

Giới thiệu Bộ Tam Siêu Quậy

Ba cô nàng có tính cách khác nhau nhưng lại cực kỳ thân thiết. Mỗi khi nhắc đến ba người họ thầy cô giáo lại cực kỳ đau đầu bởi độ nghịch ngợm của họ là vô cùng bá đạo.

Bà chàng trai có ngoại hình như sói ca khiến cho các cô nàng si mê điên cuồng. Một người mang phong cách lạnh lùng, ánh mắt man mác buồn. Một người luôn nở nụ cười trên môi. Một người lại là một tay chơi đúng nghĩa.

Giữa sáu người họ đã có một cuộc gặp gỡ vô cùng bất ngờ và kèm theo cả những mâu thuẫn.

Cuối cùng kết quả sẽ như thế nào? Họ có thể vượt qua những thử thách để cập bờ hạnh phúc.

Mời các bạn đọc giả đón đọc truyện Bộ Tam Siêu Quậy nhé.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 1-1: Giới thiệu nhân vật

(Nó) *Kill* Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh: xinh đẹp, body chuẩn ko cần chỉnh, 16t, cao 1m73, số sở hữu 1 gương mặt cùng thân hình khiến bao cô nàng mơ ước, làn da trắng hồng ko tí vết, mái tóc màu nâu đen tự nhiên, đôi mắt màu nâu. Là cảnh vàng lá ngọc của Nguyễn Nhật Minh chủ tịch tập đoàn lớn nhất cả nước về thời trang, nó còn là chị cả của bang Black Angel nổi tiếng về độ máu lạnh và là bang hùng mạnh nhất trong thế giới ngầm. Đai đen các loại vũ,sử dụng thành thạo các loại vũ khí. IQ: 298/300

Elic Vũ Hoàng Thanh Lam: xinh xắn, dễ thương, bằng tuổi nó nhưng cứng chặc hơn và luôn sẵn sàng đem cả tính mạng để bảo vệ nó, cao 1m70, sở hữu thân hình ko kém j nó với đôi mắt trong veo màu ngọc bích, mái tóc màu hung đỏ, làn da trắng. Là tiểu thư của Vũ Hoàng Anh Tuấn chủ tịch tập đoàn lớn thứ 3 cả nước về xây dựng, địa ốc, Lam còn là chị 2 của bang Black Angel, đai đen Karate, Taekwondo, chuyên sử dụng phi tiêu. IQ: 296/300

Hanna Trần Ngọc Minh Anh: xinh không thua kém gì nó và Lam, tính tình là tiểu thư chính gốc nhưng rất hoà đồng với nó và Lam, cao 1m73, sở hữu làn da trắng cùng mái tóc màu đen nhánh, đôi mắt màu hồng nhạt cuốn hút đến lạ thường. Là thiên kim tiểu thư của Trần Quốc Huy chủ tịch tập đoàn lớn thứ 4 cả nước về các hệ thống an ninh, Anh cũng là chị 3 của bang Black Angel, đại diện Judo, Karate, chuyên sử dụng côn và kim châm tâm thuốc độc. IQ: 296/300 (IQ mấy chị này toàn 3 chữ số là thế nào??)

(Hân) *Ken* Phan Minh Quân: đẹp trai, lạnh lùng, xem con gái như giấy vụn muốn xé thì xé, cao 1m83, hần có 1 mái tóc màu nâu đen cộng thêm với đôi mắt màu cà phê vô hồn làm tăng thêm sức quyến rũ. Là thiếu gia của Phan Minh Nhật chủ tịch tập đoàn lớn nhất thế giới về kinh tế tài chính, hần còn là anh cả của bang Black Demon nổi tiếng về độ ác độc giết người như cơm bữa, đái đen tất cả các loại võ, chuyên sử dụng súng.IQ: 300/300

Kai Trương Ngọc Bảo: đẹp trai, thân thiện, hay cười, nhưng lại có lúc rất đáng sợ, cao 1m80, Bảo sở hữu mái tóc màu nâu vàng, đôi mắt màu xanh biển trông vô cùng lạnh lẽo nhưng thật ra nó rất ấm áp. Là thiếu gia độc nhất của Trương Gia Vỹ chủ tịch tập đoàn đứng thứ 5 cả nước về chế tạo vũ khí, Bảo là anh 2 của bang Black Demon, đại diện Taekwondo, Judo, chuyên sử dụng kiếm. IQ:297/300

Kun Lê Đoàn Tuấn Anh: đẹp trai, học giỏi, là 1 playboy chính hiệu thay bồ như thay áo, cao 1m82, Tuấn Anh có đôi mắt màu nâu lung linh với mái tóc màu hồng nhẹ. Là thiếu gia độc nhất vô nhị của Lê Đoàn Tuấn Gia chủ tịch tập đoàn lớn thứ 3 cả nước về kinh tế, là cậu 3 của bang Black Demon, đại diện Judo, Karate, chuyên sử dụng độc dược hạ sát. IQ: 297/300

M.n nhớ đón đọc chap đầu tiên nha:))

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-2: Siêu quậ tái hợp

Ảnh mang tính chất minh họa:))

Loading

↔↔↔↔6h30' tại Anh↔↔↔↔

-Tiểu thư, đến giờ đây đi học rồi, tiểu thư mau đây đi kéo trỗi học! -giọng nói trầm ấm của bác quản gia từ phía cửa của 1 căn phòng lớn.

Bên trong căn phòng, 1 người con gái xinh đẹp đang say nồng trên chiếc giường lớn đó chính là nó. Nó cựa quậy và mở mắt nhìn trời xanh, mây trắng (Yêu chị này đây còn ngấm cảnh, iu thiên nhiên phết!:) Bước xuống giường, tình trạng hiện giờ là..... đầu tóc bù xù, mắt nhắm mắt mở đi vào WC làm VSCN. Khoảng 10phút sau, nó bước ra với bộ đồng phục trường KingDom tại Anh, mái tóc nâu đen được nó xoa ra, bông bông, thoáng mùi hương thơm nhẹ nhẹ.

-Bác Trinh, ba mẹ con đâu rồi?? -nó hỏi

-À, ông bà chủ lên công tí rồi, ông bà chủ còn căn dặn tiểu thư vài điều đó ạ.-bác quản gia từ tốn giải thích.

-Căn dặn? Điều gì?-nó tỏ vẻ ngạc nhiên,nghiên đầu hỏi.

-Ông bà bảo cô ko được bày trò quậy phá thầy cô trong trường nữa nếu ko sẽ bị ông bà cho về Việt Nam đó ạ!-bác quản gia cười hiền.

-What!?? Hazzz.... Hôm nay con sẽ cố gắng ko quậy nữa.-nó ị mặt, bí ị-thưa bác con đi học.

Vừa ra khỏi cửa nó leo chiếc ô tô phóng như bay tới trường. Bước xuống xe nó bắt gặp 2 con bạn thân đó là Lam và Minh Anh.

-Hey, hello Kill.-Lam chạy tới hôn hờ khoác tay lên cổ nó.

-oh, Kill.-Minh Anh cũng chạy tới với vẻ mặt vui tươi

-Hai đứa bây bớt dùm tao...lớn rồi mà cứ nhoi!-nó cười khi, nhéo nhẹ 2 bên má của 2 con bạn thân

-Ồ,mà sao mặt mày như cái bánh bao nhún nước thể?--Minh Anh cười,hỏi

-Lên lớp đi tao kể cho 2 đứa bây nghe ha, đứng đây quài giảm thị bắt thi toi.-nó nắm tay kéo 2 con bạn mình lên lớp

-Rồi, mày kể tui tao nghe coi,máu nhiều chuyện nó bùng chái rồi lầy!!-Lam cười đùa

-Chuyện là thế này,..... @shsbsznjma.-nó kể

-Hả.....hahahaha- Lam và Minh Anh đồng thanh rồi cười lớn

-Hai đứa bây chọc điên tao đó hả??-nó bực bội “xách” 2 cái lỗ tai bé bỏng của 2 con bạn lên

-À, ờm, xin lỗi, xin lỗi...- Lam ngừng cười- Tao tưởng chuyện gì chứ chuyện đó thì....-Lam ngập ngừng

-Thì sao mậy??-nó hỏi

-Thì 3 đứa mình cứ quậy cho hết hôm nay rồi ngày mai 3 đứa về Việt Nam chung...!-Minh Anh cười mím, nói

-Vậy là....2 đứa bây.....-nó nói

-Cũng bị ba mẹ hù còn quậy là về Việt Nam chứ gì.-Lam và Minh Anh cười,đồng thanh

-A, hết cô đơn rồi, vậy hôm nay mình quậy cho đã ha!-nó nhảy ửng lên trông vẻ rất vui mừng

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Về Việt Nam_cuộc chạm mặt đáng gét

Hình ảnh mang tính chất CHUNG!!!!

👤👤👤👤👤👤👤👤👤

Vào 1 ngày đẹp trời, đang yên mây lặng gió thì trong căn biệt thự nguy nga,lộng lẫy, 1 tiếng hét thất thanh phát ra không ai khác chính là....MẸ của nó!?!

-Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh, con xuống đây mẹ biểu!!-tiếng hét long trời lở đất của mẹ nó khiến cho cây lá rụng bay tứ tung (hình như hơi quá:<^>) nhưng cũng đủ làm nó đang mơ mơ màng màng trên chín tầng mây bỗng rớt xuống.

-Sao mà um xum vậy bác Trịnh??-nó vừa đi vừa dụi mắt

-Không có bác Trịnh gì ở đây hết, con ngồi xuống đây nói chuyện với ba mẹ. Nhanh và Lập tức!-mẹ nó nghiêm túc

-Chuyện gì vậy ạ??-nó

-Ngày hôm qua, con và 2 con bé kia lại tiếp tục bày trò quậy phá tại trường đúng chứ?- mẹ nó hỏi

-Vâng ạ.-nó nhún vai tỏ vẻ bth

-Bác Trịnh ko nói với con về hậu quả sao??-ba nó

-Có ạ! Nhưng nếu ba mẹ muốn con về Việt Nam thì cũng được,con sẽ về với Lam và Minh Anh.-nó

-Con chắc chắn những lời mình nói chứ?-ba nó hỏi

-Con chắc chắn.-nó nhếch mép-Vậy khi nào con được về Việt Nam???

-Ngày mai.....-ba mẹ nó đồng thanh

↔↔↔↔↔Loading↔↔↔↔↔↔

Reng.. reng..reng..

Tiếng đồng hồ báo thức vừa reng xong thì nó đã nằm an toạ dưới nền nhà mát lạnh (hồ à, tội e quá">)

Nó xuống giường, bước thẳng vào nhà WC làm VSCN, chỉnh chu lại nhan sắc. Hôm nay nó mặc 1 chiếc quần bò da đen phối với chiếc áo thun cộng với chiếc áo khoác da trông rất bụi và.....lưu manh (hình">). Mái tóc được nó uốn lộn phần đuôi, xoa bằng bênh. Nó mang đôi giày cao gần 5phân. Gương mặt xinh đẹp nay được che bớt bởi cái kính râm to nhưng ko làm phai nhòa vẻ kiêu kì, lạnh lùng. Nó bắt taxi ra sân bay thì gặp 2 con bạn thân đã đứng đó sẵn để chờ Lam hôm nay có vẻ nữ tính hơn. Cô diện áo crop top cùng chiếc váy lưng cao, mang đôi giày búp bê. Mái tóc hung đỏ được Lam thắt kiểu xương cá thêm phần iu điệu. Minh Anh cũng bụi ko kém gì nó, nhờ mặc quần sọt kết hợp với áo pul, mang đôi giày cao 3phân. Mái tóc màu đen như gỗ mun được Minh Anh cột cao lên trông rất nghịch ngợm, nhờ nay giống nó cũng đeo kính râm bản to che bớt nửa khuôn mặt.

-Hey, Kill, đến trễ quá nha mậy.-Lam đùa cợt

-À,có chút chuyện. Mà 2 đứa bây đừng kêu tao bằng Kill nữa kêu tên thật đi, tao ko muốn bị lộ-nó lạnh lùng

-OK,Ok, đừng căng thế chứ,lên máy bay nào.-Minh Anh

-Ừ-nó

Lên máy bay, tụi nó ngồi chung với nhau tại hàng ghế VIP 3 người. Mỗi người mỗi việc khác nhau. Nó thì đeo hearphone, mắt vẫn nhìn ra cửa sổ, Minh Anh thì ngồi chọt chọt quẹt quẹt vô cái màn hình đth, còn Lam thì ngồi khò khò ngon lành.

Sau khoảng 18 tiếng ngồi máy bay thì hiện giờ tụi nó đang ở sân bay Tân Sơn Nhất chờ bác quản gia của nó đến rước.

-2 bây ở đây nha, tao đi VS cái!-Lam nói

-Lẹ nha bố lòi.-Minh Anh

-Tụi mình đi kiểm ghế ngồi!-nó

Nó đang đi thì đụng trúng 1 thằng con trai cao to, cả 2 lật nhào, tình trạng hiện giờ là.....nó đang nằm trên người anh ta.

-Ây da, a, tôi xin lỗi ạ, tôi không cố ý!-nó vội vàng đứng dậy

-Bộ cô bị đuôi à, đi mà mắt để trên trời để ngắm thiên lôi hả, hay sao mà đâm vào tôi. Phấn phức!!!-hắn

Mặt nó tối dần lại, sức chịu đựng của con người cũng có hạn mà.

-Anh nói đủ chưa?? Anh mới là đồ đuôi đó, anh có tư cách gì mà dám nói tôi như thế. Tôi nói cho anh biết tôi đã hạ mình xin lỗi 1 tên đàn, 1 tên lưu manh, 1 tên đồ diễn như anh r anh còn muốn gì nữa. Tôi ko giống những con nhò háo sắc ở ngoài kia đâu nên anh đừng có kiêu ngạo. Hừ.....đồ phách lòi!!!-nó xả 1 tràng vào mặt hắn

-Cô....cô được lắm-hắn cứng họng

-Muốn nghe chửi nữa hả!?? Hừ.....đi Minh Anh -nó

-Hả, à, ờ.-Minh Anh

Sau 1 hồi, Lam cũng ra, cô bắt gặp bàn mặt của nó đang tức nhưng ko đến độ nào bởi Lam biết một khi con giận của nó lên tới đỉnh điểm thì nó hoàn toàn ko kiểm soát được.

-Aaaaaaaa, bác Võ, tụi con nhớ bác quá trời lun á!-Lam phá vỡ bầu ko khí nặng nề

Nó dường như đã nguôi giận nên cũng chạy nhanh đến chỗ bác quản gia đang mở cửa xe chờ tụi nó.

↔↔↔↔↔Loading↔↔↔↔↔↔

Hiện giờ tụi nó đang đứng trước 1 căn biệt thự được nó kì công thiết kế.

-Wow, công nhận mày giỏi thiết kế ghê lun á Kill à ko Khanh. -Lam cười khi

-Ây dạ, sư ti của các muội bth thôi mà.-nó đùa

Bước vào bên trong cũng ko ngạc nhiên gì nhiều vì nó vốn giống các căn biệt thự khác thôi.

-Bác Võ ơi, ngày mai chúng cháu đi học ở trường mới đúng ko ạ?? -nó

-Đúng ạ, ngày mai 3 cô sẽ được vào học trong trường Thiên Thảo, ngôi trường giành cho các công tử và tiểu thư -bác Võ nói

-Ohhh, thế còn đồng phục ạ?--Lam

-Tôi đã cho người đem lên phòng các cô hết rồi ạ.-bác Võ

-Tks bác nhiều!-Minh Anh cười mỉm

≡♥≡♥≡♥

Dự định

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Bar Night

Vừa bước vào phòng, nó đã cầm ngay cái laptop lướt FB, lướt được hồi tiếng chuông đth lại reo lên:

♪Yome wo otte mayoi konda kokoro no mori no oku

♪Kagami yori sun da izumi utsuru yuga nda smile

♪Koboreta namida wa (don't cry) kin demo gin demo nakute

♪Arifureta namida (fall from my eyes) megami mo kizukanai

♪♪Masayume chasing chasing koero motto

♪♪Jibun shijou saikou no

♪♪Ima wo chasing chasing sou egaita

♪♪Jibun ni natte moyose mune no hi wo

♪♪Na na na na na na na(oh!)na na na na(hey hey!)

♪♪Na na na na na na na(oh!)kake nukero hero

♪♪Na na na na na na na(oh!)na na na na(hey hey!)

♪♪Na na na na(hey!)na na na(oh!)moyase mune no hi wo

[Masayume chasing -BoA]

-Alô,ai đây -nó

-Trời đất, tý đi có mấy năm mà tý quên lun thằng em này hơ?-đầu dây bên kia khóc ròn

-Rồi rồi, mì là thằng Ren chứ đề,sao tý quên được thằng em như mui chứ!! Hề hề -nó

-Tưởng tý cho em ra rìa.-Ren nói

-Làm gì có, mà em gọi tý giờ này có gì hôn??-nó

-Tý mới về nước nên ko định ra thăm bar hơ??Ra đây quẩy với em đề. Lâu rồi hk gặp mấy tý em nhớ mún chết -Ren

-Ờ,sáng giờ lo dọn đồ nên quên, đề tý rũ 2 con kia ra lun, bye em nhá!-nó

←←←←← GTNV mới←←←←←

Ren(Thanh Ân) 16t,cũng là 1 thiếu gia của gia đình tài phiệt, tốt, hay cười, giỏi võ,là trợ thủ đắc lực của tụi nó, có 1 đứa em song sinh. (Lát Yuu nói sau hén:3)

_____Loading_____

Sau đó nó dò tìm số của Lam và Minh Anh đề..... Phone

-Alô, gọi gì đó hà quý. Rảnh quá gọi phá tao hơ???-Lam

-Tao tán cho bây giờ,mún có ý tốt rù mày đi bar mà giờ giọng đó à,mún chết ko??-nó cộc

-Ấy da,sao gy mà bạn hiền, đi bar hả? Đi, đi liền, bớt nóng nhá.. iu mày mà..-Lam giọng ngọt như mía lùi

-Hừ,....lệ đi tao với Minh Anh tới đón, nhớ đi bằng mô tô đó, bye mày.-nó nói xong cúp máy cái rụp

Và người tiếp theo được nó thể hiện lòng TỐT là Minh Anh

-Alô,Minh Anh nghe!!!-Minh Anh

-Đi bar hôn bây bì, đi với tao và con Lam lầy, đi hôn??-nó hỏi

-OK,bấy bề, chờ tí tao thay đồ nha mậy, mà đi mô tô hay ô tô??-Minh Anh

-Mô tô.....thôi thay đồ đi lát qua nhà Lam với tao, đợi nó, con đó là chúa rùa, bye mày!-nó

Lát sau,nó và Minh Anh đã có mặt trước nhà Lam đề đợi cô.

-Cái con kia ra lẹ coi ngủ ở trong lun rồi à.-Minh Anh đứng ngoài cổng la lên (giọng chị này khoẻ gớm">)

-Ra rồi nè,đề tao lấy xe -Lam

Tới trước cửa bar Night (bar của tụi nó) tụi nó bắt gặp 1 hàng vệ sĩ. Nó vẫn hiển nhiên đi vào ko đá động gì đến bọn chúng. Bỗng, thẳng cảm đầu bước tới nâng cảm nó lên

-Cô em, đi đâu đây, sao lo bọn anh lun vậy nè, đi với anh đi anh phục vụ cho!-tên đó cười đều (Yuu: thêu xong a rồi *lắc đầu*)

-Tránh ra!!-nó dù nói nhỏ nhưng cũng đủ lạnh làm người ta sồn gai óc

-Sao mà cộc thế cô em, đi với anh đi nào -tên đó

-Tao bảo C.Ú.T mày điếc à!!-nó hất mạnh cánh tay của tên đó ra khỏi cảm mình,lực khá lớn nên tên này bị ngã xuống đất

-Aww, con này gan, mún đánh nhau à! -tên đó đứng dậy phui đồ, cười đều

-Hazzzz,mới về lại mún vận động tay chân...Lam,Minh Anh tao nhường 2 đứa này -nó lạnh lùng.

-Lên hết đi -Lam

-Tụi bây LÊN -tên đó ra lệnh thì khoảng 50tên nhào vào chỗ Lam và Minh Anh

-Có bấy nhiêu đây thôi hả??? Thôi kệ,múa tí!-Minh Anh nhét mép

Khoảng 5phút sau đàn em tên đó nằm dài trên đất chỉ riêng có 2 người con gái đang đứng phui quần áo, đó là Lam và Minh Anh

-Ko đã gì hết. CHẤN!! -Minh Anh nhún mạnh khiến cho tên đó sợ xanh mặt

-Thằng Ren đâu ra đây tao biếu!! -nó la lớn

Từ bên trong 1 người con trai cao tầm 1m80 bước ra đó là Ren -quản lý của bar

-Mày đón tiếp Đại Tỷ mày long trọng thật, tin tao chém ko hả?? -nó răn đe

-Aww, tỷ bớt giận, tại bọn nó mới vào nên ko biết, mời tỷ vào trong ă!! -Ren

-Hừ, thẳng kia bọn tao là ko khí à, tao cũng là chị 2,Minh Anh là chị 3 mày đẩy nhá!!-Lam hừ lạnh

-Ý, em xin lỗi 2 tỷ xinh đẹp, thôi mọi người vào trong đi -Ren

-Ren, đuổi cổ hết bọn chúng, vô yếu quá! -nó

-Vâng!!-Ren cười

Bước vào bên trong tụi nó kiếm 1 cái bàn trong góc để tránh sự chú ý của mọi người

-3 tỷ uống gì?-Ren

-Như cũ, Zinfandel-nó

-Chị Whisky nha! -Minh Anh cười mỉm

-Chị Blush!-Lam

-OK, chờ em tí -Ren

5' sau Ren đem rượu ra cho tụi nó. Nó nhấp 1 ngụm rồi ngược mặt lên hỏi Ren

-Ừa, Rain đâu?? Sao ko thấy nó vác mặt lên chào nhờ?? -nó

-Rain nó đi lấy hàng rồi chị -Ren

-Ừ,em lui đi 3 chị ở đây nói chuyện tí về -nó

Ở một góc khuất ko xa có 3 chàng trai đang nhìn về phía tụi nó thì thầm, đó là tụi hấn

-3 nàng kia ngon quá mậy -Tuấn Anh cười đều

-Hồi này, tao thấy bọn họ hạ hết 50thắng đó mày, đừng có lên phen lại gần bị bựp đó -Bảo

-Mày thấy sao Quân?? -Tuấn Anh

-.....thú vị!! Nhỏ đi chính giữa là nhỏ tao kể với tụi bây về cái vụ cãi lộn giữa sân bay đó -hấn nhét mép

-Là nhỏ đó á??? Đẹp thế!!-Bảo và Tuấn Anh đồng thanh

“Lại gặp rồi, thú vị đây” hấn nghĩ

≡≡♥♥≡≡♥♥

>

Mỏi tay quạ, hix hix^^

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trường mới

Nó đang ngủ thì tiếng đồng hồ reo ỳnh ỏi và thế là.....em hồ mới mua lại an toạ dưới đất<^>. Nó lò mò bung mền ra để đi làm VSCN

-Aizzzzz,ngày hôm qua đi bar về trễ nên giờ oải quá.Ko biết 2 con trời đánh kia dậy chưa nhì, thôi phone thử cho chắc!-nó vừa nói vừa lấy điện thoại dò tìm số Lam

♪Cause hey baby baby you got me so,so good

♪Hey baby baby I got it so, so bad

♪Think you're all about me

♪But I'm all about you

♪Turn the lights down, let me show you its true

♪Get a little taste of what I'm into

♪Think you're all about me

♪But I'm all about you

[All about you -Hilary Duff]

-A.....lô!! Lam nghe -Lam giọng gái ngủ

-Tao lò dô cái mò mảy bây giờ ấy, biết mấy giờ chưa bà lòi. Mấy định nghỉ học à. Tin tao đth mét ba má mảy ko con kia. Dậy mau!!! -nó la

-Bình tĩnh, đừng gọi ba má tao nhá, tao dậy liền này. Hi!!-Lam nài nỉ

-Nhanh đi!!!-nó

Nói xong nó cúp máy và dò tìm số Minh Anh. Nhạc chuông của Minh Anh cũng ko kém phần sôi động nhưng là nhạc Việt vì nhỏ vốn ko thích nhạc Âu Mỹ cho lắm

♪Dù còn biết bao nhiêu chông gai thì em vẫn tự tin chẳng chút nghĩ suy

♪Vẫn túi xách, lụa là và hàng hiệu vẫn xinh xắn làm bao người mong chung bước đi

♪Phía xa nhiều ánh mắt vẫn còn hoài nhìn về em say mê

♪Sao chẳng bước đến để nói câu làm quen

♪Có sao để em mãi đợi chờ và còn lẻ loi bao đêm

♪Năm tháng cứ thế chi mỗi em mà thôi

♪Hãy cứ bước đến bên cạnh em

♪Đừng ngại ngần và đừng mãi đắn đo

♪Hãy cứ bước đến bên cạnh em

♪Đừng chỉ để một mình em với đêm

♪Hãy nói sẽ mãi iu mình em

♪Chỉ một lời và chẳng hề đổi thay

♪Hãy nói sẽ ở bên cạnh em

♪Trọn cuộc đời này mình chẳng cách xa

♪Yêu em đến mãi mãi về sau

[Shake the rhythm(Remix)-Đồng Nhị]

-Khanh á, gọi có gì ko? À mà mảy dậy chưa đó? Lo dậy đi trễ học bây giờ -Minh Anh

-Trời, định có lòng tốt gọi kêu mảy dậy mà giờ mảy quay qua kêu ngược tao là thế lão?? Mảy phù quá Minh Anh à! -nó vò đầu

-Hi,ai biết mảy có lòng tốt đâu, mọi lần mảy ngủ như chết mà! Thôi đừng giận nhá bạn hiền -Minh Anh

-Izzzzz, mệt quá, đii thay đồ đây, bye bấy bề, lát nhớ qua nhà tao rồi đii chung nha!-nó

~~~~~ Loading ~~~~~

Khoảng 10' sau nó bước từ WC ra. Hôm nay nó muốn tạo ấn tượng ở trường mới. Mái tóc nâu đen được nó xoa ra, để mái thưa. Nó mặc bộ đồng phục cùng chiếc balô thêm phần đáng yêu, chân mang đôi giày búp bê yêu thích, đúng là dân gian có câu “người đẹp vì lụa” nhưng đối với nó chắc là.....”lụa đẹp vì người”(hi hi!>)

Nó ra khỏi nhà thì đã gặp Lam và Minh Anh đang đứng chờ mình. Lam nay cột á tóc hung đỏ mình lên, chân mang đôi giày cao khoảng 3phân. Còn Minh Anh thì cũng xoa ra tự nhiên, chân mang đôi giày búp bê gót nhỏ. Cả ba nàng nhà ta leo lên xe phóng như bay đến ngôi trường mang tên Thiên Thảo.

←←← Giới thiệu 1 tí về Thiên Thảo←←←

Ngôi trường quốc tế dành cho các tiểu thư,thiếu gia. Ngôi trường gồm 2 sân, sân trước là sân dành ọi người trong giờ giải lao, còn sân sau là sân thể thao trong đó có 1 vườn hoa khá rộng được xây kín ít người biết tới. Trường gồm 3khối, khối 10 bên dãy C, khối 11 dãy B và khối 12 dãy A. Còn 1 khối nữa đó là khối D, khối dành cho Hiệu trưởng, Hiệu phó và các giáo viên khác.

←←← Quay lại ạ!!←←←

3 chiếc mũ trần dừng ngay cổng trường khiến ọi người phải ngoái đầu lại nhìn. Chiếc xe tới nhanh nhất là chiếc màu trắng của nó. Chiếc thứ 2 màu đỏ của Minh Anh và chiếc thứ 3 màu xanh của Lam. Tụi nó bước xuống xe trong sự ngạc nhiên của cả trường.

-Chời ơi,người gì đâu mà đẹp như thiên thần ấy -hs 1

-A w,thiên thần giáng trần, chắc tui chót -hs 2

-Xá, đẹp gì,toàn dao với kéo -hs 3

-Thua tui nữa, đẹp gì mà đẹp -hs 4 (chuyện này tự tin góp mĩ thuật chớ!>)

Tiếp xe tụi nó cũng có 3 chiếc mũ trần. Bước ra là 3 chàng trai khá là đẹp à ko phải là quá ư là đẹp. Vừa xuống xe là 1 đám nữ sinh bu quanh hú hét như khi (khi ấy nhợ:>)

-Aizzzzz,chắc vỡ lở tại nơi cái bọn khi lai vượn này!-Lam(chuyện Lam à, khi lai vượn là con dê?? Chuyện nói chuyện nghe quẻ dốt thấy sợ:>)

-Hám trai thấy sợ! Đẹp đâu mà hám gớm, đúng ko Khanh? -Minh Anh quay qua hỏi nó

-Ko quan tâm!!!! -nó buông 3 chữ khiến người nghe toát cả mồ hôi

-Ờ, lên phòng hiệu trưởng đi mày -Lam

-Trường gì đâu bị kinh khủng, kiểm xong phòng ông hiệu trưởng chắc khủng lun -Minh Anh

-Tao biết, theo tao!! -nó

Bên dãy D có 1 phòng khá to, trước phòng có 1 tấm bảng nhỏ ghi là “phòng Hiệu trưởng”

-Ai cả gan dám vào phòng ta mà ko xin phép thế?? -ông hiệu trưởng

-Đứa cháu ngoan mấy năm chưa gặp của chú này! -nó cười

-Khanh?? Sao con về mà ko gọi chú ra rước? -ông hiệu trưởng

-Hi!Gặp quá con quên luôn -nó

-Lam và Minh Anh ko chào chú lun à? -ông hiệu trưởng

-Làm gì có, con tưởng chú quên tụi con thì có -Lam

-3 cháu ngoan của chú sao quên được -Hiệu trưởng

-Thôi, chú cho tụi con học lớp nào vậy?? -Minh Anh

-À, 11A1, để chú gọi cô chủ nhiệm 11A1 dẫn tụi con lên lớp -ông Hiệu trưởng

-Cô Lan lên phòng tôi gấp, có hs mới vào lớp cô đó -ông Hiệu trưởng nói trong đth

Khoảng 3' sau cô Lan đã có mặt trước phòng hiệu trưởng

-Thầy gọi em ạ!! -cô Lan cuối đầu chào

-Cô dẫn 3 em này lên lớp cô nha! Từ nay 3 em này học với cô đó -ông Hiệu trưởng

-Chúng em chào cô ạ! - tụi nó đồng thanh

-Tụi em đi theo cô nha! -cô Lan

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Hình như hết hơi dô diên:

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 5: Oan gia ngõ hẹp

Đến trước cửa lớp, theo qui tắc là cô Lan vào trước để giới thiệu, theo sau mới là tụi nó. Nhưng vừa tới cửa lớp đập vô mắt tụi nó và bà cô là.....người thì leo lên bàn đứng nhảy nhay nhót nhót, còn cô mấy cái máy bay giấy bay tới bay lui, hú hét um xùm (A1 lớp ngoan quá nhóc">) có đứa hăng máu quá bay vào quánh nhau túi bụi, tập vở thì bay vèo vèo mỗi góc một cuốn (quào:"> ít ờ súp bờ men). Những chiến trường này thường xuyên xảy ra nhưng lại nhanh chóng rã bởi những biện pháp hết sức nhẹ nhàng của cô Lan.

-Tất cả im lặng!!-cô Lan gõ thước lên bàn(nhẹ lóm3) -Hôm nay lớp ta có thêm 3 bạn mới nữa. Các em vào đii nào!! -cô Lan nhìn ra cửa, ra hiệu cho tụi nó bước vô

-Trời,đẹp quá!!-nam sinh 1

-Wow, thiên thần kia! -nam sinh 2

-IM MAU!!!! -cô Lan gõ thước lần 2 nhưng lần này có vẻ mạnh -3 em giới thiệu cho cả lớp nghe đi! - cô Lan cười mỉm

Tụi nó nghe lời đii theo hàng vào lớp. Đầu tiên là Minh Anh tiếp đó là Lam và cuối cùng là.....nó.

-Hello các bạn, mình là Trần Ngọc Minh Anh, là du học sinh mới về, mình mới vào lớp nên mong các bạn giúp đỡ!-Minh Anh nói xong liền nở nụ cười chết người

-Chào, mình là Vũ Hoàng Thanh Lam, là du học sinh, mong các bạn giúp đỡ!! -Lam cũng nở nụ cười làm các chàng dưới lớp sịt máu mũi

-Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh, là du học sinh tại Anh, mong mọi người giúp đỡ!! -nó lạnh lùng

-Rồi, bây giờ cô sẽ xếp chỗ ngồi cho các em! -cô Lan

-Bạn ơi, ngồi đây nè! -nam sinh 1

-Thôi đừng ngồi đó, ngồi đây với mình nè -nam sinh 2

-Tối đã báo là Im lặng!!! Lớp ta bây giờ còn ba chỗ trống ở phía cuối và cũng là bàn của ba bạn Quân, Bảo và Tuấn Anh -cô Lan

Khi nghe đến tên mình thì ba chàng nhà ta ngược mặt lên nhìn. Và rồi sơ đồ lớp được lập ra:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Minh Anh - Tuấn Anh

Lam -Bảo

Nó - Hần

(Yuu: ây da, bàn cuối cho dễ tâm tình đó mà. Nó: muốn chết ko con kia???. Yuu: em đâu dám Hi!!)

sssbbàn Minh Anh -Tuấn Anhsssss

-Hey, cô tên Minh Anh á?? -Tuấn Anh mở lời

-Nãy tụi giới thiệu ko nghe hơ?? Hay anh bị...Điếc!! -Minh Anh

-Êêêe, cái cô kia cô bị dở hơi à?? Tụi có ý tốt hỏi thăm mà làm thái độ đó hà! -Tuấn Anh phản kháng

-Tụi cần anh chắc! Uizzzzz, tự tin quá rồi nhóc à!!! -Minh Anh

-Cô.....cô khá lảm! -Tuấn Anh xì khói nhưng vẫn ko nói được gì

(Chuyện cái lộn giới nhẹ *mắt long lanh*)

ssssBàn Lam -Bảosssss

-Hello!!!!-Tuấn Anh từ đâu chạy tới khoác tay lên cổ tui nó

-Này, bỏ ra ngay! NHANH!!!- Minh Anh quay lại mặt hầm hầm

-Thôi, 2 ông bà như chó với mèo ấy, bớt giùm tui đi!! -Lam cười

-Tui tui ngồi ở đây được chứ?? -hắn nói nhưng nét mặt vẫn ko biến sắc

-Ko, kiếm bàn khác mà ngồi! -nó

-Thôi mà Khanh, cho tui tui ngồi đây đê!! -Bảo năn nỉ

-Aizzzz,muốn ngồi cũng được nhưng phải có 1 điều kiện! -Lam nháy mắt

-Điều kiện gì dợ Lam!?- Bảo

-Đi mua đồ ăn cho tui này đi!!- Minh Anh cười

-Trông gì chứ cái đó dễ ẹt! -Tuấn Anh

-Anh chắc ko?? Tui này ăn khoẻ lắm đó -Minh Anh

-Vậy bây giờ mấy cô ăn gì tui tui đi mua nè!?!-hắn

-Lam 2 cái hamburger, 3 miếng sandwich, 1 cây kem, 1 ly trà sữa, 3 bịch snack nha! Hi. -Lam cười

-Tui 1 phần com gà, 2 miếng sandwich, 3 bịch snack, 1 hũ sữa chua, 1 ly nước cam nha!

-Tui 2 bịch snack với ly trà sữa là được rồi- nó lạnh lùng

-Sao nay mày ăn ít vậy Khanh?? -Lam hỏi

-Hoi mệt, ko sao! -nó

Sau 1 hồi, tui hắn đem lại 1 đồng đồ ăn để trên bàn tui nó (tội nghiệp mấy anh,thấy cũng tội mà thôi cũng kệ:>) Thấy tui nó ăn như bị bỏ đói 1 tuần nên 3 chàng cũng thấy thắc mắc

-Mấy cô là người hay là heo thế?? Ăn từ từ thôi!! -hắn mắt chữ A mồm chữ O nhìn tui nó ăn

-Trời ơi trời, mấy cô kiếp trước chắc ờ ác lắm nên mới bị bỏ đói giờ qua kiếp này ăn bù hơ?? -Tuấn Anh cũng ngạc nhiên ko kém

-Mà mấy cô ăn nhieu vậy mà sao body đẹp thế?? Ko có tí mỡ lun ý! -Bảo

-Hỏi thừa, tui này là mỹ nhân ấy nhá!! -nó giỡn

-Ghê ghê!!! -hắn cười mím

Vừa lúc đó có 3 nhỏ ông ọ bước tới ngồi kế bên tui hắn

-Anh ra đây sao ko nói em 1 tiếng! Kì quá hà!! -Gia Linh ngồi sò sò lên ngực hắn, giọng ngọt như mía

-Aizzz, còn anh nữa sao bỏ ra đây mà ko rù em há?? Em giận đó -Quỳnh My ngồi ôm ấp Bảo như khi ôm cành

-Tuấn Anh à, anh yêu của em, sao bỏ em mà đi chơi một mình thế??? -Linh Chi cũng ko kém 2 đứa bạn mình, làm những động tác khiến con người ta nổi hết da gà

←←←← GTNV phản diện←←←←

Nguyễn Trần Gia Linh: hot girl trường Thiên Thảo, đẹp thì cũng có đẹp (trên mặt 1 lớp phấn son dày =,=), ba là giám đốc của 1 công ti trong dãy vô số công ti của tập đoàn ba nó, kiêu kì,chảnh chọe, ích kỉ, luôn tìm mọi cách để hại nó, thích hắn.

Phạm Ngọc Quỳnh My: là bạn của Linh, đẹp cũng nhờ son phấn, ba là giám đốc của 1 công ti, chảnh chọe, xấu tính, luôn tìm mọi cách chơi xấu Lam, thích Bảo.

Huỳnh Ngọc Linh Chi: bạn thân của Linh và My, đẹp cũng nhờ phấn son (=,=) hiền hơn Linh và My nhưng luôn đứng sau những vụ chơi xấu, hãm hại tui nó, luôn giúp đỡ Linh và My, ba là giám đốc công ti, thích Tuấn Anh, ghét Minh Anh và luôn hãm hại nhỏ.

←←←← Quay lại truyện←←←←

-Chỗ người ta ăn mà cũng có đèn xanh đèn đỏ nữa hà mậy?? Phiền thiệt như bình bông di động ha mày ha!! -Lam

-Con ** kia m nói gì đó??? -Quỳnh My đứng dậy

-Này bạn kia, học trong trường danh tiếng mà nói những từ như thế ko biết nhục há??- Minh Anh liếc xéo

-Mày hay lắm!!! Tui hồ ly tinh như chúng bây lun đi dụ dỗ người khác mà, thật đáng cười!! -Linh Chi

-Hừ.....tôi nói cho cô biết cô là thái gì mà dám nói chúng tôi là hồ ly tinh, cô xem lại cô đi ăn mặt, tóc tai, mặt mũi ấy rồi nói chúng tôi ha!! Cô ko xứng để đầu tay đôi với chúng tôi đâu! -Lam

-Mày.....!-Quỳnh My đưa tay lên định tát Lam thì bị 1 lực khá mạnh đỡ lại, lực đó ko ai khác chính là của nó...

-Đừng tới ai thì đừng chứ đừng đụng vào bạn tôi, khôn hồn thì C.Ú.T -nó tức, bẻ tay My ra phía sau khiến nhỏ la oai oái

-À,ờ quên, hi hi. Mấy anh chạy xe vô đi -Minh Anh

Nhỏ tí ta tí tòn chạy vô nhà, miệng cười toe lét

-Ba mẹ ơi, bạn con tới rồi nè!! -Minh Anh

-Ừa, ba mẹ/con cũng ở đây hử?? -ba mẹ và tụi hấn đồng thanh

-Ahaha, thế con là bạn của tụi con Khanh à!! -ba nó cười lớn

-Dạ, cháu chào bác ạ! Cháu là bạn của Khanh -hấn

-Ông bạn à, thế nhà ta cũng có duyên quá chứ!! -ba hấn đùa

Cứ thế ba mẹ tụi hấn vui vẻ nói chuyện với ba mẹ tụi nó. Nhưng hấn tới cũng được nửa tiếng rồi mà ko thấy nó đâu nên cũng hơi thất mắc

-Nãy giờ sao ko thấy Khanh xuống ta? -hấn

-À,con đó tí nó xuống liền á tại nãy nó ngủ quên nên giờ sửa soạn chậm hơn mình. -Lam nói

Lam hôm nay diện 1 bộ đầm màu xanh ngấn đến mắt cá chân, mái tóc hung đỏ của cô được uốn lọn phần đuôi xoã bồng bênh, phía trước cũng được đính một vài viên pha lê màu xanh nhạt. Chân mang đôi giày cao gót 5 phân. Lam trông cũng rất đáng yêu.

Một lúc sau, nó từ tầng 2 bước xuống. Mọi ánh nhìn đều dồn về phía nó. Nó mặc 1 cái đầm cúp ngực, dài đến đầu gối màu hồng phấn, phía trước có một chiếc nơ to giữa bụng. Tóc nó được búi cao kèm theo là cái nơ bé tí. Nó mang đôi giày cao gót khoảng 5 phân. Nhìn nó bây giờ như 1 thiên thần, xinh đẹp, đáng yêu đến lạ thường. Hấn nhìn nó ko chớp mắt vì bình thường nó đã đẹp rồi nay lại còn đẹp hơn

-Ừa, sao mọi người nhìn con giữ vậy?? Bộ ko đẹp sao? -nó nghiêng đầu hỏi

-Ko, đẹp, đẹp lắm, con gái ta là đẹp nhất!! -ba nó

-Hihi, nãy giờ trên lầu con nghe mọi người nói chuyện vui quá nhi! -nó

-Ừ, để chúng ta giới thiệu với con nhé, ta là ba của Quân -ba hấn

-Còn ta là ba của Bảo -ba Bảo

-Bác là ba Tuấn Anh, chào con -ba Tuấn Anh cũng tự giới thiệu

-Vậy mọi người đều quen bik hết rồi nhi! -nó

-Thôi mọi người ra ngoài nhập tiệc đi! -mẹ nó

Tối hôm đó, nhà nó rộn rã những tiếng cười. Nó ra ngoài vườn ngồi ngay trên chiếc xích đu mà mình yêu quý nhất, hấn thấy thế cũng tò tò theo sau.

-Này uống đi!! -Hấn nói rồi đưa cho nó ly nước cam

-Cảm ơn! -nó

-Tối ngồi được chứ!-hấn

-Ừ,hôm nay công nhận vui thật!! -nó cười mỉm đu đưa cái xích đu

-.....-hấn ko nói gì chỉ ngồi cười khi

-Anh sao vậy?? Bộ mặt tui có gì hà?? -nó

-Ko có gì, tại muốn cười thôi!!! -hấn

Nó và hấn đang nói chuyện với nhau thì trên sân khấu, ba nó đang bước chậm rãi lên để muốn nói hoặc công bố gì đó.

-Xin chào các vị khách quý, hôm nay tôi rất cảm kích vì các vị đã bỏ 1 ít thời gian quý báu của mình để đến đây tham gia bữa tiệc nhỏ này của chúng tôi. Hôm nay, thay mặt cho các tập đoàn ở đây tôi xin công bố những chủ nhân tương lai sẽ là người tiếp quản kế tiếp các tập đoàn lớn nhất, nhì cả nước.....-ba nó

-Và tôi thay mặt đọc tên những người thừa kế.....

👏Tập đoàn họ Nguyễn- cô Nguyễn Ngọc Đoan Khanh

👏Tập đoàn họ Phan- cậu Phan Minh Quân

👏Tập đoàn họ Vũ- cô Vũ Hoàng Thanh Lam

👏Tập đoàn họ Trương- cậu Trương Ngọc Bảo

👏Tập đoàn họ Trần- cô Trần Ngọc Minh Anh

👏Tập đoàn họ Lê- cậu Lê Đoàn Tuấn Anh -ba hấn chậm rãi

Tụi nó và tụi hấn nghe nhắc đến tên mình thì nhanh chóng đứng dậy bước lên sân khấu.

-Các con sẽ là những người thừa kế kế tiếp và cũng sẽ là các vị hôn phu, hôn thê của nhau!! -ba nó

Vâng ạ!!! -tụi nó và tụi hần đồng thanh, mặc dù trong đầu ko hiểu cái mō tē gì!!

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Chap sau 6 anh chị này ngủ chung 1 phòng*> hịhị

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Vợ_chồng trẻ

Sau khi buổi tiệc kết thúc, tụi nó và tụi hần nhận được tin tập trung tại phòng khách nhà nó.

-Các con ngồi xuống đi!! -ba hần

-Có chuyện gì vậy ạ? -nó

-Khi này các con có nghe ta nói trên sân khấu ko?? -ba nó hỏi

-Dạ có, chẳng lẽ.....cái vụ hôn phu, hôn thê gì đó ấy ạ??? -hần đứng dậy

-Phải!! -ba hần

-Cái gì?? Ko được đâu!! -Minh Anh

-Tại sao ko? -ba Minh Anh

-Tụi con còn quá nhỏ để lập gia đình!! -Lam

-Chúng ta sẽ đợi cho các con ra trường rồi mới tổ chức đám cưới nên các con đừng lo! Còn bây giờ các con tập làm quen với vai trò mới này đi!! -ba hần

-Hơ...hơ vậy aii sẽ là hôn phu của tụi con? -nó

-Để ta nói luôn:

♥Quân là hôn phu của Khanh

≡Bảo là hôn phu của Lam

♥Tuấn Anh là hôn phu của Minh Anh -ba Lam nói

-Và bắt đầu từ bây giờ các con sẽ ở chung 1 nhà với nhau, ta đã mua sẵn cho các con 1 căn biệt thự ở gần đây rồi,cứ đi theo bản đồ đã cài sẵn trên xe là sẽ tới -ba nó

-Ở chung 1 nhà lun á?? -nó

-Ừ,thôi các con về nhà đi -ba hần

-Vâng!! -cả bọn đồng thanh, mặt ịu xiu như bánh bao chiều

Cứ thế tụi nó và tụi hần leo lên xe phóng như bay về căn biệt mà ba nó mới mua.

-Đây rộng thật đấy!! -Minh Anh

-Thôi lên lầu nhận phòng đi!! -nó lạnh lùng

Lam và Bảo ở lầu 2, Minh Anh và Tuấn Anh ở lầu 3,còn nó và hần thì ở lầu 4 và điều đặc biệt ở đây là.....2 người 1 phòng. 🏠🏠Phòng nó và hần🏠🏠

-Đêm nay, tôi ngủ trên giường còn anh nằm ở Sô-pha -nó

-Ngược lại mới đúng đó chứ!! -hần

-PHÒNG.TÔI.TÔI.CÓ.QUYỀN!! Với lại anh là con trai phải nằm Sô-pha mới đúng! -nó

-Nhưng tôi là chồng chưa cưới của cô, với lại ba mẹ có nói là tôi phải nằm Sô-pha sao?? -hần nhún vai rồi leo lên giường nằm ngon lành

-Anh..... -nó tức lắm nhưng ko nói được gì

🏠🏠Phòng Minh Anh và Tuấn Anh🏠🏠

-Tối nay, tôi nằm.....-Tuấn Anh chưa kịp nói hết câu thì đã bị Minh Anh chặn họng

-Sô-pha!! -Minh Anh nói nhưng mắt vẫn dán vào chiếc laptop

-Nhưng.....-Tuấn Anh

-Ko nhưng nhị, 1 là nằm Sô-pha, 2 là ra ngoài phòng khách mà nằm!!!! -Minh Anh

-Cô.....cô được lắm! -Tuấn Anh nói nhưng lòng vẫn còn uất ức.

(Hả hả:> anh cái lúc nào cũng thua chị Minh Anh)

☺☺ Phòng Lam và Bảo☺☺

-Cô nằm giường đi, tui nằm Sô-pha cho!!-Bảo

-Ga-lăng phết nhợ!:> -Lam chọc

-Hề hề, hay cô nằm Sô-pha ha để tui nằm giường cho! -Bảo

-Thôi, thôi, để tui nằm giường.- Lam

(Phòng này là im nhưc:> quan hô)

Sau bao cuộc chiến giành giật cái giường thì các phòng đã quay lại với trạng thái vốn có, im ắng. Mọi người đã ngủ say để chuẩn bị ột ngày mới.

≡♥≡♥≡♥≡♥

Chap này ngắn nhợ!!! Hihi~

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Sân sau trường

Àn nhông m.n ạ:****

M.n đọc truyện vuiii về ạ:>

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺

Sáng hôm sau

-Aaaaaaaa, tên biến thái!! Xuống giường tui mau!!!! -nó hét toán lên khi thấy mình đang nằm trong vòng tay của.....hắn!?? Và rồi nó giờ chân lên đạp hắn bay xuống giường.

-Aizz da, cô bị điên hờ? Mới sáng sớm mà la làng la xóm thế!? -hắn dụi mắt (:>)

-Anh mới điên á, tui nhớ hôm qua tui có chấn gối ko cho anh xích qua cơ mà, sao bây giờ lại.....-nó vừa nói vừa lấy gối ném hắn

-Hôm qua cô ngủ như chết á, đá gối bay ồm xèo mà đòi thừa tui hờ? Thấy cô ôm tui nên tui tưởng cô là cái gối nên ôm lun, sao giờ cô la tui -hắn làm bộ mặt đáng thương

-.....

Nó ngượng quá, vội đứng lên bước thẳng vào WC làm VSCN (chuyện Khanh biết ngượng á? O_o) Một lúc sau, nó bước ra khi trên người đã khoác sẵn bộ đồng phục trường Thiên Thảo, trên khuôn mặt tựa thiên thần ấy lại có vẻ như vẫn còn ửng hồng vì ngượng.

-Chời ơi chời, bà chằn như cô cũng biết ngượng á!! Chắc tui chót! -hắn chọc

-IM-NGAY -nó dường như đã lấy lại được phong độ lạnh lùng như xưa.

Bước xuống lầu nó vội lấy ngay miếng sandwich bỏ vào miệng nhai mạnh bạo (Quào

~)

-Phòng này có chuyện gì hả Khanh, sao mới sáng sớm mà la làng vậy mé!??-Lam

-Ko có gì!!!!-nó

-Xạo ón! Ko có gì mà la thất thanh lun -Tuấn Anh cười đều

-Có liên quan tới cậu chắc! -nó lạnh lùng

Cà bàn ăn như lạnh người bởi câu nói của nó. Thấy thế, Bảo đôi chủ đề luôn

-Nay các cô phải ra đáng vợ tui này đấy -Bảo

-Aizz,phiền phức! -Minh Anh xua tay

-Thôi đi học! À mà đi 3 chiếc thôi!!-hắn

-Thế đi theo cặp á??? -Lam tròn mắt

-Chứ sao!! Thôi đi! -Tuấn Anh

15' sau tụi nó đã có mặt ở trước cổng trường (súp bờ men hi O_o đi gì nhanh thế?) Vì buổi tiệc hôm qua được ba nó cho phát sóng trên toàn thể các mặt báo cũng như TV nên khi tụi nó vừa xuống xe thì....mọi ánh mắt liên tục đổ dồn vào tụi nó, nhìn cứ như nhìn vật thể lạ trên trời rớt xuống á. Thấy thế ba chàng nhà ta liền lao tới cứu hỏa tình thế cho “vk iu” của mình.

-Vk oi, vk à đứng đây làm gì, vào lớp thôi nào!! -Tuấn Anh bay tới quàng tay qua cổ Minh Anh khiến cô ngượng mặt đỏ chót

-O.....À...Ủm -Minh Anh theo Tuấn Anh đi vào.

(Thế là giải thể một cặp<^> hi hi)

-À, vk vào lớp với ck nào!! Đi nhanh không ck đi trước đó -Bảo nắm tay Lam bay như gió vào trong lớp

-Ế.....-Lam

(Và anh chị thứ 2 cũng được giải thể:3)

-Ck vào lớp nhá!! -nó (chuyện.....tình nguyện lun, Quào

~)

-Hờ.....?-hắn khá bất ngờ khi nó chủ động nói trước nhưng cũng thấy vui vui lần lần.

(Hết phim<^> vô lớp hết bà nó dòi)

Cả trường như xôn xao lên hẳn khi thấy tụi nó và tụi hắn thân mật đến kì lạ, một phần cũng chắc vì tò mò.

Đương nhiên, khi học trong lớp thì bọn họ lại có một lực lượng fan cũng như anti-fan khá hùng hậu:))

“Tùng...tùng...tùng...”ba tiếng trống cứu giúp tụi nó thoát khỏi những tiết học nhàm chán. Và thế là...tụi nó lại muốn ĂN!!! Bàn của tụi nó và tụi hắn luôn là trung tâm dòm dòm ngó của các bàn khác trong canteen.

-Khó chịu quá, trên lớp cũng bị dòm, xuống tận canteen dòm còn nhiều hơn! -Minh Anh than

-CÓ VIỆC GÌ KO!?? NẾU KO THÌ CHO BỌN TÔI ĂN -nó nhấn mạnh từng chữ khiến mọi người lạnh sống lưng

Đang ăn thì có một thằng con trai chạy lại đưa cho tụi nó mỗi người một lá thư. Mặc dù tụi hắn rất tò mò nhưng tụi nó không aii nói lời nào cho tụi hắn biết. Nội dung lá thư: “Chiu 5h gặp tại sân sau, nhớ đi một mình ba đứa chúng bây” của nó người kí là Gia Linh, Lam là Quỳnh Chi và Minh Anh là Linh Chi.

-Sao, đi ko Khanh?? -Minh Anh nhếch mép

-Hừ, đi thì đi!!!- nó

Tan học, tụi nó dùng mọi biện pháp để tách khỏi bọn hắn, cuối cùng cũng tách được nhưng đầu aii ngờ rằng đi theo tụi nó là ba chàng lúp lúp ló ló trong bụi cây. (Khổ chưa kia:3) Đi ra tới sân sau, tụi nó thấy ba nhò Linh, My và Chi đang đứng với gần 100 thằng đồ đồ con.

-Muốn gì??? Sao gọi ra đây?-nó lạnh lùng

-Tụi tao muốn bọn bây tránh xa Quân, Bảo và Tuấn Anh ra. Mấy ảnh là của bọn tao -Linh

-Của các cô hả??? Xời, của các cô sao các cô ko giữ, đi dẫn mặt tụi này làm gì, hay bị mấy ảnh gì đó đá rồi -Lam nhếch mép

-Mày.....-Quỳnh My giờ tay định đánh Lam thì bị nhò dùng lực cản lại

-Áy áy, bạn hiền khoang mạnh động chứ -Lam

-Tụi bây lên hết đi, đánh 3 con ** này cho chúng nó chết hết đi - Chi

-Đánh nhau hả, bấy nhieu thôi sao, ít nhẽ!! -Minh Anh nhếch mép

100 tên lao về phía tụi nó đánh túi bụi nhưng làm sao đánh lại chúng nó. Khoảng 15' sau tụi nó hạ hết 100 tên, nhưng sức người có hạn 100 đầu 3 là quá sức rồi nên tụi nó cũng có bị thương vài chỗ.

_____ Về phía tụi hắn _____

-Chời ôi, đình quá!! Hạ hết 100 thằng lun -Tuấn Anh mắt long lanh ngưỡng mộ

-Đánh ghê thật -Bảo

-Hình như bọn họ aii cũng bị thương -hắn

-Ừ, đúng thật! -Bảo và Tuấn Anh đồng thanh

_____ Quay lại với tụi nó _____

Trong những tên đang nằm trên đất thì từ đâu có một tên cầm con dao phóng như bay tới chỗ Minh Anh đang đứng. Hoảng quá cô không kịp trở tay nên chỉ kịp đá con dao ra khỏi tay tên đó mà ko kịp chụp lại làm cho con dao văng lên cao xoẹt qua cổ tay Minh Anh. Còn về phần Lam thì cũng bị một tên gượng dậy cầm dao chạy tới đâm nhò nhưng lại bị nó nắm giết lại nhưng lần này nó ko nắm cán dao hay cổ tay của tên đó mà là nó đang nắm LUỖI DAO!?? Nó đau, đau lắm nhưng vẫn cố gắng hạ hết những tên còn lại, nó thuận tay trái nhưng tay bị thương là tay trái nên việc đánh từ giờ rất khó khăn với nó. Lam và Minh Anh cuối cùng cũng hạ hết đám đó. 3 nhò Linh, My và Chi kinh ngạc, sợ hãi, lật đật chạy đi mất.

-3 anh ra hết đi! Lúp lúp ló ló gì?? -nó nói với giọng mệt mỏi

-Cô thấy bọn tui á?? -hắn

-À...ừ.....-nó nói rồi liền gục xuống, chắc tại nó kiệt sức với vết thương khá nặng

-Khanh.....!! Cô sao vậy! -hắn chạy tới đỡ nó dậy vỗ vỗ vào hai bên má nó

-Tương tui....an toạ....dưới đất lun....chứ -nó cười rồi ngất lịm trong vòng tay hắn

-Khanh, mày sao vậy, đừng làm tao sợ chứ!! Khanh à, Khanh!!-Minh Anh khóc

Thấy Minh Anh khóc trong lòng Tuấn Anh như bị thất lại, đau lắm!!

-Thôi, Minh Anh tui đưa cô về nhà băng bó vết thương nha! Chảy máu nhiều ko tốt -Tuấn Anh nói dịu dàng

-Lam có sao ko???-Bảo

-Ko sao, Bảo chờ Lam vô bệnh viện với Khanh nha! -Lam

- Vậy Lam, Bảo và tao sẽ đưa Khanh vô bệnh viện, mày đưa Minh Anh về nhà băng bó đi!! -hắn nói với Tuấn Anh

Vào tới BV, hắn gọi bác sĩ tới băng bó tay cho nó nhưng mất máu nhiều nên có thể sang hôm sau nó mới tỉnh được

-Cô ấy có sao ko bác sĩ??-hắn sốt sắn

-À, tiểu thư ko sao nhưng bị thương khá nặng nên có thể sang ngày mai tiểu thư mới tỉnh ạ! -bác sĩ

-Cảm ơn bác sĩ!-hắn

-Bảo đưa Lam về nha! Lam cũng bị thương mà, ở đây ổn rồi -Bảo

-Ừ -Lam

Và trong bệnh viện bây giờ chỉ có hắn và nó. Nhìn nó nằm trên giường, mắt nhắm híp lại, hắn đau, đau lắm! Người con gái hắn yêu vì hắn mà bị thương.

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Song Anh

Chap này Yuu couple song Anh ạ:*****

👶👶👶👶👶👶👶👶👶👶

Sau khi nó vào bệnh viện thì Minh Anh được Tuấn Anh đưa về nhà. Máu từ tay nhỏ chảy ra khá nhiều nên nhỏ kiệt sức, cúi đầu vào bên cửa sổ trên xe ngủ lúc nào ko hay. Còn về phần Tuấn Anh thì cố gắng phóng xe thật nhanh về nhà.

-Minh Anh dậy đi, vào trong nhà đi, tôi băng bó áu chảy nhiều quá kia!! -Tuấn Anh lo lắng

-Tới nhà rồi hả!??-Minh Anh

-Ừ! Đi, đi vô nhà! -Tuấn Anh đỡ nhỏ vô trong

Vô tới nhà, Tuấn Anh liền lấy hộp sơ cứu rửa sạch vết thương cho Minh Anh.

-Á, nhẹ nhẹ coiì, biết đau ko! -Minh Anh

-Chấn như cô mà sợ đau hơ? Uizzz, ghê nhọt!! -Tuấn Anh chăm chọc

-Anh...hic...ác quá...hic vậy?? Đau thiệt...hic....mà! -Minh Anh nức nở

-Ế, khóc luôn á, thôi tôi xin lỗi mà, ngoan, ngoan!!! -Tuấn Anh vỗ về

-Tòì....đau lắm!! Tòì...buồn ngủ....nữa! -Minh Anh nói rồi nhắm mắt chìm vào giấc ngủ luôn.

“Sao cô ấy giống bé Hann thế?? Liệu...có phải.....!? “ Tuấn Anh nghĩ

_____ Quá khứ_____

-Anh Kun ơi, anh Kun có thương Hann ko?? -một cô bé có một mái tóc đen nhánh, xinh xinh hỏi một cậu nhóc.

-Thương, anh Kun thương bé Hann nhất -cậu nhóc

-Vậy maii mới lớn, Hann làm vk anh Kun nha -cô bé nũng nịu (Quào

lo đại sự sớm nhợ:“>)

-Ừk -cậu nhóc cười dịu hiền

Và rồi thời gian sau đó, vì đi theo ba mẹ sang Việt Nam công tác mà cậu bé đã để cô bé ấy ở lại Anh một mình.....

_____Hiện tại_____

-Minh Anh ngủ ngon nhé!! -Tuấn Anh khẽ vuốt những lọn tóc còn vương trên mặt nhỏ qua 1 bên, hôn nhẹ lên má nhỏ! Nhẹ, nhẹ lắm, như thoảng qua thôi

↔↔↔↔Loading↔↔↔↔

Sáng hôm sau

-Oa, mệt thật!! Ngày hôm qua ngủ ngon quá! -Minh Anh thức dậy, vươn vai một cái rờ ròi

-Ồ, cô dậy rồi à!! Có bị sao ko, còn đau ko??-Tuấn Anh cũng dậy, liền quay qua hỏi thăm nhỏ đủ thứ

-Ừ, ko sao, cảm ơn anh nha!! -nhỏ cười làm tim “ài” xao xuyến (hí hứ“>)

-Tui xuống nấu đồ ăn sáng đây! Cô đi làm VSCN đi! -Tuấn Anh đứng dậy nói

-Anh biết nấu á?? Ăn...có chết ko!?! -Minh Anh chăm chọc

-Làm VSCN xong rồi xuống ăn thử coi có chết ko ha nhóc!! -Tuấn Anh vỗ đầu Minh Anh xong thì bước ra khỏi phòng và ko quên để lại cho nhỏ một nụ cười sát gái -_-

Khoảng 15' sau, Minh Anh bước xuống với bộ đồ cực kì cá tính: áo croptop màu đen in hình con mèo màu trắng, nhỏ mặc cùng với chiếc quần sọt. Mái tóc đen nhánh được Minh Anh cột cao nhưng xéo qua một bên nhìn rất cool. Vì hôm nay chủ nhật nên nhỏ định cùng Tuấn Anh vào bệnh viện thăm nó.

-Wow, nhìn ngon quá ta!! Người như anh cũng biết nấu ăn hả? -Minh Anh

-Hi, bình thường thôi!! Mà cô ăn thử đi coi tui nấu được ko?? -Tuấn Anh

-.....Ngon thiệt đó!! -Minh Anh khen tới tấp

-Vậy được rồi, tui cũng có nấu ít đồ ăn cho Khanh và Quân. Lát cô vào bệnh viện với tui hả?? -Tuấn Anh

-Ừ -Minh Anh

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Ấy dạ, chap này nhắm nhắm sao ý nhợ:3

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Cuộc thi Queens of Kings

Chap mới nóng hổi đây:“>

👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑

Tại Bệnh Viện

Nó vẫn còn nằm trên giường, gương mặt trắng hồng nay đã thay bởi một gương mặt trắng bệch trông vẻ rất mệt mỏi. Còn hần thì thắm mệt bởi hôm qua thức cả đêm nhìn nó =.=

-Quân ơi, dậy đi!! -nó thức dậy, nhìn qua thì thấy hần đang thiếp đi bên cạnh mình.

-Cô dậy rồi à!! Có sao ko?? -hần lo lắng

-Ồ, ko sao. Mà đây là đâu vậy, bọn kia đâu sao có mình anh thế!?? -nó

-Đây là BV, bọn kia về hết rồi, hình như là lát vào thăm cô đấy!! -hần

Đúng như lời hần nói, khoảng 15' sau một đám người à ko nhầm 4 con người ăn mặc thời trang bước vào. 4 con người đó ko aii khác chính là Lam, Minh Anh, Bảo và Tuấn Anh. Hôm nay, Lam cầm đầu cho cả bọn nghỉ học để vào BV chơi với nó.

-Hey, Khanh!! Khoẻ chưa cưng -Lam bước vào trên tay cầm mấy bịch snack bồi bổ cho nó

-Khỏe rồi!! Hi, hôm nay 2 bầy cúp học á!?! Gan nhợ -nó

-Cúp hồi nào, tao bựp ày mấy phát bây giờ...Tụi tao có xin đảng hoàng nha mậy -Lam

-Ghê ghê!! Hi hi, thôi đừng giận. Hôm nay tao xuất viện đó -nó

-Cô còn bệnh mà xuất viện làm gì!?? Sớm vậy?- Tuấn Anh

-Tuổi khỏe rồi... Tuổi mà ko xuất viện ở trong đây 1 giây phút nào nữa chắc tui chết sớm-nó than

Và thế là chị Khanh muốn gì được đấy...nếu ko chấp thuận đúng thì giờ này mỗi người một cái hòm mà chui vô rồi.

loading

Sáng hôm sau, theo thường lệ thì.....cái đồng hồ lại phải....hôn đất mẹ thân yêu vì dám chọc phá giấc ngủ của đôi “vk_ck trẻ” này.

Nó lật đặt đứng dậy, bước thẳng vào WC, chỉnh chu lại nhan sắc để tới trường. Thấy nó dậy nên hân cũng tò tò dây theo. Hôm nay, nó để mái cúp, mái tóc nâu đen xoa ra thoáng mùi hương nhẹ nhàng thật cuốn hút. Kết hợp với bộ đồng phục ấy là một đôi giày búp bê màu đen huyền bí. Bước xuống nhà thì nó đã thấy 2 cặp kia đứng lù lù ra chờ mình...Lam nay cột á tóc hung đỏ mình lên. Cô mang đôi giày bata cô àu đen trong rất cá tính. Còn Minh Anh thì cũng cột á tóc mình lên, chân mang đôi giày cao gót cao 3 phân, nhìn nhỏ bấy giờ như thiên thần, dịu dàng, nữ tính.

-Điii học!!! -nó lạnh lùng

-Vẫn đii 3 xe á!?? -Lam

-Ừ! Thôi đi, không trề....-hắn

_____Em là dãy phân cách thời gian_____

Tại trường, hôm nay mọi thứ được diễn ra rất sôi động và nhộn nhịp. Tất cả học sinh đều được tập trung xuống sân trường để nghe thầy hiệu trưởng sinh hoạt. Mặc dù không muốn nhưng tôi n vẫn phải vác xác xuống sân để nghe mấy ông thầy già chất lèm với bèm.=.

-Các em IM-LẶNG -thầy hiệu trưởng

-DẠ!!!! -đồng thanh (Quào

có ngày sập trường)

-Sắp tới ngày 20/11 nên trường ta sẽ tổ chức một cuộc thi cho các lớp ở trường. Thể lệ cuộc thi thì tôi sẽ đưa cho giáo viên mỗi lớp 1 tờ để thông báo và chọn ra người để đi thi. Cuộc thi này có tên là Queens of Kings. Hạn chót nộp danh sách của các lớp là ngày mai. -thầy hiệu trưởng nói.

Sau khi nghe ông hiệu trưởng tuyên truyền về cái “i ven” mới toan này thì cả trường như loạn lên, hú hét um xùm. Khoảng nửa tiếng sau thì hiệu trưởng được giải toả, ai về lớp nấy.....

Và tại lớp tụi nó và tụi hần.....

-Các em IM-LẶNG -cô Lan gõ cây thước “huyền thoại” lên bàn

-Vâng ạ!! -đồng thanh (cơ mà lần này là lớp ko phải trường nên chắc sẽ ko sập:3)

-Lúc này ở dưới sân trường, thầy hiệu trưởng đã phổ biến sơ về cuộc thi kì này rồi nên bây giờ cô sẽ phổ biến rõ hơn cho các em hiu....-cô Lan

-Vâng!! -đồng thanh -_-

-Cuộc thi lần này có tên là Queens of Kings. Cuộc thi gồm 4 phần:

👑 Vòng 1 là phần thi IQ

👑 Vòng 2 là phần thi thời trang

👑 Vòng 3 là phần thi năng khiếu

👑 Vòng 4 là phần thi kết hợp

....Và giải thưởng sẽ là..1 chuyến du lịch tại Phú Quốc 7ngày 6đêm cho tập thể lớp đó. Mỗi lớp có 3 nam và 3 nữ được dự thi.-cô Lan cầm tờ giấy, đọc

-Cô ơi, 3 nam là 3 bạn Quân, Bảo và Tuấn Anh a còn 3 nữ thì em nghĩ là 3 bạn Khanh, Lam và Minh Anh....-nhỏ lớp trưởng đứng dậy phát biểu

Tụi nó và tụi hủn nghe nhắc tới tên mình thì ngược mặt lên dòm, phẩn xạ tự nhiên thôi mò: “>

-Được rồi, Quân, Bảo, Tuấn Anh các em nghĩ sao!?? -cô Lan

-Da thừa cô, nếu Khanh, Lam và Minh Anh đồng ý thi thì tui em sẽ thi -hắn đứng dậy

-Khanh, Lam, Minh Anh các em có thi ko!?? -cô Lan hỏi

-Thưa cô, tui em THI -nó nhếch mép

-Rồi như vậy là được rồi. Lớp trưởng lát gửi danh sách xuống cho ban giám hiệu nhé -cô Lan

-Vâng!!

-Các em có 1 tuần để chuẩn bị cho phần thi đầu tiên nên các em khẩn trương lên nhé -cô Lan cười hiền dịu

≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

-Hé lô, mấy cô xong rồi đó hả -Tuấn Anh

-Ừ-Minh Anh

-Mấy cô cũng tài quá nhạ!! Hôm qua đi chơi cả ngày rồi tối về đâu có ôn bài mà làm một phát xong lun, phục nha!! -Bảo

-Hi, tụi này đã bảo mà ko nghe -Lam

-Thôi về đi!!! Con Minh Anh vs Lam nói về nhà 2 đứa nó nấu đồ ăn sáng ỉnh ỉnh ăn đó -nó

-2 cô biết nấu á?? -Bảo và Tuấn Anh đồng thanh, tròn mắt ngạc nhiên

-Này khinh người quá đáng nhá!! Tui chỉ phụ thôi chứ tui có biết nấu đâu. Con Lam mới là dỗi kia -Minh Anh

-Hi hi, thôi về đi rồi tui nấu cho ăn -Lam cười ngây ngô

Và thế là tụi nó và tụi hấn leo lên xe phóng về nhà.....

≡♥≡♥≡♥≡♥

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Vòng thi thứ hai!!

Vòng thi thứ nhất vừa kết thúc thì tụi nó và tụi hấn có 3 ngày để chuẩn bị cho vòng thi thứ 2. 8h sáng hôm sau, tụi nó và tụi hấn đã tập trung tại phòng khách để.....ăn, chơi game và coi phim hoạt hình:))

-Hey, mấy cô chuẩn bị cho vòng 2 sao rồi?? -Tuấn Anh buông máy chơi game xuống, nói

-Ờ, sao phải xoắn?? Lát con Khanh gọi chị nó thiết kế là 2,3 ngày sau có chứ gì!! -Minh Anh

-Ghê lun -hấn

-Thôi, Khanh mày gọi chị Vanus đi!! -Minh Anh

-Ok!!-nó

♪You wanna play, you wanna stay, you wanna have it all

♪You started messing with my head until I hit a wall

♪Maybe I should've known

♪Maybe I should've known

♪That you would walk, you would walk out the door, hey

♪Said we were done and met someone and rubbed it in my face

♪Cut to the part she broke your heart and then she ran away

♪I guess you should've known

♪I guess you should've known

♪That I would talk, I would talk

♪But even if the stars and moon collide

♪I never want you back into my life

♪You can take your words and all your lies

♪Oh oh oh! I really don't care

♪Even if the stars and moon collide

♪I never want you back into my life

♪You can take your words and all your lies

♪Oh oh oh! I really don't care

♪Oh oh oh! I really don't care

(Really don't care -Demi Lovato)

-Alô, Kill hả?? Chị nghe nè -đầu dây bên kia, 1 người con gái với giọng nói dịu dàng lên tiếng, đó chính là Vanus.

_____Xí xí3 GTNV tí ạ_____

Vanus Nguyễn Ngọc Đoàn Như: là chị ruột của nó, 20t, xinh đẹp, giỏi giang, là một stylist, người mẫu ảnh nổi tiếng tại Anh, gia thế giống như nó, tính tình hòa đồng, hay cười nhưng cũng có lúc rất lạnh lùng, thương yêu nó hết mực, giỏi võ, là quản lý chính thức của nó tại thế giới ngầm. IQ: 298/300 O_o

_____ Quay lại truyện _____

-Hey, Vanus!! Chị rảnh ko, thiết kế đầm em 3 bộ đồ đẹp, có 1 ko 2!! Trong 3 ngày rồi gửi về cho em nhá!! -nó

-What!?? 3 ngày á....em giỡn với chị hả?? -Vanus

-Đi mà, em cần gấp mà!! Nha nha nha nha nha.....-nó nũng nịu

-Rồi rồi, Ok!! Nha nha là thấy thương rồi!! Thế 3 ngày sau chị gửi nhá -Vanus cười

-Yeahhhhh, chị 2 là số một!! Thôi bye chị nha, em có việc rồi... Hi -nó nói rồi cúp máy cái rụp

-Ê, chị Vanus chịu giúp rồi nè!! -nó vui vẻ, chạy lại chỗ Lam và Minh, miệng cười toe toét

-Cô có chị hả??? -hắn hỏi

-Vanus là chị ruột của Khanh, tên thật là Đoàn Như, chỉ đẹp lắm lun, còn dễ thương nữa -Lam

-Ồ!!! -tụi hắn đồng thanh, mặt ngu rõ rệt:>

↔↔↔↔↔Loading↔↔↔↔↔

3 ngày sau, tại trường Thiên Thảo

-Các em đã sẵn sàng cho vòng thi thứ 2 này chưa. -thầy TPT (tổng phụ trách)

-Dạ rồi!! -đồng thanh

-Vậy bây giờ ta bắt đầu lun nhá. -thầy TPT

✖ Lớp 11A5.....

✖ Lớp 11A4.....

✖ Lớp 11A3.....

✖ Lớp 11A2.....

✖ Và cuối cùng là lớp 11A1, mời 3 bạn bước ra

Tụi nó đứng phía sau tấm màn ấy, khi nghe nhắc tới tên mình thì nhanh chóng bước ra. Hôm nay, tụi nó aii cũng đẹp. Nó diện một cái đầm dài chấm gót màu đen, phía trước có chiếc nơ to, mái tóc được nó bím lại trông rất dịu dàng, chân mang đôi cao gót cao 7phân. Lam thì mặc một cái đầm dài tới đầu gối màu trắng tinh khiết, phía trước có chiếc thắt lưng bản to, mái tóc hung đỏ của cô được xoả ra bồng bềnh, chân cô mang đôi búp bê gót nhỏ. Còn về phần Minh Anh thì nhỏ cũng diện đầm ngắn tới đầu gối giống Lam màu hồng phấn, tóc nhỏ được búi cao lên, cộng thêm chiếc nơ nhỏ nhỏ, chân mang đôi cao gót cao 5 phân. Trông tụi nó bây giờ như những thiên thần.

Tụi nó bước lên với bao nhiêu tiếng hò hét, cổ vũ nồng nhiệt. Thầy TPT nhìn tụi nó một hồi lâu rồi mới tiếp tục

-À....các em có muốn nói gì không??

-.....-nó chỉ khẽ nhún vaiiii rồi liếc qua 2 con bạn của mình

-Thưa thầy, không ạ!! -Minh Anh

-Thế mời ban giám khảo cho điểm về phần thi này

Và số điểm của tụi nó hiện giờ là: 10, 10, 9, 9,5. Với kết quả này thì tụi nó chiếm giữ vị trí thứ 2 sau 3 nhỏ Linh, My, Chi (vì 3 chụy này mua chuộc 1 trong 4 ban giám khảo đấy ạ!!)

Thế là lại 1 vòng thi nữa trôi qua, tụi nó và tụi hắn tiếp tục có thêm 5 ngày để luyện tập cho vòng thi thứ ba.....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Vòng thi thứ ba!!

8h sáng hôm sau

-Ba anh ra đây nhanh lên coi!!! -Minh Anh đứng ngồi trên chiếc mũ trần màu đỏ, la lớn:<“>

-Aizzzz, từ từ, làm gì la ghê thế, muốn banh lỗ tại lun -Tuấn Anh bước ra, mặt nhăng nhó

-Ê ê cái anh kia, anh giống với tôi ấy à....2 lần rồi đấy!! -Minh Anh cãi lại

-Thôi đi, muốn cãi thì vk ck về nhà đóng cửa lại mà cãi, chứ cãi ở đây làm đi ệt.... -Lam chọc

-Cái con kia muốn vô quan tài ngủ hê?? -Minh Anh

-Ấy ấy, sao mày nỡ.... -Lam

-Thôi, qua nhà tao đi ở đó có cái phòng tập bụi lắm á!! Qua rồi tập lun.... -nó

-Ok.... -hắn

Và thế là 3 chiếc mũ trần phui như bay trên đường khiến bao người hoảng sợ vì tốc độ cao ngất ngưỡng...

-Chối ôi, công nhận phòng tập nhà cô bụi ghê lun á.. -hắn mắt chữ A mồm chữ O ngạc nhiên

-Còn phải nói -Lam

-Thôi, đồ ngồi đê -nó

-À mà mấy anh chọn bài gì vậy?? Nghe nói tới 2 tiết mục lận ấy -Minh Anh

-Bài Back của Infinite với bài Be ma girl của Teen Top đó, mấy cô thấy được ko? -Bảo

-Quào, toàn HIT ko đấy....-Lam

-Mấy anh nhảy hay hát nhẽ?? -nó

-Bài Back thì tụi này hát còn Be ma girl thì chắc là nhảy -hắn

-Ồ -tụi nó đồng thanh

-Còn mấy cô, chọn bài đi vậy!?? -Tuấn Anh

-Hát là bài Masayume Chasing của Boa còn nhảy là Sugar Free của T-ara -Minh Anh

-Masayume Chasing cao lắm ấy, mấy cô hát được hã?? -Bảo

-Xời, lo xa!! Cao sao bằng giọng con Khanh được chứ -Lam

-Thôi, tập đê, 9h rồi kia -nó

Thế là tụi nó và tụi hắn lao đầu vào tập luyện ko ngừng nghỉ.... Mãi đến 6h chiều thì cũng xong.

-Hơ, trời oi trời, mệt quạ...-Minh Anh

-Ờ...mệt thiệt... Chắc tại lâu quá ko vận động nên như thế -Lam

-Hờ, đồ mấy cô vậy là quá pro rồi, tập từ 9h sáng tới 6h chiều lun mà -Bảo

-A ww, đói quá, đi ăn đê..... -nó

-Ờ đi ăn đi, hôm nay tui khao -hắn cười

↔↔↔↔↔Loading↔↔↔↔↔

2h chiều ngày hôm sau tại trường Thiên Thảo.....

-Ê, thấy tao sao được chưa mậy?? -nhỏ Linh hỏi

-Rồi, đẹp lắm rồi - Quỳnh My

-Mày lo xa, thẳng thắn rồi còn chinh chu làm gì kì thế?? -Chi

-Phải kì chứ, ba nhỏ kia cũng đâu phải dạng vừa -Linh

-Mà mày là hot girl của trường này rồi, 3 nhỏ kia chỉ đáng xách dép ày thôi -My

-Ồ, cũng đúng -Linh

3 nhỏ này đứng trong phòng hoá trang mà nỏ banh nhà lầu, đúng là ko biết lượng sức mình mà

Còn về phần tụi nó thì tận 2strong0' mới lột xác vào, tụi hắn đứng chờ mà mặt nhăng như khi vì lần đầu tiên bị cho leo cây khá lâu.

-Mấy cô làm gì lâu thế?? 2strong0' rồi đấy -Tuấn Anh

-Làm gì đâu.. Muốn ấy anh leo cây chơi vậy đó, được ko? -Minh Anh hất mặt

-Thử cảm giác leo cây như thế nào?? -Lam chọc

-Ờ, mệt quá.... Thôi mấy cô đi trang điểm, làm tóc gì lẹ lẹ đi, còn khoảng 15, 20' nữa là thi ấy -hấn

-Ồ, thôi bài bai nhá -nó

Đúng 2h45', mọi thứ được diễn ra rất hoành tráng, sân khấu thì lộng lẫy, tất cả học sinh trong trường đều được tập trung lại trước sân để xem các phần thi của các lớp. MC của phần thi lần này là Hội trưởng hội học sinh của trường Thiên Thảo

-Xin chào tất cả các bạn!!! Các bạn đã sẵn sàng để bắt đầu vòng thi thứ ba này chưa?? -MC

-RỒI!!! -đồng thanh

-Vậy bây giờ, MC ko làm mất nhiều thời gian của các bạn nữa, chúng ta bắt đầu với từng tiết mục của các lớp nhá. Bắt đầu đếm ngược nào..... THREE...TWO...ONE.... LET'S GO!!!

Hàng loạt các tiết mục được hoàn thành, MC lại quay lại với sân khấu với một vẻ mặt vô cùng hớn hờ.

-Các bạn thấy như thế nào?? Có phải rất tuyệt không!?? Và bây giờ sẽ là phần thi của nam nữ lớp A2 (lớp 3 nhỏ Linh, My và Chi ấy)

Lần lượt 2 phần thi của nam lớp A2 hoàn thành với sự góp mặt của 3 nhỏ Linh, My và Chi. Tiếp đó là phần thi của 3 nhỏ. Hôm nay, 3 nhỏ quyết định chọn bài Luv của Apink để vừa hát vừa nhảy, ăn mặt thi..... Ôi mẹ ơi, thiếu vài trăm trọng, nhìn mà chảy con mắt =.= Bên dưới sân khấu thì tụi nam sinh la hét um xùm (Bối...toàn biến thái:>)

-Hey, MC đã quay trở lại và lợi hại hơn xưa!! Hi hi...

-Bây giờ là tiết mục cuối cùng, cũng là tiết mục được mong đợi nhất!!! Xin mời lớp 11A1 -MC vừa nói xong thì bên dưới hú hét um xùm))

-Hello, everybody!!!! Back -Infinite.... LET'S GO!!! -sau khi bên dưới sân khấu khá im rồi thì bên trong tấm màn, một giọng nói phát ra.

.....Mọi ánh đèn đường như đã tắt hẳn, cho đến khi giọng nói đó phát ra thì các ánh đèn ấy lại chiếu về phía tụi hấn....

Bên dưới thì tụi con gái hú hét từ đầu tiết mục đến hết tiết mục.... Cầm băng rôn quơ qua quơ lại cực kì mãnh liệt:<^>

Tiết mục thứ 2 của tụi hấn là bài Be Ma Girl.....

-Be Ma Girl -Teen Top!! Clap your hand -Bảo

Như một lần nữa, sân khấu lại thêm 1 lần nổ tung vì những trận la hét, vỗ tay của đám con gái, những bước nhảy uyển chuyển của tụi hấn sao mà đẹp đến lạ thường. Nếu ở tiết mục thứ nhất, tụi hấn mang phong cách lịch lãm, nhẹ nhàng thì ở tiết mục thứ 2 này, tụi hấn lại khoác lên mình một phong cách hip hop, nghịch ngợm.

-Có phải rất tuyệt ko nào các bạn??? -MC

-Vâng -đồng thanh (Quào

)

-Vậy bây giờ chúng ta đến với tiết mục của 3 hot girl lớp 11A1 nhá -MC

-YEAHHHHHH!!!!!! -đồng thanh (sập trường mấy má ôi:)))

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Dạo này Yuu Ờn hơi dỏ diện:~

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: (tiếp)_Vòng thi cuối cùng!!

Dạo này Yuu hơi bị lười up chap nên Yuu xin lỗi đã để m.n chờ lâu *cúi đầu*

Yuu sẽ tranh thủ up 2 chap coi như bù.n ạ:<^>

Masayume Chasing

[Nó]

♪Yume wo otte mayoi konda kokoro no mori no oku
♪Kagami yori sunda izumi utsuru yuga nda smile
♪Koboreta namida wa (don't cry) kin demo gin demo nakute
♪Arifureta namida (fall from my eyes) megami mo kizukanai

[Tui nó]

♪Masayume chasing chasing koero motto
♪Jibun shijou saikou no
♪Ima wo chasing chasing sou egaita
♪Jibun ni natte moyase mune no hi wo
♪Na na na na na na (oh!) Na na na na (hey hey!)
♪Na na na na na na (oh!) Kake nukero hero
♪Na na na na na na (oh!) Na na na na (hey hey!)
♪Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Moyase mune no hi wo

.....

[Lam]

♪My life, yeah.
♪Me wo tojite mimi tsumaseba kazuka ni yobu koe
♪Dare mo inai hazu no mori de miageta sora no ao
♪Koko ewa modoranai (goodbye) kodoku to yuu nano mo doku no
♪Amaku kaoru hana (...from the sky) saki hokoru sekai ni

[Tui nó]

♪Sayonara changing changing koero motto
♪Jibun shijou saikou no
♪Ega wo changing changing sou negai wa
♪Kanau wa kitto terase mune no hi wo
♪Na na na na na na (oh!) Na na na na (hey hey!)
♪Na na na na na na (oh!) Kake nukero hero
♪Na na na na na na (oh!) Na na na na (hey hey!)
♪Na na na na (hey!) Na na na (oh!) Terasa mune no hi wo

[Minh Anh] Rap:

♪Hey mo
♪Mecha kucha hard de
♪Honto no jibun ga dare da ka
♪Wake up shite make up
♪Eien mainichi kurikaete fade out
♪Konna afukara
♪No way baby (no way baby)

-Ừ,coi như ko giận mày nữa, mày mà còn phá bếp tao nữa, tao mua hòm để sẵn ày chui vô!! Ok -Lam quay qua nhéo má Minh Anh

-Ok!!! Hi hi -Minh Anh

♪ Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

♪Well e to my life

♪Nơi đây đang hát vang khúc ca

[Nó]

♪Đôi khi trong ta có bao muộn phiền chẳng thể nói ra

♪Rối cứ e ngại giấu đi những ước mơ

♪Nha đam xanh tươi với bao điệu kì đón chào chúng ta

♪Đã thấp lên niềm tin những ước mơ này

[Hắn]

♪Từng ngày dài một nhòai đã cách xa

♪Vị giờ mình cùng hoà chung tiếng ca

[Nó]

♪Đừng ngại ngần hãy toả sáng

♪Để luôn nở môi cười

[Hắn]

♪Thật tuyệt vời vì được là chính ta

♪Luôn vui tươi tự nhiên oh lá lá

[Nó]

♪Cùng về ngoài rạng rỡ

♪Thêm tự tin ta bay cao

[Đồng thanh]

♪♪Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim

♪♪Toả sáng ước mơ của chúng ta

♪♪Cất tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng

♪♪Để xóa hết đi mọi âu lo

♪♪Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình

♪♪Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên

♪♪Đừng mãi đắn đo giấu đi những điều ước mơ

♪♪Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Minh Anh]

Rap:

♪Vfesh nha đam

♪Cho mình luôn cười

♪Vfesh nha đam

♪Thay mình yêu đời

♪Vfesh nha đam

♪Tràn đầy mọi nơi

♪Vfesh nha đam

♪Giúp cho tôi tự tin luôn

♪Luôn luôn là chính tôi

[Tuấn Anh]

Rap:

♪Cuộc sống là những vần thơ

♪Và hãy để nha đam cùng ta tới ước mơ

♪Vừa uống vừa nhai

♪Giòn giòn thật là thích thú

♪Vfres nha đam

♪Vừa uống vừa nhai

♪Thật là phong cách và đúng gu

♪Vfres nha đam oh oh oh oh oh eh

♪Vfres nha đam oh oh oh oh oh oh

[Lam]

♪Đôi khi trong ta có bao muộn phiền chẳng thể nói ra

♪Rồi cứ e ngại giấu đi những ước mơ

♪Nha đam xanh tươi với bao điệu kì đón chào chúng ta

♪Đã thấp lên niềm tin những ước mơ này

[Bảo]

♪Từng ngày dài một nhòai đã cách xa

♪Vì giờ mình cùng hoà chung tiếng ca

[Lam]

♪Đừng ngại ngần hãy toả sáng

♪Để luôn nở môi cười

[Bảo]

♪Thật tuyệt vời vì được là chính ta

♪Luôn vui tươi tự nhiên oh lá la

[Lam]

♪Cùng về ngoài rặng rờ

♪Thêm tự tin ta bay cao

[Đồng thanh]

♪♪Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim

♪♪Toả sáng ước mơ của chúng ta

♪♪Cát tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng

♪♪Để xoá hết đi mọi âu lo

♪♪Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình

♪♪Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên

♪♪Đừng mãi đắn đo với giấu đi những điều ước mơ

♪♪Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Nó]

♪Hãy hát lên khát khao từ trong trái tim

♪Toả sáng ước mơ của chúng ta

♪Cát tiếng ca với bao niềm tin cháy bỏng

♪Để xoá hết đi mọi âu lo

♪Hãy cứ luôn sống vui vượt qua chính mình

♪Rạng rỡ nét xinh tươi tự nhiên

♪Đừng mãi đắn đo giấu đi những điều ước mơ

♪Hạnh phúc sẽ luôn mãi dâng trào

[Minh Anh]

Rap:

♪Well e to my life

♪Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

♪Well e to my life

♪Nơi đây đang hát vang khúc ca

♪Well e to my life

♪Nơi đây đang tràn ngập niềm tin

♪Well e to my life

♪Nơi đây đang hát vang khúc ca

{Rạng rỡ ước mơ xanh -Đông Nhi}

Kết thúc phần thi với biết bao nhiêu sự cổ vũ, la hét ở phía dưới sân khấu. Tụi nó và tụi hấn nắm tay nhau, cúi nhẹ đầu rồi bước vào bên trong.

-Vâng, và bây giờ mời tất cả các lớp ra sân khấu để nghe công bố kết quả cuộc thi Queens of Kings..... -MC

-Tôi sẽ công bố cách thức bình chọn cũng như cách chấm điểm của 4 vòng thi mà các lớp đã trải qua -MC

-Lớp giành được chiến thắng là lớp có tổng số lượt bình chọn cao nhất và có tổng số điểm của 4 vòng thi cao nhất. Nhà trường sẽ bỏ ra 30' để tất cả các bạn nhắn tin cho lớp mà mình yêu thích. Cú pháp tương ứng với số cuối của các lớp. Ví dụ nếu các bạn thích lớp 11A1 thì nhắn với cú pháp A1 gửi 9089 và các lớp khác cũng tương tự.....-MC xả một tràng

-Và bây giờ..... 30' để các bạn nhắn tin.... Bắt đầu -MC

30' sau

-Thời gian nhắn tin kết thúc..... Và bây giờ tôi sẽ công bố kết quả của 3 lớp có số điểm cao nhất..... -MC

Phần thi lớp

👑 11A1

👑 11A2

👑 11A7

Điểm phần thi IQ

👑 100/100

👑 96/100

👑 96/100

Điểm phần thi thời trang

👑 98/100

👑 99/100

👑 97/100

Điểm phần thi năng khiếu

👑 100/100

👑 95/100

👑 95/100

Điểm phần thi kết hợp

👑100/100

👑98/100

👑95/100

Tổng cộng

👑Lớp 11A1: 398/400

👑Lớp 11A2: 388/400

👑Lớp 11A7: 383/400

Tổng số bình chọn

👑Lớp 11A1: 45,2%

👑Lớp 11A2: 32,8%

👑Lớp 11A7: 22%

-Vây lớp chiến thắng trong cuộc thi Queens of Kings năm nay là lớp 11A1, xin chúc mừng tất cả các bạn -MC

“Bóp....bóp..... “-hàng loạt tiếng vỗ tay cùng những tiếng hò hét chúc mừng chiến thắng của tụi nó và tụi hấn. Còn về phần 3 nhò Linh, Mỹ và Chii thì đứng ngơ ngác, mặt tối sầm lại.....

-Và cũng xin chúc mừng 2 lớp đã về nhì và về 3 đó chính là lớp 11A2 và 11A7..... Xin chúc mừng tất cả các bạn -MC

“Bóp.....bóp..... “ -lại thêm 1 trận vỗ tay hưởng ứng của phía dưới sân khấu.

Để chúc mừng cho chiến thắng lần này, cô Lan cùng thủ quỹ đã chii ra 1 số tiền ko nhỏ để khao tập thể lớp 11A1, lấp đầy các khoảng trống trong bụng của gần 45 con heo:3 và cùng nhau tạo ra 1 kế hoạch đi chơi 1 tuần tại Phú Quốc.....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Xl m.n vì Yuu up chap trễ((tại Yuu bận thi HSG nên ko có thời gian up chap.n và cũng một phần vì Yuu lười:<^>

Mong m.n đừng giận Yuu. Yuu thì xong r nên Yuu hứa sẽ up chap thường xuyên:****

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Phú Quốc, We came here!!

Xin chào m.n:****

Chúc m.n đọc truyện vui:))

👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑

Hôm nay là một ngày đẹp trời và cũng chính là ngày trường Thiên Thảo mở chuyến du lịch tại Phú Quốc cho lớp chiến thắng.

-Các em nhanh chóng lên xe điiii, còn 5 phút nữa là sẽ đến giờ khởi hành -giọng nói của cô Lan phát lên

-Dạ

Tụi nó sau khi đã lên xe thì nhảy tọt ra phía sau cùng vì nơi đó có hàng ghế dài đủ cho 3 đứa ngồi chung. Tụi hấn thấy thế thì thảm tắc đầu ngán ngẫm với tính nhoi nhoi của tụi nó và cũng loay hoay tìm ghế ngồi mãi cũng tìm được một hàng gần cuối. Tụi nó và tụi hấn, mỗi người một việc ko chơi được gì nhiều: Lam thì đeo headphone nằm ngủ ngon lành, nó ôm cái ipad to, ngồi chọt chọt quẹt quẹt gì ấy, Minh Anh tai đeo headphone, miệng thì lép nhép theo lời bài hát, tay cầm cục rubic quay quay mạnh liệt. Còn về phần 3 chàng trai thì ngồi ngịch đt.....

5h sau.....

-Aaaaaa, đẹp thật đấy!! Lâu rồi không đến đây nhỉ? -Minh Anh

-Ừ, cũng phải!! Mà ngồi xe công nhận đau lưng thiệt ấy -Lam (chị này ngủ ko mà cũng biết đau lưng:<^> hay thật)

-Thôi, vào điiii -tụi hấn

-Ừ!! -nói rồi tụi nó kéo tay nhau đii vào khách sạn

Khách sạn LOVE STAR là khách sạn 5 sao, đầy đủ tiện nghi và nổi tiếng nhất ở Phú Quốc (thông cảm3 Yuu chém tí)

Hiện tại thì khách sạn đã hết sạch phòng chỉ còn 22 phòng. Và si số lớp 11A1 là 44 hs, tương ứng với..... 2 người một phòng:<^>

tiếng, hấn thì đứng ngoài, mặt nhăng nhó, rên rĩ

-Khanh, cô lâu thế?? Ngủ quên ở trong rồi à!! -hấn

-Từ từ!! -nó

-Nãy giờ mấy chữ từ rồi hả? -hấn

-Ra liền đây -nó hớn hờ chạy ra

Về phía 2 cặp kia sau khi gặp nó và hấn rồi thì chỉ mún xé xác ra thôi...

-2 vk ck chúng bây ngủ ở trên cho tụi này leo cây à?? -Lam

-Hỏi cô á -hấn chỉ tay qua nó

-Mày làm sao??? -Minh Anh

-Hỏi hấn á -nó chỉ tay ngược lại chỗ hấn

-Còn mày bị gì?? -Bảo

-Aii biết, tại cổ mà -hấn

-Thôi mệt 2 người quá!! Uizzz, bực bội, nực nội!! Đi shopping đi -Lam

-Ờ, đi!! -nó

Thế là 3 cặp bắt taxi đi thẳng đến trung tâm mua sắm....

Đến trước cửa TT mua sắm, 6 con người này tung tăng bước vào, để lại sau những ánh mắt thèm thuồng, những lời nói ghen tị của mấy đám con gái cũng như của mấy thằng con trai.

-Ủ uôi, mấy chàng kia đẹp trai quá á!! Mà sao đi chung với mấy con xấu thế, xấu hơn tui nữa -nữ khách hàng 1 (bà này bà bị ATSM =)))

-Chối ời, 3 thiên thần kia mày ơi!! -nam khách hàng 2

Vào đến nơi, tụi nó và tụi hấn kéo nhau tới chỗ ăn uống. Khi đã tìm được 1 chỗ ngồi lí tưởng đó là cái bàn gần cửa sổ thì tụi nó bay thẳng tới, ổn định chỗ ngồi, còn về phần tụi hấn thì cũng tò tò ngồi kế bên.

-Phục vụ ơi!! -nó

-Dạ.....dạ mn ăn gì ạ??? -sau một hồi dờ dờ thì anh phục vụ cũng lên tiếng

-Anh cho em một mỳ Ý, 2 phô mai que, một ly cam vắt, 2 hũ sữa chua nha -Lam cười

-Em là một com chiên, 2 kem vani, 2 phô mai que, một ly trà sữa nha -Minh Anh nói rồi cũng tặng kèm cho anh phục vụ một nụ cười tỏa nắng

-Còn em thì 2 phô mai que, 3 cá viên, một mỳ Ý, 1 trà sữa, 2 hũ sữa chua nha!! Thanks anh nhiều!! Hi -nó nở nụ cười chết người

-Vâng...vâng... Còn 3 cậu ạ?? -anh phục vụ

3 chàng nhà ta khi thấy 3 nàng cười với người khác thì mặt biến sắc, lạnh lùng hấn

-Một mỳ Ý, một trà sữa -Tuấn Anh

-3 phô mai que, một trà sữa -Tuấn Anh

-Một bò bít tết, một cafee -hấn lạnh lùng

-Vâng...mn chờ tí ạ!! -anh phục vụ cúi đầu trân trọng

Thấy tụi hấn như thế, tụi nó cũng khá tò mò vì tại sao tụi hấn quay 180° nhanh thế

-Nè, nè..... Mấy anh sao vậy?? Sao nhìn mấy anh giống mấy cục băng di động á -nó quơ quơ tay trước mặt hấn, nói

-Ờ, sao vậy?? Bị gì nhập hả?? -Minh Anh

-Khó chịu -hấn trả lời ngắn gọn

-Bệnh hả hay sao mà khó chịu??-nó

-À thôi, ko có gì đâu!! Ăn đi ha -Bảo

Sau khi ăn uống no nê thì tụi nó và tụi hấn dẫn tay nhau, đứng giữa TT mua sắm tranh luận về việc sẽ đi đâu chơi..

-Đi shop mua đồ đi -Minh Anh

-Ko, đi ăn kem đi -Lam

-Ê, cái con điên kia, mày mới ăn xong mà giờ ăn nữa hả?? -Minh Anh phản kháng

-Thôi mệt quá!! Giờ aii mún đii đâu thì tách ra mà đii rồi lát lại tập hợp ở đây!!! Ok!! -nó

-Ok!!!! -đồng thanh

Nói xong cả 2 đũa chạy điiiii, lòi theo cả 2 thằng con trai đó là Tuấn Anh và Bảo, để lại nó và hấn mặt ngu ngu nhìn theo chúng bạn.

-Quân, đii lên tầng 2 mua trang sức nha! -nó

-Ừ' -hấn

Nó và hấn từ từ rảo bước trên thang máy lên tầng 2

.....Tầng 2: Trang sức đá quý

Nó dạo bước một vòng rồi dừng lại tại một quầy có bán cái lắc tay và bộ nhẫn cặp rất đẹp mắt. Hấn điiiii đằng sau, hiểu ý nên đii thật nhanh lại chỗ nó..

-Cái lắc này với cặp nhẫn bao nhiêu vậy?? Tôi lấy được ko?? -hấn

-Dạ vâng, được!! Đúng là anh chị rất có mắt nhìn đấy. Đây là cái lắc cũng như cặp nhẫn đẹp nhất mà chúng tôi bán đấy. Và chỉ còn có 1 mà thôi -cô nhân viên

-Thế lấy cho tôi cặp đó với cái lắc nhé!! -hấn

Nó thấy thế thì cũng ngạc nhiên vô cùng, trong lòng cũng thấy vui vui vì hấn mua đồ ỉnh. Nó và hấn bước xuống tầng trệt, kiếm ngay cái ghế ngồi để chờ 2 con bạn trời đánh

-Nè, cho cô nè!! -hấn nói rồi quăng lên tay nó hộp nhẫn và cái lắc tay

-À, ờ cảm ơn anh nhiều -nó cười

Nó vội mở hộp nhẫn ra và.....thấy trong hộp chỉ còn một chiếc dành cho nữ

-Ủa sao kì vậy, nhẫn cặp là tới 2 chiếc lận mà -nó

-Ờ thì..... tui lấy hết một chiếc dành cho nam đeo rồi!! Mún coi ko?? Nè.... -nói rồi hấn chìa bàn tay trái ra, trên ngón áp út có đeo chiếc nhẫn đó

-Hờ.... Anh gan ha!! Dám lấy đồ của tui đeo ngon lành ha -nó

-Ple....ple... Thôi tui đeo 1 chiếc cô đeo 1 chiếc há -hấn nói rồi lấy chiếc nhẫn còn lại trong hộp đeo vào tay nó

Nó gượng, mặt đỏ như trái cà chua, lật đật đứng dậy chạy điiiii mất....

Và sau khoảng một thời gian vô cùng ngắn ngủi (ngắn....3) 2 cặp còn lại cũng đã vác xác lại chỗ tầng trệt

-Chúng bây vui nhii?? -nó liếc xéo

-Vui sao ko, tao gôm được mớ đồ hiệu lun nè -Minh Anh nói rồi giơ mấy túi đựng đồ mà mình đang cầm trên tay

-Hờ.... Đii về được chưa 2 má!?? -nó

-Về!! -Lam

Tụi nó và tụi hấn lại một lần nữa bắt taxi đii về khách sạn để soạn lại đồ mình vừa mua và nghỉ ngơi để bắt đầu một ngày mới tại biển Phú Quốc này....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Yuu thức phía viết chap mới ấy.= có aii thuần Yuu hom3

Hoyy aii giả bộ quan tâm để:“

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đi chơi (tiếp)

Sáng hôm sau, lớp tụi nó đều đã được giọng nói truyền cảm của cô Lan gọi dậy:))

Lịch trình hôm nay của lớp 11A1 là đi thuyền ngắm san hô trên biển và chuyển khách sạn ở đảo gần đó ờ. Khihi nó và hấn từ trên phòng bước xuống thì đã thấy mọi người chờ sẵn, cô Lan thì đi vòng vòng đếm sĩ số.

-Đủ người rồi, thôi chúng ta đi thôi -cô Lan

-Vâng... -đồng thanh

Trên tàu, tụi nó tách riêng nhau ra, mỗi cặp một việc. Minh Anh với Tuấn Anh thì chạy lon ton lên chỗ bác lái tàu đòi bác chỉ cho các lái (Yuu: 2 anh chị này mà lái thì....thôu xác định lun há:3)

Lam và Bảo thì đứng bên vành tàu, tay cầm cái cần câu, miệng thì ngồi lí nhí nói chuyện vì sợ nói lớn cá, tôm, mực gì bơi đii hết:)) Còn mỗi mình nó và hấn thì ngồi cãi nhau chí chóe,

làm tâm điểm của cả lớp.....

-Một quả, ko cãi nhau với cô nữa, cãi nhiều đót bụng lắm -hấn (có liên quan quá nhê:*)>)

-Ờ.....chứ anh tưởng tui thích cãi nhau với anh à!! Áo tưởng gớm -nó

-Cô.....-hấn

-Thôi, tui selfie đăng facebook đây -nó nói rồi móc trong túi ra cái ip 6 ngồi tự sướng

Hấn thấy thế cũng tò mò, năn nỉ nó cho chụp chung:*)>(Yuu: trai đẹp đũ xin gái đẹp cho selfie chung:))

Hấn: mún chết hả bé Yuu *mặt đen lại*

Yuu: à ko ko, em đẹp chứ em đâu có điên *cầm dếp* Em còn êu đời kóm))))

-Ê, Khanh!! Cho tui chụp chung với!! -hấn

-Anh cũng biết selfie hả?? -nó ngạc nhiên

-Ờ ờ, sao cũng được, cho tui selfie chung đề nói nhiều quá hê!! -hấn

-Ok ok!! -nó

“Tách“.....xong -nó tí te tí từng cầm đt trượt trượt xem lại những hình mà mình vừa chụp

Sau khi tham quan cũng như ngắm những rạn san hô trên biển rồi thì khoảng 3h chiều, lớp tụi nó lại tiếp tục thẳng tiến ra đảo Hòn Thom

4h30' lớp tụi nó đã có mặt trước đảo Hòn Thom. Một hòn đảo xinh đẹp với nhiều chỗ vui chơi, cảnh thì đẹp lộng lẫy. Tụi nó xuống thuyền và đi đến khách sạn theo sự chỉ dẫn của cô Lan.

-Các em, hôm nay chúng ta sẽ ở lại khách sạn W.Y.T và sau 5 ngày nữa, chúng ta sẽ đi thuyền về lại đảo Phú Quốc để lên đường về Thành Phố -cô Lan

-Dạ -đồng thanh

-Thôi, ta về khách sạn nghỉ ngơi nhá!! -cô Lan

-Dạ -đồng thanh

Vì khách sạn cũng gần đây nên lớp tụi nó quyết định đi bộ đến khách sạn để vừa được ngắm cảnh đẹp, vừa được hít thở ko khí trong lành, thoải mái.

↔↔↔↔↔ Trước cửa khách sạn W.Y.T

-Các em có thể chọn phòng tùy thích nhưng vẫn theo cặp cũ nhá!! -cô Lan

-Vâng -đồng thanh

Tụi nó và tụi hấn đồng loạt đi loanh quanh các phòng, cuối cùng cũng chọn được phòng số 89. Trong phòng ở khách sạn này thì cũng chỉ có 1 cái giường to, 1 bộ sofa, 1 cái phòng tắm

-Trời đất, phòng nào ở đây cũng có 1 cái giường thôi hả?? -nó than

-Cô còn ở đó than với thờ lo soạn đồ đi!! Soạn cho tui lun nhá, hồi nãy tui xách một đồng đồ cho cô rồi ấy -hấn nói rồi bước vào WC.

-Hừ, đồ đáng ghét..... -nó nói rồi tặng thêm cho hấn cái gối nhưng nó chậm một bước vì hấn đã chui tọt vào phòng và cái cửa đã lãnh toàn bộ trận đó:)))

-Đồ đáng ghét..... -nó nằm trên giường, mắt thì dán vào cái ipad nhưng miệng ko quên chửi rủa hấn

Lát sau hấn đi ra với bộ đồ thể thao màu trắng, mái tóc ướt được hấn sấy khô, bông bông. Nhìn hấn bây giờ rất quyến rũ. Nhưng điều đó ko làm nó chú ý, nó vẫn ngồi nghịch ipad ngon lành.

-Tui ngủ trên giường, anh nằm sofa. Ok!! -nó

-Ko, cô nằm sofa thì có -hấn

-Tui nằm giường, anh là con trai nên anh phải nằm sofa -nó

-Ko!! Thế nằm chung đi!! -hấn nói rồi nhảy phọt lên giường nằm, ôm quanh eo nó

-Ờ, ĐỒ BIẾN THÁI.... ĐỒ DÊ GIÀ. Xích ra cho tui nhờ -nó nói, mặt đỏ như trái cà chua

-Hahaha, dễ thương quá!! Hahaha.... -hấn cười lớn

-Xuống ngay!! -nó cong chân lên đạp hấn bay xuống đất

-Ui da đau!! Cô điên à -hấn nhăn mặt

-Anh mới điên á -nó

-Thế đừng trách tui làm đau cô nhá!! -hấn cười gian

-Anh.....anh ĐỊNH LÀM CÁI GÌ TÔI??? -nó

“Phập...” Tình hình hiện giờ là hần đang cắn vào má nó một cái rõ đau.

-Hix hix, quá đáng..... -nó đang định khóc thì hần quàng tay qua ngay eo nó, ôm nó và kết quả là.....nó nín tịt lun.

-Ngoan nào, ngu điiii!! -hần ghé sát vào tai nó, nói nhỏ nhẹ và thể là cả căn phòng chìm vào im lặng. Nó thì ngượng quá nằm im ru nhưng rồi cũng mệt và chìm vào giấc ngủ cùng với người mà nó cần phải suy nghĩ nhiều về người đó....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

A w, mệt quá:)))

Sến súa quá:)))

Bái baii m.n nhé:)))

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Thân phận bị bại lộ

Àng không m.n:3 Yuu đã quay lại và sẽ la liếm hơn xưa:)))

Nói gì chứ chúc m.n đọc truyện v.v ạ:***

👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑

5 ngày sau.....

Sau khi lớp tụi nó đã có 1 tuần ăn chơi thì chiều hôm đó, lớp nó đã lên đường trở về Thành Phố. Khoảng 9h tối, lớp tụi nó đã về đến nhà. Vì xa nhà một thời gian khá lâu nên tụi nó và tụi hần quyết định phóng thẳng về nhà luôn, ko ghé đâu chơi nữa.

Sau một tuần đi chơi về, tụi nó và tụi hần ai cũng mệt nhưng vì lịch học khá nhiều cũng như sắp thi học kì nên tụi nó và tụi hần vẫn phải vác xác tới lớp để học. Nhưng ngồi trong lớp, tụi nó và tụi hần hầu như ko chú tâm gì đến việc học mà chỉ ngồi làm việc riêng: nó và hần ngồi chí chèo nhau liên tục, Minh Anh thì ngồi lướt face, Tuấn Anh ngồi chơi game, Lam thì đeo headphone, gục đầu xuống bàn ngủ, còn bạn Bảo thì.....chống cằm ngồi ngắm bạn Lam:)))

“Tùng.....tùng.....”

Tiếng trống giải lao vừa vang lên thì tụi nó đã kéo tay nhau ra sân sau trường đứng nói gì đó....

-Lam, Minh Anh cúp học ra bar điiii, thằng Ren nhắn tin cho tao báo là bar có chuyện -nó (bạn nào ko nhớ Ren thì xem lại>)

-Còn 3 ông kia tính sao?? Lỡ đòi đi theo tụi mình thì sao?? -Minh Anh

-Chắc ko sao đâu, hồi nãy tao thấy 3 ông cũng đi đâu á! Nghe đâu là cúp học đi chơi á!! -Lam

-Đi chơi mà ko rủ tụi mình à?? -nó

-Ừ, chắc vậy!! Nghe im ru à, đâu có nói gì đâu -Lam

-Thôi, điiii!! Ko trễ -nó thúc

Về phần tụi hần thì cũng mất tích đi đâu luôn.... Thế là lớp 11A1 đã im lặng lại càng im lặng hơn.

Vì đang gấp nên tụi nó ko tiện đi về nhà thay đồ nên đã vào đại mấy shop trên đường chọn ngay 3 bộ đồ màu đen mặc vào và phóng như bay tới bar Night.

-Chuyện gì?? -nó bước xuống xe, mặt lạnh tanh

-Dạ, chào đại tỷ, chào chị 2 và chị 3 ạ!! -một hàng vệ sĩ cùng Ren và Rain bước ra, cuối đầu trang trọng chào tụi nó.

-Ừ!! Được rồi! -Lam và Minh Anh mặt lạnh ko kém

-Mà 2 em gọi các tỷ đến đây làm gì vậy?? Có việc gì quan trọng à -nó

-Dạ, bang Black Demon lát nữa sẽ đến đây để gặp mặt các tỷ gì đó đấy ạ -Rain

←←←← GTNV mới←←←←

Rain(Thanh An) 16t, đẹp trai, em song sinh của Ren, gia thế giống Ren, giỏi võ và cũng là trợ thủ đắc lực của tụi nó.

_____loading_____

-Bang Black Demon đứng đầu là 3 thằng con trai đúng chứ? -nó

-Vâng -Ren

-Vậy là tỳ nhớ ko sai rồi!! -nó lạnh lùng

-Hờ, thôi vào chờ khách quý nào!! -Minh Anh nhếch môi

-À mà Rain đem 3 cái mặt nạ ra đùm tỳ nha -Lam

-Dạ vâng!! -nó

Và gương mặt của tụi nó nay lại bị che bởi những chiếc mặt nạ vô cùng xinh đẹp. Mặt nạ của nó có màu đen, xung quanh được đính những viên ruby đỏ thêm phần huyền bí và quyến rũ. Cửa Lam là màu xanh lam, đính thêm vài viên kim cương trắng, kẻ bên có lớp lông vũ nhẹ rất đẹp, nhìn nhỏ bây giờ như một thiên thần. Nếu nó là một con quỷ khát máu với chiếc mặt nạ đen và Lam là một thiên thần với chiếc mặt nạ xanh lam thì với Minh Anh, dường như cô vừa là thiên thần vừa là ác quỷ với chiếc mặt nạ màu đỏ đỏ, ko quá sáng cũng ko quá tối, đi kèm là vài viên kim cương nhỏ.

-Chào Black Angel!! -ba giọng con trai vang lên đột ngột khiến nó, Lam và Minh Anh giật mình. Thì ra Black Demon đã đến rồi.

↔↔↔↔↔Loading↔↔↔↔↔

(Giờ Yuu kêu bằng tên Tiếng Anh của tụi nó và tụi hấn lun nhá:)))

-Hờ.... Chào Black Demon!!! -nó nhếch môi, lạnh lùng nói

-Sao hôm nay các anh rảnh rồi mà ghé thăm Black Angel chúng tôi thế?? -Hanna

-Lâu rồi ko đến nên chúng tôi đến thăm các cô xem bang các cô thế nào rồi ấy mà -Kaii nói

-Chứ ko phải đến đây thăm thính tình hình rồi phá nát và hạ hết bọn tôi à -Elie nhếch môi

-Đừng nói nhiều!! Bây đầu lên hết đi!! -hắn ra lệnh cho khoảng 600 tên lao vào tụi nó

-Hanna, Elie, ta chia 3 nhá!! -nó nói

-Ok!! -Hanna và Elie đồng thanh

-ONE.... TWO.....THREE.... Game start!! -nó nói rồi cùng Elie và Hanna xông lên, chưa đầy 10' thì đàn em của tụi hấn đã nằm hết dưới chân tụi nó còn tụi hấn thì mặt đờ ra luôn.

-We're WIN!! Ok!! -nó nói rồi đứng trước mặt tụi hấn, nhếch môi, cười khinh bỉ

-Đúng là sau bao lâu ko gặp thì Black Angel vẫn mạnh như xưa -hắn

-Quá khen!! -Elie

-Các anh còn nhớ tên bọn tôi chứ để tụi tôi nhắc lại cho các anh biết nhá! -nó -Tôi là Kill, bang chủ bang Black Angel... -nó giới thiệu

-Tôi là Elie, chị 2 của Black Angel -Elie cũng tự giới thiệu

-Hờ, Hanna, chị 3 của Black Angel -Hanna

-Khoan đã..... Kill, Hanna, Elie -Black Angel.... -hắn

-Sao??? -tụi nó đồng thanh

-Ko lẽ..... 3 cô là..... Đoàn Khanh, Thanh Lam và Minh Anh??? -Kun ngạc nhiên ko kém

-Hừ, biết rồi à!! Các anh cũng ko ngu ngốc như tụi tôi tưởng nhì!! -nó nói rồi cùng với Elie và Hanna tháo mặt nạ ra

-Ko ngờ 3 tiểu thư, cảnh vàng lá ngọc của các tập đoàn nhất nhì cả nước như 3 cô lại dẫn thân vào thế giới ngầm ư?? -Kaii

-Bình thường thôi mà, thế các anh cũng vậy thôi -Elie

-Biết ngay mà!! Vô như thế này chỉ có 3 cô thôi -Kun

-Hi!! -Hanna

-Ren, Rain oi!! -nó

-Dạ, tỳ gọi bọn em sao ạ?? -Ren và Rain đồng thanh

-À, đây là bạn tỳ!! -nó

-Chào mn! -Ren và Rain

-Hello!! -Kun

-Chào 2 em!! Nhìn giống nhau như 2 giọt nước ấy -Kaii

-Chào 2 em -hắn

-Thôi, 3 tỳ về nha!! Trễ rồi, bữa nào ba tỳ tới chơi nữa -Elie

-Bye 2 em ha -Hanna

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20: Bắt cóc

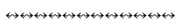

Về đến nhà, tụi nó ai cũng mệt nhưng đến trước cổng, những vị khách không mời mà tới, mặc đồ đen, tướng gian hồ, mặt hàm hồ đứng chờ sẵn tụi nó để khiêu chiến hay có ý đồ xấu gì khác.

-Nói nhiều quá muốn gì lên hết đi -Minh Anh khiêu khích

-Dạ

-Tốt lắm, đưa 3 con ranh đó về chỗ hẹn -giọng nữ khi này phát lên

-Dạ -tụi đàn em đồng thanh

-Con ranh, bộ mày điếc à!? Tao hỏi mà mày không nghe à?? -nhỏ Chi cúi

-Ờ... Bộ mày không nghe người ta nói là im lặng là đỉnh cao của sự khinh bỉ à?? Không ngờ mày ngu đến vậy đấy -Minh Anh mặt lạnh ngắt, nhếch môi cười

-Tao biết tóc tao đẹp hơn tóc mày rồi, nên mày không cần phải khen chỉ cho tốn sức -Minh Anh

-Mày..... -nhỏ Chi cứng họng, cầm cây kéo có sẵn trên bàn tiến lại gần Minh Anh

-Thế không biết sẽ như thế nào khi tao thiết kế cho mày một mái tóc mới nhì?? Chắc là thú vị lắm nhì?? -nhỏ Chi

-Tao...thách...mày...đấy!! -Minh Anh nhếch môi

"Xoẹt...xoẹt.... " nhỏ Chi cầm cây kéo, cắt nắm tóc của Minh Anh một cách không thương tiếc

-Cứ chờ đi, mày sẽ được hưởng thụ gấp mười lần như thế này -Minh Anh

-Bây đầu, đem con dao ra đấy!! -nhỏ Chi

-Để tao xâm cho mày vài đường trên mặt nhé!! -nhỏ Chi nói xong liền lấy con dao gạch ngay trên mặt Minh Anh một đường dài, không sâu lắm nhưng cũng đủ để khiến máu ứa ra-Mây gan lắm!! Ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của mày... -Minh Anh vừa dứt lời thì sợi dây trói nhỏ cũng đứt ra (O_o lực mạnh quáááá)

-Sao...sao...mày thoát được?? -nhỏ Chi mặt tái mét

-Khinh người quá đấy!! -Minh Anh nhếch môi

-Bây....bây đâu?? Xong lên -nhỏ Chi

-Ờ, lại khinh người, bấy nhiêu đấy còn không đủ tao gài ngựa nữa là đằng khác -Minh Anh nói rồi giơ chân đạp, giờ tay đánh từng thẳng đàn em của nhỏ Chi bay ra xa :))

-Mày....mày.... -nhỏ Chi xanh mặt khi thấy Minh Anh đang từ từ tiến lại gần mình cùng con dao trên tay

-Minh Anh, cô có sao không vậy? Có bị gì không đấy?? -Tuấn Anh từ đâu chạy tới, đứng trước mặt Minh Anh hỏi

-Á, anh đâu chui ra thế? Tránh ra coi.... -Minh Anh

-Tránh gì mà tránh!! Chạy máu rồi này!! -Tuấn Anh vội về mặt sốt sắn nói -À mà quên, nghe nói cô cùng hai người bạn của mình bảy mư bắt cóc người yêu và bạn của tôi nhì, ăn gan trời rồi à?? -quay qua chỗ nhỏ Chi, Tuấn Anh nói với giọng khinh bỉ

-Anh...em...em.... -nhỏ Chi

-Anh em gì ở đây!! Cô quá lắm rồi đấy.... Cô có biết cô đang đụng vào ai không?? Người yêu là người yêu tôi đấy!! Cô nghe chưa... -Tuấn Anh nói (Yêu anh này bạo :> công khai luôn cơ đấy :))

Tuấn Anh: *hất mặt* anh mà em!! :)))

-Ê ê, anh điên à!!! Người yêu cái mô?? -Minh Anh ngờ người hỏi lâu rồi găng họng lên cãi :)

-Thôi mệt, nói nhiều quá đi ra khỏi đây nhanh!! -Tuấn Anh lôi tay nó đi, để lại nhỏ Chi với tức giận cùng đồng đàn em nằm la liệt dưới đất

_____Tại phòng nhốt Lam_____

-Mày vẫn còn một cơ hội đấy, nếu mày bỏ anh Bảo và quý xuống lấy xin tao tha mạng thì tao hứa sẽ thả mày ra, không đụng vào 1 sợi tóc -nhỏ My bước tới, nói

-Hahahaha, mày mơ giữa ban ngày à!! Cái thể loại của chúng mày, đến chó nó thấy nó còn quăng chữ KHINH vào mặt, ngửi nó còn không thèm ngửi huống chi là tao!! Quý hả, kêu mấy thẳng đàn em của mày quý cho mày coi!! Hahaha -Lam vừa nói vừa phá lên giọng cười khinh bỉ

-Con này...mày...mày chán sống rồi à!? Thế tao cho mày toại nguyện nhá -nhỏ My bước đến, trên tay nhỏ còn có con dao nhỏ

-Không phải là chán sống mà là đang muốn coi mày làm gì được tao thôi!! Ờ.... -Lam nói không thèm liếc nhỏ My đến một cái

-Vậy tao dùng con dao này xâm cho mày vài chỗ trên mặt, trên tay và trên cổ nhá!! -nhỏ My bước lại gần, đưa con dao lên, cửa mạnh vào cổ Lam khiến máu chảy ướt cả cổ áo Lam. Lam cảm thấy rất đau, không phản kháng lại được khi tay chân bị trói tùm lùm. Bỗng "Rầm!", cánh cửa phòng bị bay ra xa vì bị một lực nào đó tác động và điều quan trọng hơn hết là người đã đá cánh cửa đó chính là...Bảo.

-Cô gan lắm, cô dám đụng vào cô ấy, tôi dám cá một điều là tính mạng của cô, sẽ không được bảo toàn đâu! -Bảo vội về mặt tức giận nói với nhỏ My nhưng đâu ai biết rằng khi thấy Lam đã ngất lịm đi cùng đồng dây trói trên tay và chân, lòng Bảo như bị thất chặt lại, nếu anh tới sớm hơn chắc hẳn Lam đã không bị như vậy.

-Anh....anh.... -nhỏ My

-Cô chờ đó đi!! -Bảo nói rồi tiến lại chỗ Lam, dìu Lam ra khỏi căn phòng để lại một mình nhỏ My cùng ánh mắt căm phẫn

_____Tại phòng nhốt nó_____

-Ờ, nếu tao giết mày luôn ngay bây giờ thì sao nhì?? -nhỏ Linh nở nụ cười của ác quỷ

-Không phải là mày giết tao, mà là chính tay tao sẽ tiễn mày xuống gặp Diêm Vương!! Ngay bây giờ....-nó nói xong thì sợi dây trói cũng bị đứt ra O_o

-Sao....sao mày..thoát được!? -nhỏ Linh xanh mặt

-Tại bây khinh người quá!! Tao là ai!! Đoàn Khanh đấy nhá!! Mấy dụ trói này xưa rồi!! -nó nhếch môi

-Không sao!! Đừng lo -nó nói rồi nờ nụ cười trấn an

-À mà, Lam sao rồi? -hấn

-Không biết, nãy giờ bác sĩ chưa ra!! -Bảo

-Hừ, con này! Đã báo là phải đề phòng rồi mà!! -nó nhăn mặt

-Thôi, bình tĩnh. Chắc cũng sắp ra rồi đó, ráng chờ tí đi -Minh Anh nói rồi kéo tay nó ngồi xuống ghế

.....1 lúc sau....

-Tình hình như thế nào rồi bác sĩ?? -nó hỏi

-Tiểu thư không sao!! Chỉ bị trầy xước nhẹ ở tay và chân. Còn ở cổ thì cũng không sâu lắm nên sẽ không bị ảnh hưởng gì nhiều đến tính mạng -bác sĩ

-Thế có đề lại sẹo không bác sĩ?? -Minh Anh

-À, chúng tôi sẽ cho tiểu thư uống thuốc chống để lại sẹo nên mọi người đừng lo!! -bác sĩ (≧Yuu chém tí nhá :))

-Cảm ơn bác sĩ!! -Bảo

-À mà, khi nào xuất viện được vậy bác sĩ? -Tuấn Anh

-Mọi người có thể làm thủ tục xuất viện ngay bây giờ được rồi!! Tiểu thư cũng đã tỉnh rồi nên không còn gì phải lo ngại nữa -bác sĩ nói rồi bỏ đi luôn :))

-Thôi vậy yên tâm rồi, mọi người về đi rồi mai 9h tối ghé bar Night nhá!! -nó

-Làm gì vậy?? -Minh Anh

-Đòi nợ!!! -nó nói với giọng lạnh tanh

-Ok!! Ở mà tối đây có 3 xe sao mà về!?! -Minh Anh

-Ê ê, Minh Anh, tôi chờ cô về nhà nhá nhá nhá!! -Tuấn Anh mặt hớn hờ

-Ừ được đó!! Đi, tôi với anh về trước há -Minh Anh

-Thế để tôi chờ Lam về cho!! Khanh đi với Quân đi!! -Bảo

-Vậy cũng được!! -nó

←←←←←←←←←←

Sau nguyên một ngày dưỡng thương thì tới hôm đó, tụi nó và tụi hấn đã "rủ rê" nhau đến bar để "đòi nợ" :)) Tụi hấn đến bar trước để chờ tụi nó. Hôm nay, hấn diện nguyên cây đen nhìn rất "giang hồ" :) nhưng vô cùng đẹp trai. Bảo thì mặc cái sơ mi trắng đen cùng quần jean đen nhìn rất bụi và cá tính. Còn về phần Tuấn Anh thì cũng không kém gì 2 thằng bạn mình, chàng nhà ta đã diện đựng hàng với bạn Quân, đó chính là cây đen từ đầu tới chân nhưng nhìn Tuấn Anh có vẻ nghịch ngợm và đáng yêu hơn hấn nhiều vì chàng được hỗ trợ bởi cái nón lưỡi trai được đội ngược ra sau.

Tụi hấn bước vào như chấn động cả bar, mấy nhò ông ọo cứ thế mà la làng la xóm về độ đẹp trai, phong cách của tụi hấn.

Để chờ tụi nó, tụi hấn quyết định kiếm một cái bàn khá khuất để tránh làm trung tâm nhưng bất thành và vẫn là trung tâm dòm dòm ngó ngó, bàn tán của tụi con gái.

Lúc sau, phía bên ngoài bar cũng đang hỗn loạn vì một việc gì đó.....

3 chiếc mũ trần với 3 màu khác nhau, bước xuống là 3 cô gái đẹp tựa thiên thần nhưng với vẻ đẹp đó lại được che bớt bởi sự lạnh lùng, băng lãnh.

Với tốc độ kinh hoàng, nó là người đến nhanh nhất trên chiếc mũ trần màu đen. Hôm nay nó diện áo pull đen cùng quần da bò đen, mái tóc nâu đen nay được móc lai đỏ, uốn lộn phần đuôi, chân mang đôi nike cổ cao màu đen rất bụi. Người đến nhanh nhì đó là Lam với chiếc mũ trần màu xanh (chị này bị thương mà chạy xe gề thế :O), Lam thì diện áo croptop cùng quần lửng cao màu đen, miếng băng to ngay cổ nay đã được thay bằng miếng băng keo cá nhân nhỏ, mái tóc hung đỏ của Lam được thắt thành hình xương cá để xéo qua 1 bên, chân mang đôi cao gót khoảng 7 phân. Người đến nhanh thứ 3 đó là Minh Anh cùng em mũ trần yêu quý màu đỏ. Nhỏ diện quần jean xanh, rách ngay gối cùng áo pull màu trắng có hình con mèo đỏ trông rất đáng yêu. Mái tóc đen nhánh được cột cao lên, chân mang đôi nike màu trắng đế cao (độn giày kia :)))

3 người con gái xinh đẹp rảo bước trong bar khiến rất nhiều người phải tê tái. Tụi nó nhìn một lượt rồi chú tâm vào một cái bàn ở phía khuất thì phát hiện đó là bàn của tụi hấn và bắt đầu tiến đến đó.

-Hey, Lam khỏe chưa mà tới bar vậy?? -Bảo

-Khỏe re nè!! Hi -Lam

-Aaa, Minh Anh...Minh Anh nay xinh thế!?! -Tuấn Anh (anh mê chi thiệt dòi :3)

-Hờ, tôi biết tôi đẹp lâu rồi!! -Minh Anh hất mặt

-Ren, Rain đâu rồi?? Ra đây tỳ hỏi cái -nó

-Dạ, tụi em nè tỳ -Ren, Rain từ trong chạy ra nói

-3 nhò đâu em?? -hấn

Không chân chửi gì nhiều, Minh Anh cầm ngay lọ dung dịch, túi kim châm cùng 1 cây kéo, tiến đến ghế mà nhỏ Chi đang ngồi. Lam thì cầm con dao, tiến đến chỗ của nhỏ My.

-Tóc mày suôn mượt và đẹp quá nhỉ!? -Minh Anh

-Tha....tha...cho tôi!! -nhỏ Chi

-Ờ, tao làm cho tóc mày thành bình bông di động há!! -Minh Anh nói rồi cầm cây kéo, hót hót, tia tia liên tục. Nhìn đầu nhỏ Chi bây giờ trông rất te tua

-Hình như thiếu thiếu!! À, đúng rồi! Rain lấy dùm chị mấy cái trứng gà với tô bột mỳ, à thêm 3,4 lọ màu nước nữa nhá!! -Minh Anh miệng cười toe toét

-Đây nè chị!! -Rain

-Trời, cô định đồ hết nhiều đồ màu lên đầu nhỏ này á!?? -Tuấn Anh mắt chữ A mồm chữ O nhìn Minh Anh

-Chứ bây giờ màu nào đẹp?? -Minh Anh nhăn mặt

-Mày trộn hết trong bột mỳ á rồi đập trứng gà lên xong đồ hết lên đầu nhỏ đó.... Hahahaha!! -Lam

-Vậy đi cho nhanh!! -Minh Anh nói rồi cầm tô bột mỳ đồ liên tục, mặc cho nhỏ Chi rên la, kêu than thảm thiết.

-Tha....cho...tôi -nhỏ Chi lí nhí

-Còn rạch mặt nữa chứ!! Cơ mà rạch mặt không phải sở trường của tao, thôi thì mình chích vài ba cây kim cho đỡ ngứa há!! -Minh Anh cầm ngay trên tay 3 cây kim, mở nắp lọ dung dịch ra rồi tẩm thuốc, chích ngay tay phải nhỏ Chi, khoảng 3 phút sau, bàn tay xinh đẹp ấy của nhỏ Chi bị bầm đen toàn phần, không còn nguyên vẹn như trước, thuốc dạng là phé luôn ấy...

-Thuốc loại nhẹ à?? Chán vậy... Mà thôi vậy được rồi -Minh Anh

-Ê, con này, mày có khiếu làm tóc á!! Hahaha.... -nó

-Ghê thiệt chứ!! -tụi hấn đồng thanh

-Ờ, cũng thường thôi!! -Minh Anh hất mặt

-Vậy giờ tới tao nhỉ!! -Lam nhếch môi

-Xin...xin cô...tha cho..tôi!! -nhỏ My mặt xanh lè

-Ủa, nãy còn hất hất mặt mà, sao giờ yếu xiu vậy cô gái!? -Lam

-..... -im lặng

-Sao im vậy?? Thấy tao chưa chết mày không tức á!? Ờ, đừng tưởng chỉ có mình mày mới biết rạch cổ, rạch mặt thôi nhá!! -Lam nói rồi đứng ra sau lưng nhỏ My, choàng tay có cầm con dao lên trước mặt, rạch một đường mạnh khiến máu tủa ra. -Tao...cũng...hồ...báo...lắm đó!! -Lam thì thầm

-Tha...tha...cho tôi!! Năn nỉ...cô! -nhỏ My thều thào

-Tha cho mày à?? Sao dễ vậy!! Thấy mày cũng có ý tốt nên tao tặng cho mày thêm 2 gạch trên tay nữa thì thôi há!! -Lam đi vòng ra phía trước, cầm con dao kéo mạnh hết cánh tay nhỏ My, chưa xong Lam còn kéo thêm cánh tay bên kia khiến máu ứa ra, bốc mùi tanh nồng nặc

-Áaaaa, THA.....TÔI!!! -nhỏ My khóc nức

-Thôi mệt quá, giữ lời hứa, xong hai cánh tay rồi!! Ra giải lao đây -Lam

-Cao tay nhộ!!! Cơ mà như thế có quá nhẹ không?? -Bảo

-Chưa xong mà!! Phần hay rồi kia! Khanh, tới lượt mày ấy, làm cho đẹp vào :)) -Minh Anh

-Ok!! -nó

-Gia Linh, sao rồi? Dạo này cô khỏe không?? Có rảnh để vui chơi với tôi một tí không!? -nó nhếch môi

-Mày im đi!! Giết tao đi... Đừng nói nhiều!! -nhỏ Linh

-Giết mày há?? Chờ tí đã!! Tao cho tụi mày coi cái này há!! Ren lấy laptop đưa cho Quân dùm tụi -nó

-Dạ!! -Ren -Nè, anh Quân!!

-Cảm ơn em!! -hấn -Mở cái đó à Khanh??

-Ừ!! -nó vừa dứt lời thì trên màn hình laptop hiện lên một video

-Mày....tụi mày đã làm...làm gì với gia đình của tụi tao?? -nhỏ Linh như hét lên

-Không...không thể như thế được!! -nhỏ Chi

-Tụi mày..... -nhỏ My

-Ấy ấy nói bậy rồi!! Tụi tao đâu có làm, người làm là 3 chàng trong mơ của tụi bây kia!! Hahaha.... -Minh Anh phá cười

Đúng thế, video mà hấn phát lên là đoạn video ghi lại toàn bộ quá trình phát triển các cổ phần của các cty trong nước, trong đó có 3 cty phát triển rất lớn đó là cty của nhà 3 nhỏ đó, nhưng đột ngột số cổ phiếu của 3 cty ấy bỗng dưng tuột dốc trầm trọng, nợ nần chồng chất, làm ăn thua lỗ

"Reng...reng..." Tiếng chuông đồng hồ của Lam đã reo lên, nhưng cô nàng vẫn nằm nường ngon lành. Bạn Bảo thì đứng chờ dưới nhà lâu quá nên cũng xin phép nó lên phòng Lam để gọi nhỏ dậy (Yuu: chị Khanh như quán gia của 2 chị còn lại ấy!! :>)

-Lam...

-.....

-Lam...dậy đi chơi đi...

-.....

-Lam.....

-Aizzz, cái con này. Để tao ngủ coi.... Phá quá...

-Lam..Bảo chỉ...muốn gọi Lam dậy để đi...chơi không trễ giờ thôi mà!!

-Hơ....hơ...

Và tình trạng hiện giờ của Lam là: đầu tóc bù xù, mắt mờ mắt nhắm, từ đầu tới chân chỉ đúng có một màu, Lam mặc bộ pyjama màu xanh dương hình doraemon. Lam ngớ người hồi lâu rồi mặt lại ửng đỏ hồng lên, hình tượng cute, xi tin đầu từ đó đến giờ mà Lam cất công xây dựng nay đã bị sụp đổ trước mắt Bảo. Lam lật đật đứng dậy, phóng cái vèo vào WC chỉnh chu lại nhan sắc và....xây dựng lại hình tượng :). Khoảng 10' sau, Lam bước ra cùng bộ đồ rất ư là....cute :). Quần sọt màu đen lưng cao cùng cái áo croptop màu trắng, trước mặt còn ghi dòng chữ "Shut up and Kiss me" rất đẹp. Lam mang đôi Nike đế cao màu trắng, mái tóc hung đỏ ấy nay được xõa ra tự nhiên. Nhìn nhỏ bây giờ chả khác gì một thiên thần theo phong cách....BỤ!! :>

-Bảo...Bảo qua phòng Lam sớm vậy?? -Lam

-8h30 rồi đó cô nương!! Sớm cái gì mà sớm -Bảo cười"Chết cha, ló 30phút rồi!!" -Lam nghĩ

-Ờ thôi mình đi đi ha!! Không trễ ấy... -Lam thúc

-Ok!! Mà mình đi ăn sáng trước ha!! -Bảo

-Ừ!! Đi ăn Sushi nha nha Bảo cute... -Lam giọng ngọt như mía lùi

-Vâng, thưa người đẹp!! -Bảo

Sau cuộc đối thoại ấy, Lam nắm lấy tay Bảo, chạy nhanh xuống nhà....

-Bye mấy đứa~~~~ Chị đi chơi đây!! -Lam

-Đi nhớ mua quà cho tao là được rồi!! -Minh Anh

-Đi đi má ôi, nhiều chuyện thấy sợ... -nó

-Ok!! Bye -Lam

Dứt lời, Lam nắm tay Bảo, phi thẳng ra xe. Vừa leo vào xe là nàng đã đi vào giấc ngủ ngay (ngủ như con heo -_-) , Bảo vừa chạy xe vừa dòm bạn Lam ngủ, gương mặt thanh tú ấy, khi ngủ toát lên vẻ tự nhiên đến lạ thường, điều đó cuốn hút đến Bảo nên chẳng không tài nào không ngắm được (đồ mê gái :>)

-Lam ơi, dậy đi! Tới rồi.... -Bảo

-Oáp, nhanh thế! -Lam giọng ngái ngủ

-Thôi xuống ăn đi rồi còn đi chơi nữa!! -Bảo

Bảo nói rồi, nắm chặt tay Lam, đi vào nhà hàng, kiếm ngay một cái bàn gần cửa sổ ngồi.

-Lam ăn gì?? -Bảo

-Hờ, cho Lam một phần Sushi, thêm trứng cuộn nữa nha!! Còn uống thì có gì ngon uống cái đó -Lam

-Cô cho tôi 2 phần như vậy nha! -Bảo

-V..vâng -cô phục vụ

-Đi ăn xong mình đi khu vui chơi chơi ha!! -Bảo

-Ok!! -Lam

Sau khi đã lấp đầy đồ ăn vô bụng rồi thì 2 anh chị cũng đã lên đường tới Khu vui chơi...

-Bảo chờ để Lam đi mua vé ha!! Mà sao hôm nay Khu vui chơi vắng quá nhì?? -Lam

-Lam khỏi mua vé!! Hôm nay Bảo mua lại nguyên cái Khu vui chơi này rồi, hôm nay chỉ có tụi mình thôi -Bảo nháy mắt

-Hờ....!?? -Lam

-Nhắm mắt đi đi!! Bảo dẫn Lam vào trong ha -Bảo nói rồi dùng hai tay che mắt Lam lại rồi dẫn nhỏ vào bên trong.

Khi vào tới bên trong, Bảo thả tay ra, Lam mở to đôi mắt của mình lên và phát hiện... Khu vui chơi không có người này hôm nay lại được trang trí rất lừng lừng, những ngọn nến lung

-Không nuôi kế anh, liên quan đến đời sống kinh tế nhà tôi à ._. -nó

-Cô.... -hắn cứng họng

Và 2 anh chị cứ chi chóc nhau suốt mấy tiết học, đến khi tiếng trống ra về vang lên mới thôi

-Đi bar không?? -nó

-Đi đi... -đồng thanh :">

-Kì này ko phải đi chơi đâu, đi quán lộn đây, đi không? -nó

-Đi, cơ mà quán lộn với ai??? -Minh Anh

-Hot Fire. Bang chủ là Đồng Minh Duy. Khiêu chiến với Black Angle để giành lên ngôi vị đứng đầu các bang. -nó tuôn một tràn

-Thế tụi này đi chung trợ giúp nha!! -Bảo

-Ừ. Cũng được, về thay đồ rồi lấy mô-tô đi cho lẹ... -nó

-Ok -đồng thanh :)

Thế là cả bọn kéo nhau về nhà thay đồ. Hôm nay nó mặc bộ đồ liền, màu đen ôm sát người, để lộ 3 vòng tuyệt hảo, chuẩn ko cần chỉnh :3 mái tóc nâu đen được cột cao lên đỉnh đầu, chân mang đôi boot cao 7 phân. Lam thì quần da bò kết hợp với áo croptop cùng cái áo khoác da bên ngoài, mái tóc hung đỏ nay cũng được cột cao lên, chân mang đôi boot cao 5 phân nhìn rất đẹp. Còn Minh Anh thì áo pull đen, quần sọt đen, khá đơn giản nhưng cực kì cá tính, mái tóc nâu đen nay được nhuộm tím phần dưới, uốn lộn đuôi và được cô nắn cột cao lên, chân mang đôi nỉ đen, cổ cao. Ba nàng bước xuống nhà khiến tim của ba chàng nhà ta rung động, xao xuyến :)-Vợ ơi, nay sao vợ lung linh thế? Đi đánh lộn mà vợ vẫn đẹp như thường làm sao chồng chịu nổi!? -Bảo (ôi mẹ ơi!! Lời văn vãi cả sến :">)

-Hi...vợ đẹp sẵn mà!! -Lam (tự tin :3)

-Thôi, bớt sến, ở đây có FA nghe chưa!! Đừng làm FA buồn nghe chưa!! -Minh Anh vờ dỗi

-Ý, Minh Anh đâu FA, Minh Anh có tôi mà!! -Tuấn Anh từ đâu chạy tới, hớn ha hớn hờ, cười

-Ủ uôi, có tôi luôn cơ đây!! -nó

-Này này, điên à! Cái tên Hâm kia..... -Minh Anh nói rồi dí Tuấn Anh chạy vòng vòng

-Đi mấy đũa ơi!! Bỏ 2 đũa này ở nhà đi, chúng nó nhoi kinh!! -hắn

-Ơ... Chờ.... -Minh Anh với Tuấn Anh đồng thanh rồi lật đật chạy theo vì không muốn bị bỏ lại

6 chiếc mô-tô đua nhau chạy băng băng trên đường khiến người đi đường cảm thấy hoảng sợ. Cuối cùng, tụi nó và tụi hân cũng đến bar....

-Chào Đại Tỷ ạ! Chào Chị 2, Chị 3 ạ!! -bọn đàn em của tụi nó

-Đẹp...đẹp hết đi!! Chào kiểu chi cho dài dòng vậy!? -nó

-Vâng ạ!! -bọn đàn em

-Thôi vào bar đi... -Lam

Hôm nay bar khá đông nên tụi nó quyết định vô phòng VIP luôn cho dễ bàn chuyện...

-Ren, Rain!! Vào đây... -nó

-Dạ tỷ, gọi tụi em có gì hả?? -Ren

-Hot Fire chừng nào đến? Địa điểm? -nó

-Dạ khoảng 8h45phút. Tại bãi đất trống gần bia rừng ạ -Rain

-Bây giờ là mấy giờ rồi? -Minh Anh

-8h30phút còn 15phút nữa tới kịp không?? -Bảo

-Ờ, kịp sao không!! Đi thôi.... -hắn

Thế là 6 chiếc mô-tô lại tiếp tục phi trên con đường hướng về bãi đất trống...

-Black Angle, đứng giờ đó chứ... -một người con trai với mái tóc màu bạch kim, đứng giữa hàng trăm tên đàn em, trên khuôn mặt còn có một nụ cười đều giả..

-Đồng Minh Duy. Nghe là cậu đây "mời" chúng tôi khiêu chiến nhì?? -nó

-Kêu người đến giúp nữa à? Chẳng phải Black Demon đây sao?? -Minh Duy nhếch môi

-Thuộc dạng không phải giúp mà là đến xem cậu đây xử lý thế nào để học hỏi thôi!! -hắn

-Ờ, đừng nói nhiều!! Bây đầu lên hết đi... -Minh Duy vừa dứt lời thì khoảng 400 tên đàn em của hắn lao vào túi bụi. Tụi nó cũng không ngạc nhiên gì nhiều, phát tay ra hiệu rồi cả 6 đũa chúng nó cùng lao lên

Khoảng 15' sau, hấn cùng 4 đứa còn lại đã dẹp sạch hết bọn đàn em của tên đó, chỉ còn nó là đang đầu tay đôi với tên Minh Duy mà thôi. Suy cho cùng thì tên Minh Duy đánh cũng rất khá nhưng nó cũng đầu kém cỏi gì, từng cú đá, cú đâm cũng như các chiêu trò né đòn của nó rất đẹp và hiệu quả. Càng về sau, tên Minh Duy càng yếu dần đi, nó quyết định tung một đòn cuối và đòn này cũng là đòn kết liễu của nó luôn. Nó giơ chân đá vào bụng tên đó một cái mạnh rồi khom xuống tiếp đất, giơ chân còn lại gác lấy chân tên đó, Minh Duy mất đà ngã lăn vài vòng rồi nằm luôn. Minh Anh, Lam cùng 3 thằng con trai thấy thế cũng chạy lại đập vào vai nó, cười nói:

-Đánh pro quá!! Hâm mộ Kill quá!! -Tuấn Anh

-Hè hè, Kill mà mấy đứa!! -nó

Mãi lo cười nói mà nó ko phòng thủ phía sau. Bỗng.....

-Khanh....cẩn thận..... -hấn từ đâu bay tới ôm chặt lấy nó, đưa vai đỡ nhát dao mà tên Minh Duy giương dậy, chạy đến đâm lên nó nhưng bất thành, hấn dùng tay đánh vào mặt tên đó rồi dùng súng kết liễu luôn cuộc sống của tên Minh Duy này

-Quân....sao..anh...có...có sao ko?? -nó bất ngờ quay lại, giọng run run

-Không sao!! Thôi về đi.... Nhà có hộp sơ cứu mà -hấn

Về đến nhà, cặp của Minh Anh cũng như của Lam đã dắt tay nhau lên phòng để....chữa trị vết thương cho nhau. Còn hấn và nó thì ngồi ở phòng khách băng bó

-Cởi áo ra.... -nó

-Làm gì? -hấn

-Băng bó chứ làm gì!! -nó

-Không cần -hấn

-TÔI BẢO ĐƯA THÌ CỨ ĐƯA ĐI!! -nó bất giác gắt lên

-Ờ thì.... Nè... Mà cô biết làm không đấy -hấn

-Biết.... À cũng không hấn... Lần đầu tôi băng bó cho người khác đó... -nó vừa nói vừa kéo miếng băng, miếng thì chu chu thối trông rất dễ thương

-Gi...?? Tôi là chuột bạch thí nghiệm cho cô á hả!? -hấn

-Mệt quá ngồi im coi -nó

-Á nhẹ chút coi!! -hấn

Hấn thì trong người đang mệt mỏi, lại thêm con đau ngay vai nên đã chìm vào giấc ngủ. Trong mơ, hấn đã được gặp lại người con gái cũ, người đã bỏ hấn mà đi...

-Mia à!! Đừng đi, Ken thương mỗi Mia thôi!! Mia đừng bỏ Ken đi mà.... Mia, Mia... -hấn ngủ mơ rồi kéo nó xuống, ôm chặt

-Ơ... Quân...Quân à sao vậy?? -nó

-Mia... Mia... -hấn

"Mia là ai vậy?? "

"Cô gái đó có quan hệ gì với hấn ta??"

"Tại sao gọi tên người khác mà lại ôm mình??"

Hàng loạt câu hỏi cứ thay nhau xuất hiện trong đầu của nó. Cảm giác này là gì? Đau, nhói, buồn xen lẫn tức giận... Từng cảm giác cứ từ từ ủa về bên trong nó. Và rồi nó cũng quyết định buông hấn ra, nói:

-Xin lỗi!! Tôi không phải cô ấy.....!! Tôi là Khanh, Nguyễn Ngọc Đoan Khanh. Xin lỗi đã phá hỏng giấc mơ của anh... -nó nói bằng giọng lạnh băng, đứng dậy buông tay hấn ra, đi thẳng lên lầu với gương mặt vô cảm

-Ơ... Khanh....tôi...tôi xin lỗi!! -hấn lúc này mới tỉnh giấc

-Ờ... Không sao tôi hiểu mà!! Anh nghỉ đi.... -nó nói

-Tôi..... -hấn

Nó quay lưng bước lên lầu, mặc cho hấn có kêu gọi, giải thích. Hấn vẫn ngồi đó vẫn vói về mặt lạnh băng đó nhưng ẩn sâu là nỗi buồn vô tận. Phải!! Hấn yêu nó. Nhưng trong lòng hấn vẫn còn vẫn vương về mối tình đầu, về người con gái đã đem lại cho hấn những niềm vui cũng như chỉ cho hấn biết thế nào là tình yêu. Hấn sợ sẽ có lúc, nó bỏ hấn mà đi như người con gái khi xưa. Đau một lần là đã quá đủ đối với hấn rồi.Phải chăng hấn đã quá yếu đuối, không đủ dũng khí để giữ tay nó lại.. Thứ cảm giác phức tạp này được gọi là TÌNH YẾU sao?? Sao nó luôn khiến cho con người ta cảm thấy khó chịu thế??......

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Tránh mặt!

Sáng sớm hôm sau, khi những tia nắng lờ lờ, buồn bã, chiếu qua khung cửa sổ phòng nó thì cũng là lúc.... 1 ngày mới nữa lại bắt đầu, 1 tuần mới lại đến và sẽ là khởi đầu của những điều mới mẻ...

Nó lết xuống giường với điệu bộ mệt mỏi và chán nản.... Bước nhanh vào WC, chỉnh chu lại nhan sắc rồi bước xuống nhà. Khi xuống, nó đã quyết định đi thẳng đến trường luôn, không ăn sáng..nhưng cái đám lạnh chanh, lóc cóc ấy lại kéo nó lại và....tra hỏi đủ điều

-Này Khanh, mày với Quân có chuyện gì vậy? -Lam hỏi

-.... Không có gì!! -nó nói, mặt lạnh tanh

-Không có gì mà hôm qua tối giờ ko thấy Quân về kia con!! -Minh Anh

Khi nghe Minh Anh nói thế, nó chột chột dạ nhưng cũng đã lấy lại phong thái lạnh lùng như ngày nào. "Thì ra hôm qua anh ta không về nhà!!" -nó nghĩ

-Khanh với Quân không bị gì thật à!! -Bảo

-Không hẳn... Cũng có chút chuyện!! Thôi tôi đi học trước.. Kệ hần ta đi!! -nó nhún vai nhẹ rồi đứng dậy bước đi một mạch

-Ê...Ê, cái con này.... -Lam

Tại trường...

Nó bước vào lớp học với một tâm trạng không mấy là tốt lành. Dừng chân ngay tại bàn mình, nó đặt cặp xuống đất rồi lôi ra cái hearphone và cái điện thoại. Vừa nghe nhạc vừa nhìn ra cửa sổ như đang suy nghĩ điều gì đó... Đã 3 tiết trôi qua nhưng vẫn không thấy hần vác mặt vào, nó liếc qua phía chỗ hần rồi khẽ nhếch nhẹ môi lên.... Hần hôm nay cúp học rồi!!

Hết tiết...

-Này này, Khanh với Quân có gì chuyện gì vậy kể nghe đi?? -Bảo dăm chiêu, quay xuống bàn nó hỏi

-Không có.... -nó

-Không có mà nguyên buổi không vác mặt đi học rồi tối không về nhà à!? -Tuấn Anh

-Không biết.... -nó -Thôi, mọi người đi đâu đi đi, tôi về nhà tí!! Hơi mệt.... -nó nói rồi leo lên xe phóng cái vèo về nhà, để 2 cặp kia đứng ngơ ngác ngác ngác

Khoảng 7h40phút tối, hần cũng đã xách mặt về. Nó thì đang ngồi trên sofa cùng 2 nhò bạn mình xem TV, khi thấy hần về, nó đứng dậy, đi thẳng lên lầu, không hé một lời. Hần thấy thế khẽ cau mày "Nó đang tránh mặt hần sao?". "Vẫn còn giận về chuyện hôm qua sao?".

-Quân, đi đâu từ hôm qua đến giờ đây? -Bảo

-Đi đâu đâu!! -hần nhún vai

-Cái thằng này....đi lên lầu nói chuyện với tụi này chút đi! -Tuấn Anh nói rồi đứng dậy đi lên lầu, theo sau là Minh Anh và cặp kia.

-Hừ... -hần cũng toan bước theo lên lầu

← ← Trên lầu

-Mày với Khanh có chuyện gì phải không? -Tuấn Anh (Yưu: công nhận 4 bạn này nhiều chuyện góm!! Hời quài :>)-Không có... -hần

-Xạo vừa thôi cha!! -Minh Anh

-Ờ thì...cũng có tí chuyện! -hần

-Sao? Chuyện gì mà nhìn căng vậy? -Lam

-Thì chuyện là thế này..... -hần ngồi kể từ đầu đến cuối dụ hôm qua cho 4 đứa nhiều chuyện này nghe

-Mày còn vắn vương với Mía à!! -Bảo nhấn mặt

-Hả hả?? Mía là..là bồ cũ của ông hả?? -Lam ngạc nhiên

-Ừ!! -hần

-Chưa quên được à? Khổ mày ghê... Làm Khanh nguyên ngày hôm nay không nói không cười luôn đó!! -Tuấn Anh

-Giờ ông làm sao thì làm đi... Chứ nhìn con Khanh giờ căng lắm á!! -Minh Anh

-Biết sao giờ... -hần cuối mặt buồn bã

-Thôi, khuya rồi!! Về phòng đi, mai tính tiếp -Lam

Và thế là ai về phòng này, còn hần thì sợ nó khó xử nên đã xách gối, xách mền xuống sofa nằm cho đến sáng hôm sau. (Yuu: thấy cùng tội mà thôi cùng kìa :> em tốt quá mà!! :)))

Hôm sau, nó và Lam đi cùng xe nên nó đã thẳng chân đá bạn Bảo qua xe của hần khiến chàng vô cùng bức xúc, Lam thấy cảnh này thì ngồi ôm bụng cười hả hê. Trên đường đi, nó không hé một lời, đi được nửa đường thì nó đòi xuống

-Mày tới trường trước đi! Lát tao tới sau... -nó

-Mày định đi đâu à? -Lam

-À, ra đây tí hà!! Thôi đi đi má -nó

-Ờ thế đi tao trước há!! Có gì phone cho tụi tao nha -Lam nói rồi phóng xe đi luôn

Đợi Lam đi khuất, nó bắt taxi đến cánh đồng bông dại ở gần đó, nơi mà nó chọn làm bạn để chia sẻ mỗi khi nó buồn

-Hờ, lâu rồi không đến đây!! Đúng là chỉ có nơi này mới là bạn thân nhất của mình!! -nó nói rồi quăng cặp sang một bên, ngồi bệch xuống giữa cánh đồng, thả hồn theo những làn gió mát rượi.

Nhìn những bông hoa nhỏ mang một màu trắng muốt, nó khẽ cười rồi nhắm mắt lại để tận hưởng cái sự bình yên nơi đây

Hai giọt nước mắt rơi dài trên khuôn mặt xinh đẹp của nó, còn đọng lại khiến đôi mắt nó long lanh, hai bờ mi ướt nhoe...

-Lại khóc nữa à!? -Lam từ đâu trong bụi cây, tiến tới nói

-Sao không về.... -nó

-Về làm gì? Ở đây coi mây yếu đuối, được không?? -Lam

-..... -nó

-Sao mà yếu?? -Lam

-Hỏi làm gì? -nó mất hướng về phía những bông hoa đang đung đưa theo gió

-Mày thích Quân rồi đúng không? -Lam

-..... -nó

-Thôi! Không nói nữa!! Đứng dậy... -Lam

-..... -nó mất hẳn hướng về phía mấy bông hoa

-Cái con này!! Mày điên à? Tao bảo mày đứng dậy, chứ không bảo mày im lặng!! Ok...mày đang chọc tức tao đó! Có biết là trễ hết 1 tiết rồi không?? -Lam cáu

-Rồi!! Tao đi với mày...được chưa? Đứng cái... -nó cười nhẹ

-Thế mới ngoan.... -nói rồi cả 2 cùng lên xe phóng thẳng đến trường

Tại trường...

-Bác ơi, cho con vào đi mà!! -Lam nũng

-Không được, 2 cô đến trễ tận 1 tiết lận đó, biết không? -bác Bảo vệ

-Tha cho con 1 lần đi mà bác!! Nha nha nha.... -nó

-Bác ơi, cô Lan bảo cho 2 người họ vào đó ạ!! -hần từ đâu đi đến, đứng trước mặt bác Bảo vệ nói

-Nhưng họ đi trễ, hết 1 tiết rồi đấy -bác Bảo vệ

-Tụi con bị hư xe nên tắc vào sửa mà!! Cho tụi con vào đi bác -Lam làm mặt cún con, năn nỉ

-Cho họ vào đi bác!! Có gì cháu báo cô Lan xuống xin cho họ vào nha bác -hần nói rồi thò tay trong túi móc ra cái điện thoại

-Thôi được rồi!! Vào đi! Nhưng mà lần này là lần đầu cũng như lần cuối nhá... Có lần sau nữa là đứng ở ngoài luôn nhá -bác Bảo vệ

-Vâng cảm ơn bác!! -nó

Nó và Lam tươi tắn dắt tay nhau đi vào trường....

-Vui chết mất!! Công nhận cái mặt cún con của mày cũng dễ thương phết nhii!! -nó

-Còn phải nói!! À mà cảm ơn Quân nhé!! -Lam cười

-À....ờ không có gì!! -hần

Còn nó thì từ khi thấy sự xuất hiện của hần tại cổng trường thì lạnh lùng, ít nói hơn hần và cũng không còn nở nụ cười hằng ngày để cảm ơn mà thay vào đó là sự im lặng.

Đi nhanh hơn Lam và hần vài bước nên nó quyết định đi thẳng vào lớp luôn mà không thèm quay đầu lại nói với Lam một lời khiến cô nàng điên tiết lên nhưng Lam chợt thờ dài vì cô

-Không ghen sao lại tránh mặt tôi từ hôm bữa đến bây giờ??? -hấn

-Ờ thì...không thích thôi!! -nó (trả lời như không!! =.==!!)

-Hờ hờ, thôi được rồi!! -hấn -Này Khanh, rảnh không??

-Rảnh!! -nó

-Thế cô yêu tôi đi cho nó bận :"> -hấn (anh rất tình và cute =]])

-Thế anh có rảnh không?? -nó

-Rảnh sao không!! -hấn

-Thế 2 mình yêu nhau cho vui nhà vui cửa há!! -nó (vãi cả tỏ tình (￣▽￣))

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chuyến cắm trại thú vị

👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤

9h30phút sáng hôm sau, trong căn biệt thự nguy nga của 6 người bạn trẻ ấy, từ trong bếp, một cảnh tượng hùng vĩ đã xảy ra :v Một người con gái đang đứng làm bếp, kế bên là một chàng trai đang nhe răng cười, tay thì với lấy cái này, đưa cái kia như đang tỏ thành ý phụ việc (ôi vãi =]] phụ luôn cơ đấy) 2 người đó không ai khác chính là nó và hấn... Trong khi đó, sau bức tường ở gần bếp, 4 con người với khuôn mặt đa nghi, lúp lúp ló ló với một mục đích hết sức cute :3 rình coi bạn Khanh và bạn Quân đang làm cái mô gì trong bếp từ sáng sớm đến bây giờ....

-Ê ê tội nó bị gì á mày!?? -Tuấn Anh nói rồi lấy tay khều khều Bảo

-Ngu..... Người ta đang cùng nhau làm bếp đó mày!!! -Bảo nở nụ cười ranh ma :))

-Hai người im coi.... -Minh Anh liếc xéo -Con Khanh hết giận ông Quân rồi kìa Lam!!

-Ờ ờ biết rồi biết rồi!! Nhìn kiểu sến súa này cũng đủ biết mà.... Cơ mà tội nó đang làm cái mô tê gì mà tùm lùm cái bếp voại _ . -Lam

-Bó tay.... -đồng thanh

-4 đứa kia chúng mày làm gì đấy, ra đi, làm gì lúp ló như ăn trộm vậy!?? -hấn bỗng dưng lên tiếng

-Hế?? Ai...? -nó

-Kìa... -hấn lấy tay chỉ vào vách tường, nơi mà 4 bạn kia đang núp :">

Thế là 4 bạn đa nghi ấy bước ra với nét mặt vô (số) tội, gãi gãi đầu tỏ vẻ ngượng ngùng..

-Hờ... Làm gì vậy mấy má? -nó

-Ờ thì làm gì đâu.... -Minh Anh nhún vai, cười

-Tán mày phát giờ, dám đi rình tao ha! -nó

-Ai biểu Khanh với nó tình cảm quá chi!? Tội này đi rình coi 2 người có quánh lộn ko thôi mà :"> -Bảo nói rồi lấy tay chỉ vào mặt hấn, miệng nở nụ cười phải nói là nham nhở phải biết :)

-Vợ chồng người ta làm gì mà tội bây cũng rình à!! Tội bây làm vợ tao ngượng kìa... -hấn cười, lấy tay vẹo má nó khiến nó ngượng, mặt đỏ như trái cà chua

-Mô??? 2 đứa bây nói cái mô? -đồng thanh

-Yêu là phải nói, cũng như đôi là phải ăn!! Ô kê :) Khanh cute, xinh đẹp chịu quen tao rồi nè -hấn (vãi cả nịnh (￣▽￣))

-Khanh... Sao mi quen trai mà không nói cho tội này biết? Muốn chết à con điên -Lam và Minh Anh đồng thanh

-Ha, Minh Anh vs Lam xinh đẹp bình tĩnh nào.... Đừng nóng, nóng khét đầu, cháy hừ tóc bây giờ :) tao định sáng hôm nay nói cho tội này biết mà -nó năn nỉ

-Tạ lỗi cho tội tao đi! -Lam

-1 châu kem... -nó

-Không không không... -Minh Anh

-Đi cắm trại 1 ngày.. -nó

-Đi cắm trại hả? Đi đi... -Tuấn Anh

"Cốc..." -Nhiều chuyện này.... -Minh Anh cốc đầu Tuấn Anh một cái mạnh, khiến chàng ôm đầu la í oái=]]-Nể tình mày có lòng tốt nên tao sẽ thay mặt con Minh Anh chấp nhận lời mời đi cắm trại của mày -Lam (Yuu: mê mà còn giả bộ :>)

-Cơ mà địa điểm cắm trại là ở đâu?? -Tuấn Anh

-Hà? Địa điểm hả? Ai biết đâu :) -hắn trả lời, mặt tỉnh bơ

-Ờ ha, sao không đi tìm địa điểm đi!! -nó

-Vậy để tụi này đi tìm địa điểm cho, 3 người ở nhà lo đồ ăn, đồ uống đi rồi tụi này phone cho mà ra ha!! -Bảo

-Bye bye -tụi nó đồng thanh

.....

Sau một hồi tìm kiếm, cuối cùng tụi hắn cũng đã tìm được một cái cây cổ thụ to ở giữa bãi đất trống, không khí mát mẻ, yên tĩnh đúng là nơi tốt nhất để cắm trại. Bảo và Tuấn Anh đứng đứng trái tằm bạc ra, còn hắn thì ngồi dựa vào vách cây, móc điện thoại ra, phone cho nó...

.....

-Awwwww, sướng thiệt ấy!! Lâu rồi mới ra ngoài chơi, cảm giác thoải mái dễ sợ... -Minh Anh vươn vai một cái rồi nằm xuống, đặt đầu mình lên chân của Tuấn Anh khiến cậu đỏ mặt

-Ý ý, cái con quỷ làm người ta đỏ mặt kìa!! -Lam chọc

-Hà? Anh cũng biết đỏ mặt hả?? Thôi thôi, bớt đỏ bớt đỏ... -Minh Anh cười ngây ngô, lấy tay chà chà hai bên má của Tuấn Anh. Mặt Tuấn Anh lúc này đã đỏ lại càng đỏ hơn (Chị giúp anh hay chị chọc cho mặt anh đỏ thêm thế!? :>)

-Thôi 2 chúng bây yêu nhau luôn đi cho đều... Tụi tao có đôi có cặp rồi này -nó cười

-Vâng... Chị Khanh cao tay lắm! Thu phục được cục băng di động này là quá siêu rồi nhĩ!! -Lam

-Hề hề.... -hắn

-Mà Khanh này, nãy mày nói cái gì thế? Tao nghe không rõ.... -Minh Anh giả ngu

-Tao bảo 2 đứa bây yêu nhau luôn đi -nó

-Ờ ờ.... -Minh Anh -Này, Tuấn Anh...

-Hờ...!?? -Tuấn Anh miệng vừa ngậm cục kẹo mút vừa trả lời

-Kun yêu Hann không?? Hann yêu Kun lắm nè -Minh Anh (O_o chị này tình >)

-Hề?? Cô vừa nói cái gì thế?? Ai là Hann? Ai là Kun? -Tuấn Anh ngạc nhiên, chớp chớp mắt dòm

-Thì anh là Kun... Em là Hann -Minh Anh

-.....-chớp chớp mắt

-Yêu Hann đi, Kun hứa là lớn sẽ cưới Hann mà!! -Minh Anh

-Hann yêu Kun lắm hả?? -vẫn chớp chớp mắt

-Ừa~~~ -Minh Anh

-Kun cũng yêu Hann lắm nè, nhớ Hann lắm nè.... Sao Hann không nói Kun biết sớm hơn?? -Tuấn Anh nhào tới ôm Minh Anh

-Không thích :> thích giờ nói thôi!! Được không!?? -Minh Anh

-Awww, yêu Hann quá!! Mình yêu nhau đi -Tuấn Anh

-Mình yêu nhau đi của Bích Phương nè :) bài này hay lắm nè -Minh Anh (troll thấy sợ=]])

-Ồ....-ko nói lên lời ._.

-Hehe em giỡn đấy!! Yêu mà... -Minh Anh chồm lên, hôn vào má Tuấn Anh (đổi cách xưng hô rồi!! =]]

-Anh em luôn rồi kìa... Ôi vãi cả sến -nó

-Mình ra rìa rồi.. -Lam dỗi

-Đâu, vợ có chồng mà :> để chồng kéo vợ vô ngược lại nhá!! Khỏi sợ bị ra rìa -Bảo nắm tay Lam kéo Lam ngồi dậy rồi vẹo má

-Aww, Quân ơi chúng nó có chồng rồi nên quên em luôn rồi kìa -nó vờ mếu, quay sang làm nũng hắn

-Ngoan nào!! Kệ chúng nó đi... Vợ chồng mình đi tâm sự riêng há -hắn

-Ok bầy bè.... -nó nháy mắt

.....

Ăn chơi mãi đến chiều thì 6 bạn cute, xinh đẹp này cũng xách nhau về nhà, ai nấy cũng mệt mỏi sau chuyến cắm trại lúc sáng nên sau khi về đến cửa phòng thì đã mạch ai phóng cái vào lên giường nằm ngủ cho tới sáng hôm sau....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Vanus- Chị yêu trở về!!

👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤

Tại trường, giờ ra chơi...

-Khanh cute, bữa nào phone kêu chị Như về Việt Nam chơi mấy ngày đi mày -Lam (m.n nếu không nhớ chị Như là ai thì xem lại chap 13 há :) chị Như là chị ruột của Khanh đấy)

-Ồ, hôm bữa có chat với bà, bà nói vài ngày nữa bà về mà...nên mày đừng lo -nó vừa ăn vừa nói

-Chồng với 2 ông kia chưa thấy mặt chị Như bao giờ nhi?? -Minh Anh

-Chưa... -tụi hần đồng thanh

-Bà đẹp lung linh luôn á!! -Lam

-Muốn được nhìn ghê... -Tuấn Anh mặt đều (chết anh nè >)

"Cốc..." -Chị của bạn nhá!! Lén phén là chết với em... -Minh Anh liếc xéo, kí ngay vào đầu Tuấn Anh một cái rõ mạnh

-Ui cha, đau lắm vợ ơi!! Không dám nữa... -Tuấn Anh ôm đầu

-Chết mày chưa... Bò nha mại :3 -hần

"Tùng...tùng..." Tiếng trống hết giờ giải lao đã được vang lên, 6 con người trai xinh gái đẹp này cũng đã đứng dậy, dắt tay nhau vào lớp dưới biết bao con mắt dòm ngó...

Vào tới bàn ngồi, nó đã lôi ngay ra cái headphone cùng cái ipod ra ngồi nghe nhạc, gục đầu xuống nằm ngủ ngon lành, hần ngồi kế bên chán quá không có gì làm nên cũng lôi điện thoại ra ngồi chơi game. Còn 2 cặp kia thì...người lấy điện thoại ra tự sướng, người thì ngồi xem hoạt hình :)), người thì ngồi tâm sự... Mãi đến khi giáo viên sắp vào thì lớp tự nhiên xuất hiện vài lời xì xầm, bàn tán khiến tụi nó và tụi hần khá tò mò...

-Ủầy, hình như nay lớp mình có học sinh mới áy!! Nghe đâu từ nước ngoài mới về nước... -hs 1

-Đẹp lắm á mấy đứa!! Là con gái áy... -hs 2

Và khi cô Lan bắt đầu bước vào thì lớp cũng im hắng đi...

-Chào các em... Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới!! -cô Lan -Vào đi em...

-Ủ uôi, hot girl mới kìa... Xinh lung linh lên là lên luôn áy -nam sinh 1

-Ngồi đây đi bạn xinh đẹp gì ơi.. -nam sinh 2

-Này này, im lặng nào!! -cô Lan -Em giới thiệu đi...

-Chào cô, chào mọi người. Em tên là Nguyễn Ngọc Đoan Như.... Là du học sinh mới về nước, mong mọi người giúp đỡ ạ!! -và như các bạn nghĩ, học sinh mới của lớp tụi nó hôm nay chính là Vanus - chị 2 yêu dấu của nó....

Đúng là chị em có khác, ngoại hình của Như chẳng kém gì nó cả. Mái tóc màu nâu đen được móc line vài chỗ đỏ, đôi mắt to, màu xám khói trông rất lạnh lùng. Ở nước ngoài đã lâu nên Như sở hữu cho mình một làn da trắng cùng chiều cao tương đối, 1m75.

Mặc dù đã 20t nhưng Như vẫn chưa có một mối tình nào, thuộc dạng là độc thân vui tính :) Khi về Việt Nam, Như đã xin ngay vào lớp cũng như trường mà nó đang học và dấu đi tuổi thật của mình để được gặp em gái sớm hơn.

-Mồ?? Đoan Như....Đoan Như... -nó ngẩng đầu dậy, miệng lèp nhép

-Aaaaa, chị Như kia!! -Lam-Hey, chị Như, chị về nước hồi nào thế? -Minh Anh

-Từ từ nào, chờ tí... -Như -Cô ơi, em ngồi sau lưng Khanh được không ạ? Có bàn trống ở đó kìa cô....

-Ủ, em xuống ngồi đi -cô Lan

Như rào bước xuống phía bàn cuối dưới biết bao con mắt thèm thuồng của mấy thằng con trai. Vừa tới bàn nó, Như đã lấy tay mình đặt lên đầu nó, xoa đầu nó một hồi rồi miệng nở nụ cười thân thiện thay cho lời chào hỏi...

-Hey Khanh cute, chiều dẫn chị đi chơi nhá!! Lâu rồi không gặp em... Nhớ em gái của chị chết đi được -Như

-Chị về hồi nào sao không nói với em để em ra sân bây đốn _._ -nó mặt vẫn cứ dần, mắt thì chớp chớp nhìn Như

-Thích làm em bắt ngờ hơn :) vào đây học với em luôn nó mới ghê -Nhur cười

-Thôi, chị về chỗ đi, không thôi lát cô thấy cô la ấy -nó (chị Khanh cũng biết sợ cô nữa à =]])

-Nay ngoan vậy :3 -Nhur

-Hi, ngoan sẵn đó giờ -nó

....."Tùng...tùng..." Tiếng trống hết giờ học vang lên, tất cả học sinh đều nháo nhào thay nhau đi về thì trong khi đó có 7 con người, đang đứng nói chuyện với nhau

-Chị Nhur đẹp thiệt á!! -Tuấn Anh

-Chị của Khanh mà :) Khanh đã đẹp thì chị Nhur sao xấu được -Minh Anh đùa

-Minh Anh quen với Tuấn Anh à? -Nhur hỏi

-Dạ... Con Lam nó cũng quen Bảo luôn ấy -Minh Anh

-Ờ ờ, vậy còn chị em mình cô đơn nhì :) Khanh ơi Khanh chị thương em quạ -Nhur

-Chị Nhur cute, xinh đẹp ới!! Khanh là của em mà :3 -hắn từ đâu bay vào

-Ồ.... Khanh cũng có người yêu luôn rồi à!??? -Nhur tròn mắt, ngạc nhiên

-Ờ thì....thì.... -nó

-Công nhận em giỏi thật ấy!! Thu phục được cái cục băng đi động này luôn.... -Nhur quay qua hắn, cười

-Hềhề, em mà chị... -hắn hất mặt

-Uizz, gớm không... Xuống chỗ ới :) bay cao quá té bây giờ!! -nó xua tay -Chị Nhur, đi bar không!??

-Đi!!! Lâu rồi không bar :) -Nhur -Mấy đứa đi luôn nha!!

-Ok ok.... -đồng thanh

-Bar Night nha!! -nó

-Rồi rồi.... Chỗ nào cũng được, giờ về tắm, thay đồ đã... Người tao dơ quá nè >"< -Minh Anh

-Ồ... -nó

7h30' tối, tại bar Night....

Tại hắn bước xuống xe, tiến vào bên trong bar với gương mặt không mấy vui vẻ cho lắm... Lí do chính là vì... Nhur mới về nước nên nó muốn đi xe riêng, con gái với con gái, con trai với con trai để dễ tâm sự với chị gái đầu yêu của mình hơn :) thế là tại hắn đã bị đẩy hết qua xe riêng và còn bị thúc đến bar trước tìm chỗ trống ngồi rồi tại nó mới đến sau, khiến ai nấy trong tại hắn mặt cũng một đồng vì ko được đi chung xe với "vợ yêu" của mình >Tuấn Anh tiến vào trước, mặt tí te tí từng, đi đến đâu là nháy mắt sát gái đến đó khiến mấy đứa con gái trong bar như loạn cả lên, la ó om xòm... Nay Tuấn Anh mặc áo sơ mi trắng đen cùng quần jean đen đơn giản, chân mang đôi nike màu xám cổ cao, nhìn rất tình nghịch... Theo sau là Bảo, tên này hôm nay phải nói là rất cute :,) tóc màu nâu hắt ngược, tai bên phải thì đeo bông tai hình chữ thập, mặc áo thun có in chữ Playboy màu tím cùng quần jean đen, chân mang đôi nike màu đen vài chỗ màu tím...nói ngắn gọn hơn là đôi giày rất hợp với bộ đồ =]] Và cuối cùng là hắn, chói lóa với bộ đồ màu đen toàn tập của mình ы Mái tóc màu bạch kim được vuốt keo dựng đứng lên trông rất quyến rũ. Hắn đã thay đổi phong cách của mình, từ nâu đen nay đã trở thành bạch kim, cơ mà với màu tóc nào thì hắn vẫn đẹp trai và quyến rũ mấy đứa con gái như thường :>

Tại hắn vừa bước vào thì đã trở thành trung tâm của sự chú ý. Bọn con gái trong bar thì cứ thi nhau đỏ rầm rập bởi vẻ đẹp trai và lãng tử của tại hắn. Để chờ tại nó đến thì tại hắn đã kiếm một cái bàn ở trong góc khuất ngồi. Mãi đến gần 7h45' thì tại nó cũng đến. Nó, Nhur, Lam và Minh Anh bước xuống chiếc mui trần đen với biết bao ánh mắt. Nó hôm nay cũng mặc nguyên cây đen luôn (2 anh chị hẹn nhau sẵn nè >) mái tóc màu nâu đen nay được nhuộm đỏ phần đuôi rồi uốn lộn ra, cột cao lên trông rất cá tính, chân mang đôi boot cao 7 phân... Nhur thì phối đồ cũng không kém phần cá tính, cô diện áo pull đen có in hình đầu lâu với quần sọt, chân mang đôi sneakers, mái tóc dài được nhuộm tím đi rồi cột cao lên... Minh Anh cũng xuất hiện với cây đen, nhỏ mặt một cái áo lệch vai màu đen in hình con hổ trước ngực, đi cùng là chiếc quần da đen, chân mang đôi giày cao 5 phân, mái tóc màu đen nay được cột cao lên trông rất cá tính... Người cuối cùng là Lam, vẫn với phong cách khác với 2 nhỏ bạn mình, Lam mặc cái áo thun màu tím, trước ngực có in chữ Playgirl (áo cặp O_o ghê hờn >) cùng cái váy lưng cao trông cực kì cute, chân mang đôi nike màu trắng đế cao (độn giày =]]) mái tóc hung đỏ nay được thắt gọn thành hình xương cá, xéo một bên...

4 người con gái xinh đẹp này tiến vào bên trong bar làm khung cảnh càng trở nên sôi nổi hơn.. Nó và mọi người tiến lại gần quầy quản lí rồi đưa mắt tìm cái bàn mà tại hắn đang ngồi

-Bọn họ đâu rồi nhì? -Minh Anh

-Ai biết đâu!! -Lam

-Kìa...ngồi trong góc kìa :) -nó

-Ờ thôi vô ngồi đi... -Nhur nói rồi kéo tay cả đám chạy đến ngay chỗ bàn mà tại hắn đang ngồi..

-Chồng ầu~~~~ -Minh Anh

-Aww, vợ ầu nay cute phết ♥_♥ -Tuấn Anh vẹo má Minh Anh

-Bớt đi mấy đứa > thấy vợ chồng tao ko?? Áo cặp đang hoàng nhà mậy -Lam

-Lum đâu 2 cái áo nhìn đẹp quá mậy =]] -nó

-Ồ vậy thôi mình đi ngủ đi!! Cơ mà anh nằm sô pha... Ok -nó leo lên giường rồi quay qua chỗ hấn cười, nói

-O...gi kì vậy?? Anh muốn chung giường với em cơ!! -hấn vờ khóc

-Ngủ đi, ngủ đi!! Khuya rồi chồng ơi!! -nó cố ý nói lớn rồi tắt đèn, phóng nhanh lên giường, kéo mền che khuất cả đầu để hấn ngồi đó uất ức nhưng cũng không làm được gì nên ngâm ngùi chấp nhận >

-Vợ ngốc!! Sáng dậy biết tay anh -hấn cười, nằm xuống rồi tròn giấc cho đến sáng hôm sau..

↔↔↔↔↔Tua nhanh ạ >< tà quái một lăm :3↔↔↔↔↔

Ngày hôm sau...

Tại căn -tin trường...

-Khanh cute~~ hình như nay lớp em có học sinh mới nữa hay sao ý!?? -Như vừa hút sữa vừa nói

-Trường này rết rãnh nhợ!! Làm gì nhận học sinh mới quái vậy?? Ngay lớp mình nữa mới ghê chứ -Minh Anh

-Đâu liên quan đến tụi mình đâu!? Lo chi xa hà mấy đứa... Ăn đi :3 -nó

-Ồ nhì!! -Lam

....."Tùng...tùng..." Tiếng trống vào học được vang lên, tất cả học sinh đều tập hợp về lớp của mình, nên đâu ai biết rằng...trước cổng trường, một chiếc mui trần màu trắng sang trọng, bước xuống là một cô gái với mái tóc nâu vàng, trên miệng còn nở nụ cười ranh ma khiến những người xung quanh như lạnh sống lưng, từ đó mà tiến thẳng vào bên trong trường, rồi nhanh chóng đứng ngay trước cửa một lớp học...lớp 11A1

-Học sinh... Đứng!! -nhỏ lớp trưởng

-Các em ngồi xuống đi!! -cô Lan -Hôm nay chúng ta lại cùng đón thêm một bạn học sinh mới từ nước ngoài về nước...

-Bạn nữ nữa hả cô -nam sinh 1

-Cho bạn đó ngồi đây nha cô -nam sinh 2

-Im lặng!! Sao lần nào có học sinh mới các em cũng háng hái quá nhợ!! -cô Lan cười -Thôi, vào đi em..

-Hi, chào các bạn! Mình tên là Dương Ngọc Bảo My, mình từ nước ngoài mới về nước nên còn lạ lẫm, mong các bạn giúp đỡ mình nha -nhỏ My giới thiệu rồi nở nụ cười thiên thần của mình làm ngây người mấy thằng con trai trong lớp

Về phần tụi nó và tụi hấn, khi nghe đến cái tên Dương Ngọc Bảo My ấy thì đồng loạt Bảo, Tuấn Anh và hấn đều ngược mặt lên nhìn, tụi nó thấy thế nhưng cũng chả làm gì, chỉ hơi ngạc nhiên đôi chút vì sự phản xạ bất ngờ này của tụi hấn... Như ngồi phía sau, chứng kiến được tất cả các hành động của tụi hấn cũng như sự xuất hiện bất ngờ của người con gái đứng phía trên nên cũng đã hiểu ra được phần nào...

-Dương...Ngọc... -Bảo nhép môi

-Bảo...My... -Tuấn Anh

-Mia.....!? -hấn nói, mắt vẫn không ngừng nhìn về phía người con gái đó, nhưng ẩn sâu trong đôi mắt đó hình như có vài tia...tức giận

-Hà!?? Mia...?? -Lam và Minh Anh đồng thanh

-Anh Quân... -nhỏ My tươi cười rồi chạy về phía hấn (thấy ghét -_-) -Em về rồi đây!!

-Ồ~~~ -hấn (anh quá phũ :3 cơ mà em thích :v)

-Em ngồi đây với anh nha!! -nhỏ My

-Chỗ này có người rồi!! Xin lỗi, cảm phiền cô qua chỗ khác ngồi -hấn lạnh nhạt

-Anh ngồi với con xấu xí, quê mùa này à?? Anh đuổi nó đi đi, em mới là người ngồi chỗ đó chứ !!-nhỏ My lấy tay chỉ vào mặt nó, cười khinh

-Này bạn gì ơi, bạn mới vào mà sao bạn thô lỗ quá vậy?? Bạn có bị điếc ko? Chỗ này có người và người ngồi ở chỗ này chính là tôi... Ok!! -nó

-Cô... Cô có quyền gì mà dám nói với tôi như thế!?? Tôi nói cho cô biết...tôi là bạn gái của anh Quân đấy -nhỏ My vênh mặt

-Cô là bạn gái anh ấy!? Mạnh miệng vậy? Cô là bạn gái thì tôi là vợ chưa cưới đây này!! Cô ngây thơ hơn tôi tưởng nhì! -nó

-Cô nói láo!! -nhỏ My -Anh, con đó nó nói xạo phải ko anh? Em mới là bạn gái của anh, đúng chứ??

-Ừ... Cô là bạn gái tôi... -hấn

-Ờ, cô thấy chưa!! Tôi đã nói là.... -nhỏ My chưa kịp nói hết câu thì đã bị hấn chặn họng (ngu nè con >)

-Khi xưa thôi... Bây giờ, Khanh đây mới chính là bạn gái cũng như là vợ chưa cưới của tôi!! -hấn nhếch môi

-Anh... -nhỏ My

-Thôi, các em ổn định chỗ ngồi đi!! Đừng nói chuyện nữa... Chúng ta bắt đầu bài mới của hôm nay... -cô Lan

-Dạ.... -đồng thanh (đứng lúc nhợ :3)

-..... -nó chả nói gì chỉ nhún vai nhẹ

-Dù sao thì mày với Quân ráng đề phòng đi nha!! Con đó, tao nghĩ nó không phải dạng vừa đâu...!! -Minh Anh

-Ờ ờ -nó với hấn gật đầu lia lịa

Khoảng 7h30phút tối, hấn nhận được một tin nhắn từ nhỏ My, khi đọc xong tin nhắn đó, hấn đã nhanh chóng thay đồ, rồi phóng nhanh qua nhà nhỏ My mà không nói một lời nào... Nội dung tin nhắn "Qua đây với tôi một tí!! Tôi có chuyện muốn nói với anh!! Về Khanh..."

Xuống xe, đi thẳng vào nhà, đập ngay vào mắt hấn bây giờ là một người con gái xinh đẹp, cùng chai rượu và 2 cái ly trước mặt, mặc đồ thì phải nói là...quá hờ hang =.=

-Có chuyện gì? Nói mau....tôi còn phải về!! -hấn lạnh tanh

-Ngồi xuống đây nói chuyện với em tí đã!! Em yêu anh mà.... -nhỏ My thì thào vào tai hấn

-Tránh ra... Cô gạt tôi à?? Cô không có bất cứ chuyện gì hết đúng không?? Cô chỉ muốn dụ tôi đến đây thôi đúng không?? -hấn nói, mặt vẫn không biến sắc

-Phải!! -nhỏ My nhếch môi rồi cầm chai rượu ực một hơi (O-o uống ghê hèn!!)

-Hừ, được lắm!! Thế tôi về... -hấn

-Khoan đã... Chờ tôi tí!! -nhỏ My nói rồi đứng dậy, chạy lên lầu thay nguyên cây đèn rồi đứng trước mặt hấn cười...

-Anh đi tới đây bằng xe gì? Mô tô or Ô tô..? -nhỏ My

-Ô tô!! -hấn

-Thế anh đua với tôi!! Dám không? -nhỏ My

-Tôi không hứng thú!! -hấn lạnh tanh

-Sao cũng được!! Nhưng tôi đua đây!! -nhỏ My

Mặc cho lời nhỏ My nói thế nào, nhưng hấn vẫn một mực kiên quyết không đua... Nhỏ thì chạy với tốc độ ánh sáng trên đường, còn hấn thì chỉ chạy qua loa, không màng đến việc xem nhỏ chạy thế nào, nhưng trong đầu vẫn luôn vang dội theo câu hỏi... "Cô ta uống rượu mà cũng đua xe!? Muốn chết chắc!!!" Vừa nghĩ vừa nhếch môi cười khinh bỉ...

(Đọc khúc tiếp theo, Yuu viết có hơi buồn cho nhỏ My, nhưng đừng vì thế mà m.n lại cho rằng nhỏ My là người tốt nhá :3 giả tạo hết ấy =]])

Dừng chân đứng lại giữa một bãi đất trống gần đó... Nhỏ My bước xuống xe, đứng giữa làn gió lạnh buốt, nhỏ cười cay đắng, nước mắt từ khóe mi nhỏ đã chảy ra từ khi nào... Hấn thấy thế cũng xuống xe, đứng phía sau nhỏ My và nghe nhỏ...tâm sự =.=

-Xin lỗi vì đã về và chen ngang giữa cuộc tình của anh và Khanh... -nhỏ My

-.....- hấn

-Dù sao thì em cũng có còn sống được bao lâu nữa đâu nên cứ phá hoại tí rồi đi cũng chưa muộn nhì!? -nhỏ My cười nhạt (diễn hay thật >)

-Ý cô là sao?? -hấn nhàu mày, khó hiểu

-À, thật ra em bị tím!! Giai đoạn cuối rồi... Cách đây cũng lâu rồi nhì..! Kể từ cái lúc mà em chia tay anh rồi sang Mỹ sống ấy!! -nhỏ My (bịa quá hay > quá giỏi > quá hư cấu =]])

-Sao lại...lại như thế?? -hấn giọng bắt đầu run lên

-Không sao đâu!! Anh đừng lo... Em về đây cũng chỉ có một nguyện vọng thôi!! Anh giúp em được chứ.... -nhỏ My quay qua hấn rồi nở một nụ cười nhẹ

-Được!! Nguyện vọng gì?? Cô nói đi... Giúp được tôi sẽ giúp!! -hấn

-Anh có thể...thân thiết lại với em và bảo vệ em như ngày xưa không?? -nhỏ My (ATSM :3)

-Là sao...??? -hấn nghiêng đầu tỏ vẻ dăm chiêu

-Anh đừng hiểu lầm!! Anh chỉ cần thực hiện nguyện vọng ấy của em trong vòng 3 tháng thôi!! Anh làm được không?? -nhỏ My

-Được rồi!! Tôi sẽ giúp!! -hấn

-Cảm ơn!! Cảm ơn rất nhiều!! -nhỏ My

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Hư ảo

👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤

Sau cuộc trò chuyện ấy giữa mình và nhỏ My thì bây giờ, hấn đã lái xe về nhà, trong đầu thì quay mòng mòng về cái chuyện mà nhỏ đã nói... Nhỏ My bị tím thật sao? Là thật hay chỉ là một trong những chiêu trò mà nhỏ bày ra!? Thật sự bây giờ thì hấn rối lăm, không biết phải nghĩ rồi giải quyết như thế nào!?! (*đập bàn* Ngu.... Nhỏ My bị tím thông thì có!! -_-)

Sáng hôm sau, tại trường, khi tụi nó và tụi hấn đang ngồi trong cắntin ăn sáng thì nhỏ My đi tới, miệng nở nụ cười nhìn nó và hấn, nói...

-Chào buổi sáng!! Cho tôi ngồi chung với mọi người nhé... -nhỏ My

-Này, bàn này chật rồi, không đủ để cho cô ngồi cùng đâu!! -Minh Anh

-Thôi được rồi, cô ngồi đi!! -hấn đứng dậy, rồi nhường chỗ ngồi của mình cho nhỏ My -Cô ăn gì không? Tôi đi mua cho.... (Nhường làm cái nời gì thế cha!?? -_-)

-Anh cho em ly sữa nha!! Cảm ơn anh! -nhỏ My cười

-Ủầy, mày cho nhỏ đó ngồi đó rồi mày ngồi đâu? -Tuấn Anh nhủu mày

-Ờ thôi!! Tao ăn no rồi... -hấn

-Ra là thế!! -nó nhếch môi -Thôi, tôi lên lớp trước, mọi người cứ ăn đi!!

-Ê...ê, Khanh!! -Lam

-Này thằng điên, mày làm cái trò gì thế!?? Khanh giận rồi kia... Đi theo đi -Bảo tức, lấy chân đá vào chân hấn

-Ờ ờ -hấn gật gật đầu rồi chạy thật nhanh về phía nó =.=

Nhỏ My ngồi đó, nhìn thấy rồi lại khẽ nhếch môi lên... Mọi chuyện mới chỉ bắt đầu thôi!!! (Con điên >)

-Này, Khanh!! Em sao vậy? -hấn chạy tới, kéo tay nó quay mặt về phía mình rồi hỏi

-Sao đâu... Em bình thường mà!! -nó nhún vai rồi khẽ nhếch môi lên cười

-Chuyện hồi nãy.... Cho anh... -hấn

-Không sao!! Không sao thật mà... Anh chỉ muốn giúp cô ấy thôi nhii!! Em hiểu, em không giận anh -nó khẽ cười

-Vậy tại sao em không ở lại ăn với mọi người? -hấn

-Em no rồi!! Hì, ăn nhiều rồi mập mất body!! -nó đùa

-Thế anh lên với em nhé!! -hấn cười rồi nắm tay lấy tay nó

-Ừ!! -nó

Thế là hai người lại vui vẻ, dắt tay nhau đi tung tăng lên lớp...

Sau khoảng thời gian ngồi miệt mài với mấy tiết học thì tiếng trống ra về cũng đã được vang lên...

-Cuối tuần này, mọi người đi chơi với tôi nhé!! -nhỏ My bước đến gần tụi nó và tụi hấn, cười tươi, nói

-Hả...?? -Minh Anh ngạc nhiên

-À không có gì đâu!! Nếu mọi người bận thì thôi! Tôi không ép đâu... Hìhi.. -nhỏ My cười mím (càng cười càng ghét -_-)

-My mời thì mình đi đi!! -hấn bắt chọt lên tiếng

-Hả...?? -Tuấn Anh (2 anh chị này thay phiên nhau "hà" >)

-Hả gì?? Mình đi nha Khanh!! -hấn quay sang nó

-.....sao cũng được!! -nó lạnh tanh, khẽ nhún vai

-Vậy quyết định vậy nha!! Thứ bảy này nha mọi người!! -nhỏ My -Thôi tôi về trước đây!!

-Cô có muốn tôi chờ về giùm không?? -hấn (điên cmnr -_-)

-Thôi, em tự về được!! Em cảm ơn anh!! -nhỏ My cười mím rồi leo lên taxi, phóng đi luôn

-Ồ... Cái thằng này, nay mày bị sao vậy!! Chưa hỏi ý tụi tao mà tự quyết định luôn vậy?? Tại sao lại phải đi chung với mụ đó...?? -Bảo tức

-..... -hấn chả nói gì, cứ thế mà kéo tay nó vào xe rồi chạy về nhà

-Hình như có gì không ổn!! -Lam

-Thằng Quân hôm nay nó sao sao ấy?? Sao mà giúp đỡ rồi nghe lời mụ Mía như điên thế?? -Tuấn Anh

-Nó điên thật rồi!! -Bảo

-Thôi về!! Về rồi muốn điều tra gì thì điều tra... Bực mình hà!! -Minh Anh

-Cơ mà... Thứ bảy này, có đi với mụ đó không?? -Bảo

-Đi chứ chồng!! -Lam

-Đi để xem con mụ ấy bày trò gì nữa chứ!! -Minh Anh

↔↔↔↔ Trong xe nó và hấn↔↔↔↔

-Này vợ, sao hôm nay em không nói gì vậy? Em giận anh à?? -hấn mếu

-Không có!! -nó -Mà em hỏi anh câu này được chứ!??

-Em hỏi đi!! -hấn

-Thứ bảy này anh tính đi chơi với My thật sao?? -nó

-Ừ!! Em không muốn đi hả? Không muốn thì thôi, vậy anh ở nhà với em!! -hấn cười

-À thôi, đi thì đi!! Em sợ gì!! Hi hi, đi cho khoay khoả đầu óc tí... -nó

-Ừ!! -hấn nói rồi lấy tay vẹo má nó

Nó cười nhẹ, quay đầu ra phía cửa sổ, trong lòng nó bây giờ đang rất buồn... Hôm nay, sao hấn kì lạ thế?? Không như bình thường nữa... Hấn của hôm nay khác hấn với hấn của mọi ngày!! Điều đó khiến nó rất buồn!! Quan tâm, giúp đỡ người con gái khác trước mặt nó, bảo sao nó không buồn!? Phải chăng nhờ My đã bày ra trò gì để gài hấn thuộc về mình???

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Nghi ngờ!!

👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤

Vào sáng thứ 7, ngày mà tụi nó và tụi hấn được nhờ My mời đi chơi thì mọi người đều đã đứng đông đủ trước cổng trường.. (Mê mời người ta mà bắt người ta đợi mê v)

-Chào mọi người!! Mọi người chờ lâu không?? Cho tôi xin lỗi vì đến trễ nhé... -nhỏ My bước xuống xe, cười mím

-Ồ... -Lam

-Vậy mình đi nhé!! -nhỏ My

-Ồ... -Minh Anh (nhánh, gọn, lẹ =]])

-À mà cô chạy xe một mình à?? -hấn

-Vâng!! -nhỏ My

-Thế cô chạy được không? Nếu không được thì qua chung xe với tôi và Khanh luôn này!! -hấn

-Mụ này mà qua bên xe Quân thì...thì...Khanh, mày qua xe tao với Bảo đi!! -Lam kéo tay nó qua một bên, rồi hất mặt nhìn nhỏ My theo kiểu thách thức

-Lam bị sao thế? -hấn nhìn Lam, nghiêng đầu khó hiểu

-Hi, em chạy xe được mà!! Đâu có sao đâu... Cảm ơn anh đã quan tâm!! -nhỏ My vừa dứt lời thì liền đưa mắt liếc xéo Lam

-Cái con điên này!?!? Mày dám chọc bà à →_→ bà quyết không nương tay với mày!! -Lam lèm bèm rồi hai tay nắm chặt thành nắm đấm, nhìn nhỏ My bằng ánh mắt hình viên đạn >

-Thôi được rồi!! Đi lẹ đi, kéo trưa thì nắng nóng lắm!! -nó lên tiếng

-Ừ đúng rồi!! Mình đi biển nha mọi người -nhỏ My cười

4 chiếc mui trần chạy băng băng trên đường với tốc độ phải nói là hơn cả ánh sáng khiến người đi đường phải tấp vào một bên, nhường đường cho 4 chiếc siêu xe này chạy, với mục đích là...tránh tai nạn, xảy ra thương tích (-_ _ chạy thấy ghê)

Tới nơi, cả bọn đều xuống xe, mặt lơ lơ ngơ lơ ngơ chiêm ngưỡng cảnh đẹp ở cái khách sạn hạng sang, to bự này (mặc dù là khả năng của tụi nó và tụi hấn thì dư sức đi mấy cái khách sạn như vậy >)... Khách sạn này được trang trí khá là cổ điển, sân phía trước, góc bên phải khách sạn có hồ bơi và các hàng ghế, góc bên trái thì có một cái thác nước nhân tạo cao, to, hùng vĩ, trông rất đẹp. Ngoài ra, đối diện với khách sạn còn có một bãi biển, trong xanh và mát mẻ...

Suốt cả buổi đi không ai mở miệng nói một lời nào, kể cả Lam và Minh Anh, không hiểu sao, hôm nay 2 nhỏ cảm thấy trong người rất bức rức và khó chịu, không được thoải mái... Vào tới quầy tiếp tân, nhờ My tiến lại gần rồi lấy 4 xâu chìa khóa, đưa cho mỗi người trong tụi hấn...

-Đây, chìa khóa phòng của mọi người đây!! -nhỏ My cười mím

-Ồ!! -Tuấn Anh

-Hi, mọi người về phòng đi!! Tôi cũng về phòng của mình luôn đây... -nhỏ My

-Cô...cô ở một mình à? Có ổn không?? -hấn

-Em không sao!! Em khỏe lắm... -nhỏ My cười

-Không ổn thì gọi cho tôi liền nhé!! -hấn (tức quá >< *đập bàn*)-Em biết rồi!! -nhỏ My nháy mắt (móc mắt nhỏ đó -_-)

-Mình đi lên đi chồng!! Ở đây ngứa mắt quá... -Minh Anh nói rồi xách tay Tuấn Anh kéo lên lầu với khuôn mặt không mấy vui vẻ

-Khanh!! Lên với tao.. -Lam một tay thì kéo nó, tay còn lại thì kéo Bảo -Anh lên với em luôn!! Không ở đây nữa...

-Ồ.. từ từ vk à!! Té Khanh kia -Bảo chỉ nó

-À quên, xin lỗi mày nhé!! Đau không?? -Lam

-Không sao!! -nó

-Buồn à?? -Lam nhú mày

-Không có!! Tại sáng dậy sớm nên giờ buồn ngủ thôi.. -nó cười nhẹ

-Kìa Quân kia!! -Bảo

-Sao vậy?? Sao vợ chồng mày kéo vợ tao đi!? -hấn

-Ồ thì... -Bảo đang nói thì bị Lam chặn họng

-Tại thấy Quân QUAN TÂM bạn Mía kia quá nên tránh đi một bên đó mà!! -Lam nhấn mạnh

-Này vợ!! Ghen à?? -hấn nhìn nó

-Ghen gì?? Mà tại sao phải ghen!?? -nó chớp mắt

-Mày dạo này kì cục quá!! Đi với Khanh mà cứ quan tâm, lo lắng cho con mụ đó là thế nào?? Giỡn với tụi này à?? -Bảo nhăn mặt

-Đừng kêu Mía là mụ này mụ nọ!! Kì lắm... Bạn bè thì quan tâm nhau thôi!! -hấn

-Ồ, bạn bè thế đấy!! -Lam nhếch môi -Thôi Bảo, mình lên phòng đi!!

-Ừ!! -Bảo

-Bye cưng nhà Khanh.. -Lam vẫy tay

-Bye -nó

-Lên phòng nha vợ!! Thôi đừng giận nữa mà... Anh không như thế nữa mà!! Nha nha nha.. -hấn năn nỉ

-Ừ!! Này có kiểu năn nỉ mới nữa hả?? -nó cười

-Hi.. -hấn

Ai về phòng này, mãi đến chập tối thì nhận được điện thoại từ nhỏ My, bảo xuống ăn tối, hôm nay nhỏ chơi sang, thuê hết cả khách sạn cho riêng mình và cho cả cuộc đi chơi này, hơn hết, chính nhỏ hôm nay sẽ vào bếp, nấu ăn cho tụi nó và tụi hấn ăn (-_- mụ này nấu là sẽ triệu hồi thuốc độc O-o chắc chết!!)

↔↔↔Phòng Bảo - Lam

-Này chồng, nhỏ My gọi điện bảo xuống ăn tối kia!! -Lam ngồi trên giường, tay thì cầm điện thoại bấm liên tục, nói

-Nghe nhỏ còn nói là chính tay nhỏ nấu đó!! -Lam

-Hở?? Khách sạn này mà cho nhỏ vào bếp như nhà mình á?? Anh không tin đâu!! -Bảo lắc đầu

-Dân chơi thuê luôn cái khách sạn này đó chồng!! -Lam

-Đầu tư dữ!! Chắc có âm mưu đen tối nè... -Bảo

-Thôi xuống trước đi rồi tỉnh!! -Lam vươn vai một cái rồi leo xuống giường, lại gần Bảo rồi lúi lúi Bảo đi luôn...

↔↔↔Phòng Tuấn Anh - Minh Anh

-Đói bụng quá!! Có gì ăn không anh?? -Minh Anh than

-Có chỗ có đồ ăn nè!! Em đi không? -Tuấn Anh

-Đi sao không!! Ở đâu? -Minh Anh-Nhà bếp khách sạn kia!! -Tuấn Anh ôm bụng cười

-Hâm hà chồng!?? -Minh Anh chớp mắt

-Giỡn thôi!! Này vợ, nói nghe nè!! -Tuấn Anh

"La loại độc flumill (Yuu chém chữ Yuu cũng chả biết loại độc này là loại độc gì =))), hạng nhẹ nên không có gì phải lo lắng.." -hắn nghĩ hồi lâu rồi lại lấy muỗng, múc từng muỗng thức ăn, để qua một bên... Đang múc thì phát hiện...một chiếc bóng tai gai màu đen của nó đang đeo...

đĩa thức ăn mà nhỏ My hôm qua đã ăn sao?? Hắn hết tin nó rồi sao?? Tồn thương nhau quá đấy!!

"Alô..." -nó

"Alô, xin chào cô chủ!! Cô việc gì cần cần dặn ă??" -đầu dây bên kia một người đàn ông trả lời"Cho tôi biết tên, gia thế của chủ khách sạn Fall, ở gần bờ biển phía Tây... Và điều tra luôn cho tôi, loại chất độc có trong đĩa thức ăn cũng như ai là thủ phạm đã gây ra sự việc ngày hôm qua!!" -nó

"Thưa cô, làm sao để điều tra được ă!?" -người đàn ông

"Trước tiên, ông điều tra cho tôi biết ai là chủ khách sạn, sau đó, tôi sẽ tiến hành lấy đoạn băng được ghi lại trong camera ở khách sạn rồi sẽ gửi cho ông, để ông thực hiện bước kế tiếp..." -nó lạnh tanh

"Tôi hiểu rồi ă!!" -người đàn ông

"Tôi cần kết quả sớm nhất có thể!!" -nó

"Vâng, thưa cô chủ!!" -người đàn ông

Sau cuộc điện thoại vừa rồi, gương mặt nó đã trở thành một gương mặt vô cảm xúc, lạnh tanh... Vẫn vóc dáng đó, nó bước đi từng bước nặng trĩu, từng bước trên con đường vắng...một mình và chỉ một mình

Khoảng 10h30phút trưa thì nó cũng đã bắt taxi, phóng về khách sạn, trên tay là một cái bìa màu vàng, bên trong là một sấp giấy tờ, hình ảnh có liên quan đến chuyện hồi tối hôm qua (làm việc, điều tra nhanh vài hờn ***)

Vừa bước vào cổng thì nó đã thấy nhỏ My đang ngồi bất chéo chân trên chiếc ghế gỗ ở góc hồ bơi, tay thì cầm ly nước cam vừa uống vừa hát theo đoạn nhạc nằm trong tai phone... Bước từng bước đi tới, nó khẽ nhếch môi cười khinh bỉ vì hành động quá ư là vô tư của nhỏ...

-Chào My!! Cô khỏe chưa mà ra đây thế?? -nó cười khẩy

-À, tôi khỏe... Cô mới đi chơi về à, vui quá nhỉ!?! -nhỏ My

-Cũng ko hẳn là đi chơi, tôi chỉ đi ĐIỀU TRA về chuyện bữa ăn tối ngày hôm qua thôi!! -nó nói rồi nhếch mép lên cười

-À... Thế...thế...cô có điều tra...được gì không?? -nhỏ My tái mặt

-Tôi biết cô có liên quan đến vụ tối hôm qua, mà cô nghe tôi nói cô không biết nhột à?? Hay tại cô bị chai lì rồi!?? Cô đừng giả vờ nữa... Đừng có mà cáo già đội lốt thỏ non nhé!! Tôi khinh kiểu người như thế lắm... Muốn gì nói thẳng đi!! -nó nhìn nhỏ My với ánh mắt lạnh không thể nào lạnh hơn

-Ha, cô nói như cô đúng vậy!! Đừng buộc tội tôi như thế, đau lòng tôi lắm!! -nhỏ My nhếch môi -Bằng chứng đâu??

-Tôi cũng chả thêm nói nhiều với cô làm gì!! Đây... Muốn bằng chứng, có bằng chứng -nó nói rồi quăng sấp giấy trên tay mình lên tay nhỏ My

-Ờ, cô biết thì cũng có được gì?? Phải, chính tay tôi làm hết đấy!! Sao nào..? -nhỏ My

-Cô dám bỏ độc vào đĩa thức ăn của mình để lừa mọi người sao?? À quên nữa, cô cũng bỏ luôn chiếc bông tai của tôi vào đĩa thức ăn của cô luôn mà... Đồ lỗi cho nhau à?? Chơi xấu vậy cô gái!?? Lí do để cô làm như thế?? -nó cười khẩy

-Tôi yêu Quân, tôi muốn dành Quân lại từ tay cô!! -nhỏ My

-Yêu à?? Yêu thế nào?? Yêu đến nổi bỏ Quân để theo người con trai khác rồi lại bắt chợt quay về để nhắm thẳng vào khối lượng tài sản của Quân à!?? Tình yêu của cô coi bộ "vĩ đại" quá nhỉ!?! -nó-Chuyện đó không liên quan đến cô!! Tôi sẽ làm tất cả để anh Quân mãi mãi thuộc về tôi!! -nhỏ My nói nhảy cái tùm xuống hồ bơi

Khi nhỏ nhảy, nó cũng khá là sững sốt nhưng vẫn lấy lại phong độ như bình thường... Đứng trên thành hồ, gương mặt nhìn xuống hồ ko hiện lên một thái độ, cảm xúc nào, lạnh tanh... Đúng lúc hắn từ phòng đi xuống đã chứng kiến được cảnh...nhỏ My bị té xuống hồ bơi, nó thì đứng trên thành hồ, đứng nhìn một cách vô cảm... (Đũa >"< tức cha này quá >< thấy thì thấy hết đi...thấy gì mà có một khúc >"<)

Không chần chừ, hắn đã nhanh chóng nhảy xuống hồ bơi để cứu nhỏ, vì nhỏ My biết thế nào hắn cũng xuống bởi tin nhắn mà nhỏ đã gửi từ trước lúc cãi nhau với nó nên đã bày ra trò này... Vờ như không biết bơi để tự mình chìm xuống và đổ toàn bộ lỗi lên đầu nó... Quá thật, nhỏ My rất ranh ma...

Kéo nhỏ My lên tới bờ, hắn để nhỏ nằm ở đó rồi bước lại gần nó, ánh mắt thể hiện rõ những tia tức giận...

-Khanh!! Thế này là thế nào?? Anh cần lời giải thích!! -hắn nắm chặt vai nó nói

-Như anh thấy!! -nó nhún vai -À tự nhảy xuống hồ bơi, không phải lỗi do tôi!!

-Khụ khụ... Em.xin lỗi.anh... Khụ khụ...chắc em lỡ chọc..giận Khanh... Nên Khanh giận...lỡ tay xô em...xuống hồ!! Anh..đừng trách Khanh... -nhỏ My thờ dõc (phải đúng đúng kịch bản bị tìm của mẹ -_-)

-Hừ... -nó cười khẩy, trong lòng thì tức vì tài năng diễn xuất của nhỏ My phải nói là đỉnh -_-

-Cô làm cái trò gì thế?? Tại sao lại đẩy My xuống hồ bơi?? Cô có biết là My đang bị tìm giai đoạn cuối rồi không?? HẢ?? -hắn

-Tìm!?? Ở thì tìm... -nó nhếch môi, khinh bỉ

-Cô đẹp cái thái độ đó đi!! Được không?? Tôi cần cô cho tôi một lời giải thích!?? Tại sao... Cô đẩy My?? -hắn

-Tôi nói tôi không đẩy ă!! Tin hay không tùy anh!! -nó nói bằng giọng lạnh tanh

-Cô quá quái lắm rồi... Thế tôi hỏi cô luôn!! Cô là người đã bỏ độc vào đĩa thức ăn của My...phải không?? -hắn

-Có thì sao, mà không có thì sao?? Tôi không bao giờ làm những chuyện dơ bẩn đó!! -nó

"Chát" âm thanh chua chát ấy được vang lên, hẳn thật sự không kìm chế được hành động của bản thân mình được nữa... Tại sao?? Tại sao vậy?? Chỉ cần thú nhận rồi sử dụng 2 chữ "xin lỗi" thôi mà?? Tại sao nó lại không thực hiện?? Những lời nói, những câu trả lời đó của nó đã khiến hẳn cảm thấy rất bức tức... Người con gái hẳn yêu thương tại sao lại thành ra thế này?? Đau, đau quá...Cảm giác đau này dường như đã lan tỏa khắp người hẳn và cả nó... (Đánh Khanh của Yuu là coi như người xong đời - _ hiểu lầm rồi đánh con người ta kìa - _ đồ Quân hàm>"<)

-Anh dám tát tôi?? -nó cười đau xót

-..... -im lặng

-Niềm tin, sự yêu thương ,tình cảm của tôi...hình như đặt sai người rồi!! Vốn dĩ từ đó tới giờ...chưa bao giờ anh tin tôi cả!! -nó nhếch môi

-Đó là lỗi do cô... -hắn

-Minh...CHIA TAY... Coi như tôi và anh chưa từng quen, tất cả các quá khứ tươi đẹp cũng như những kỉ niệm hạnh phúc của chúng ta....sẽ không còn nữa!! -nó cười chua xót, rồi lấy trong túi ra cái máy chụp hình, cùng chiếc nhẫn mình đang đeo trên tay... Ném tất cả xuống hồ bơi, quay mặt đi vội vã....

Hắn đứng đó, gương mặt vô cảm, miệng nở nụ cười gượng, không có hồn, nhìn nó ra đi, nhìn vốc dáng, nhìn đôi vai nhỏ nhắn đang run lên từng hồi..

"CHIA TAY LÀ CÁCH TỐT NHẤT CHO ĐỐI TA.... ĐAU QUÁ RỒI!!"

Mùi cũ, là thứ mùi quen lẩn giữa ba cảm xúc, ngọt ngào, đốn đau và cay đắng.

Ngọt ngào vì những giây phút đã có cùng nhau, đốn đau khi những vụn vỡ đã đẩy thứ hạnh phúc đó trôi xa, và đắng cay khi lòng lại cứ muốn nghĩ về....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Quyết định đi!!

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺

.....

"Alô, chế nghe!! Sao cung??" -Lam

-Tao về Thành phố trước nhé!! -nó

"Ế ế, sao vậy?? Sao về??" -Lam

-Tao muốn về thôi!! Mà với Minh Anh ở đây chơi đi!! -nó

"Mày về thì tao với Minh Anh về luôn á nha!!" -Lam

-Tùy mày... Tao cúp máy!! -nó nói rồi cúp máy cái rụp để lại bạn Lam ở đầu dây bên kia ngơ ngác ngác ko biết chuyện gì đã xảy ra

-Chồng~~~ Về Thành phố đi!! -Lam quay qua Bảo

-Em muốn về há?? -Bảo chớp chớp mắt ngây thơ >

-Khanh nó về rồi nên em cũng không muốn ở lại đây đâu!! >< Ở đây nhìn mặt mẹ Mỹ quài là em tuột cân á!! Về đi chồng.. -Lam mếu

-Rồi xong... Khanh với Quân có dự gì nữa rồi nè -.- mệt ghê!! -Bảo

-Vậy về nha!! Nha nhà nhá nha... -Lam >

-Vâng!! Thưa cô nương.. -Bảo cười

-À quên, để em gọi kêu Minh Anh về luôn... Coi bộ kì này Khanh với Quân căng lắm á!! Nghe giọng nhỏ Khanh buồn thiui hà!! -Lam vừa nói vừa lấy điện thoại bấm số của Minh Anh

-Minh Anh, về Thành phố đi!! Con Khanh nó bị gì á!! Nó đòi về với lại hình như đang buồn ấy... -Lam

"Ừ!! Mày không gọi thì vợ chồng tao cũng chuẩn bị về nè -.- ở đây nhìn mặt mẹ Mỹ, tao không thoải mái!!" -Minh Anh

-Thế giờ đi luôn ha!! Gặp dưới tầng trệt nha... Bye cung!! -Lam cúp máy

"Ôkê!!" -Minh Anh

15phút sau, 2 chiếc mũ trần của Bảo và Tuấn Anh đã lên đường đi về Thành phố với tốc độ cao ngắt ngưỡng (lúc nào cũng vậy =.=).... Sau khoảng thời gian ngồi trên xe thì cuối cùng, Bảo, Lam, Minh Anh và Tuấn Anh cũng đã về tới nhà, nhưng khi vào trong thì chỉ thấy một bóng người... Lam thấy thế nên đã lấy điện thoại ra và gọi cho nó...

-Này Khanh, mày đang ở đâu thế?? Nói về Thành phố mà sao không có ở nhà?? -Lam

"Ra bar đi!! Ở đây có bà Như nữa nè..." -nó

-Không nói sớm... -Lam nói rồi cúp máy, cùng Minh Anh và 2 tên kia phóng ngay đến bar

↔↔↔Trong bar Night -tại bàn nó ngồi

-Hey!! -Minh Anh chạy tới vỗ vai nó

-Ờ... -nó nói, tay cầm ly rượu uống liên tục

-Mày với Quân có chuyện gì rồi phải không?? -Lam

-Ờ... -nó trả lời nhưng tay vẫn không ngừng đưa ly rượu lên uống

-Này, đừng uống nữa coi!! Nói chuyện đàng hoàng với tụi này nè... -Minh Anh giật lấy ly rượu từ trên tay nó rồi ực một hơi

-Hử, sao?? Muốn biết chuyện gì?? -nó

-Quân với Khanh có xích mích à?? Sao không thấy Quân chờ Khanh về đây?? -Bảo-....Chia tay rồi!! -nó nhếch môi, cười nhạt

-Gi chứ?? Mày nói lại tao nghe coi?? Mày với Quân chia tay à?? Đàng yên đàng lành mà... -Lam

-Ờ... -nó cười nhạt

-Tại con mụ Mỹ phải không?? -Tuấn Anh

-Sao biết hay thế!?? -nó

-Không phải mụ đó thì ai dám phá hạnh phúc của 2 người!! -Tuấn Anh nhếch môi

-Lại là cái con đó à.... -Lam tức, 2 tay nắm chặt thành nắm đấm

-..... -nó

-Mà con đó nó làm gì em thế?? -Như lên tiếng

-Thôi, em không muốn nhắc chuyện đó nữa đâu!! -nó

-Vậy thôi... -Như

-Mà này, mai chị về Mỹ phải không?? -nó

-Ừ!! Chị có hẹn kí hợp đồng với đối tác nên mai chị về... Mà có việc gì à?? -Như

-À không có gì!! Thôi, tao đi công việc tí... Lát mọi người về sau ha!! -nó nói rồi đứng dậy, đi thẳng ra ngoài

-Sao kì vậy trời?? -Bảo

-Chả hiểu nổi nhò này... -Lam

Suốt đêm hôm đó, nó bỏ đi biệt tăm, không về nhà, còn đám người kia thì do ăn uống say quá nên cũng chả biết gì, về đến phòng là nằm lãng ra ngủ cho tới sáng... (Bái phục mấy ông bà này =.=)

Sáng hôm sau, lúc 9h30phút cũng là lúc mà Như lên đường về Mỹ... Mọi người đều tập trung đầy đủ tại sân bay, chỉ thiếu nó và hần... Hần thì chắc chắn là đang ở cùng nhò Mỹ rồi nhưng con nó, vẫn không ai biết nó đang ở đâu cả...

-Con này... Nhắn tin thì không trả lời, gọi điện thì không bắt máy... Biết hôm nay là ngày chị Như về Mỹ mà không ra tiễn... Nó đang nghĩ cái gì vậy không biết nữa!?! -Minh Anh

-Thôi, kệ Khanh đi em!! Nó đang buồn đó... Để nó yên tĩnh đi!! -Như

-Dạ!! Chị về bên rồi nên cho gửi lời hỏi thăm 2 bác nhá!! -Lam

-Ừ!! Cảm ơn em nhé!! -Như cười nìm

-Khi nào chị rảnh nhớ về đây chơi với bọn em nha!! -Tuấn Anh

-Biết rồi, biết rồi!! Mấy cô cậu ở đây vui về... Nhớ vào lớp xin cô dùm chị nha mấy đứa!! -Như

-Ok chị!! Bye chị -Bảo

-Bye!! -Như vẫy tay rồi bước đi vào bên trong

-Chiều nay có 4 tiết ở trường đó vớ!! Có nên đi học không?? Hay cúp? -Tuấn Anh

"Bốp..." -Ui da đau!! Sao mày quánh tao thẳng kia?? -Tuấn Anh ôm đầu, mếu

-Mày tới ngày cúp cúp!! Thôi đi học đi... Dạo này mình cúp quá trời rồi!! -Bảo

-Ừ!! Thôi chiều đi học đi!! -Minh Anh

-Mà Quân về chưa?? -Lam

Giờ ra về....

-Quân, gấp một chút, tại sân sau... -Bảo đi lại gần hần, lạnh nhạt

-..... -hần im lặng không trả lời lại Bảo đến khi Bảo đi khuất xa thì quay phắt qua nhờ My, nói -Cô muốn về thì về, đợi thì đợi nhé!! Tôi đi có việc!!

-Em đợi, em đợi anh mà!! -nhỏ My cười cười

Hần đi xuống, đi xuống tới tận sân sau thì gặp Bảo rồi đến Tuấn Anh đang đứng đó chờ mình sẵn

-Chuyện gì?? Tao có việc... Nói nhanh!! -hần

-Ờ, tại này không định làm mất thời gian quý báu của mày đâu!! -Tuấn Anh nhếch môi

-..... -hần im lặng

-Mày thay đổi nhiều quá rồi đó Quân à!! -Bảo

-Tao vẫn là tao.... Không thay đổi gì cả!! -hần khẽ nhún vai

-Khanh đi rồi đó!! Đi luôn rồi đó, vừa lòng mày chưa!?? -Tuấn Anh cầm phẫn, liếc mắt nhìn hần

-Tao không quan tâm, tất cả là do lỗi của cô ta!! Cô ta nói dối, lại xấu xa, dám làm mà không dám nhận!! Bảo cô ta đi thì đi luôn đi... Đi cho khuất mắt tao, đừng lằng vằng trước mặt tao nữa, ngứa mắt lắm!! Sai lầm lớn nhất của đời tao là quen cô ta.... -hần xả một tràn, nhưng đâu biết được rằng, phía sau mình, có hai ánh mắt giết người đang nhìn mình như muốn ăn tươi, nuốt sống.. (NGU nè -_-)

"Chát...." Cái tát mạnh bạo lần này đã giáng xuống mặt hần là của Lam, nhỏ giận, giận lắm luôn!! Không ngờ, hần là loại người như thế!! Chưa biết rõ sự việc ra sao đã vội nói nó là thù phạm!! Thất vọng quá...

-Cậu....dám nói Khanh như thế sao?? Sai lầm lớn nhất của cậu là yêu nó sao?? Cậu biết sự thật thế nào chưa mà cậu vội đổ hết lên đầu nó... Cái tát này coi như tôi thay Khanh trả lại toàn bộ tình cảm mà nó dành cho cậu trong suốt quãng thời gian qua...Tôi...thất vọng về cậu quá đấy Quân à!! -Lam nói gần như hét lên

Mình Anh cũng giận không kém gì Lam, nhưng lại kiềm lời hơn, chỉ đi tới gần hần rồi quăng lên người hần sấp giấy bằng chứng buộc tội nhờ My mà nó đã điều tra ra....

-Đồ khốn... Đem về mà đọc cho sáng mắt cậu ra!! -Mình Anh lạnh tanh

-Đi về!! -Lam nói rồi bước đi một mạch, 3 người còn lại ở phía sau thấy thế cũng đi theo luôn

Dưới ánh hoàng hôn, có một người con trai đang đứng, một tay cầm cái bìa màu vàng, tay còn lại thì bỏ vào túi quần, gương mặt vô cảm, đôi mắt sắt lạnh, từ từ bước đi khi trong đầu đang trống rỗng, không biết rằng mình đang làm gì và sẽ đi về đâu...!?

-Anh Quân, anh giải quyết xong việc chưa?? -nhỏ My từ đâu chạy tới

-Hả, à, ừ xong rồi!! Thôi về đi kéo trẻ!! -hần

-Ừm... -nhỏ My cười rồi chạy theo sau

Tối hôm đó, sau khi tắm xong, hần leo lên giường mình ngồi, lôi trong tủ ra cái bìa màu vàng mà hồi chiều Mình Anh đã đưa cho mình... Vừa mở ra thì hần đã thấy một sấp ảnh được gói kĩ vào tờ giấy màu trắng có chữ, kề bên là cái USB nhỏ trong đó có chứa đoạn video clip do camera khách sạn quay được vào tối hôm đó và thư cuối cùng mà hần thấy, đó chính là... 1 lá thư!!?

Ngồi cầm sấp ảnh xem qua trước thì hần thấy tất cả các ảnh đều được chụp lại ngay lúc nó và nhỏ My đang đứng nói chuyện với nhau... Xem tới tấm cuối cùng thì hần cảm thấy rất hốt hoảng... Là nhờ My tự nhảy xuống chứ không phải nó đấy! Chẳng lẽ...hần trách sai nó rồi sao?? Với lại, tờ giấy này... Chính là tờ giấy xét nghiệm ung thư!?? ẦM TÍNH mà?? Cô ta nói dối mình!? Hốt hoảng, cay đắng, hối hận là cảm giác hiện giờ của hần...

Ngồi thất thần hồi lâu thì cũng lấy lại được kha khá tinh thần... Tiếp tục cầm cái USB nhỏ ấy vào laptop, ngồi coi...

"Lại là nhờ My bày trò sao?? Nhỏ dám tự bỏ độc vào đĩa thức ăn của mình đang ăn chỉ để đổ hết tội lỗi lên đầu nó sao?? Ranh ma thế!? Đúng là Khanh không có tội!! Đúng là mình thật ngu ngốc!! Tại sao mình lại tát Khanh!? Tại sao mình lại im lặng khi Khanh bước đi!? Lại một lần nữa, cảm giác ấy ủa về... Là tại cô ta... À không, là tại mình nữa chứ... Tại mình ngu, không tin tưởng người mình yêu, để cô ấy phải lặng lẽ bước đi trong nỗi oan... Mình đáng chết thật!!!" -hần nghĩ, tay ôm ngực đau đớn (-_- chết đi)

"À phải rồi, còn bức thư, Khanh gửi thư cho mình!!" Lọc lại một lần nữa, lấy trong cái bìa đó ra một bức thư... Hần từ từ mở ra....

"Chào anh...

Anh đọc xong bức thư này chắc tôi cũng đã đi xa lắm rồi nhỉ?? Tôi biết thế nào Mình Anh cũng đưa cái bìa vàng này cho anh nên tôi đã đích thân viết bức thư này gửi anh... Nói thật thì hôm đó, tôi đau lắm!! Đau đến nỗi muốn hét lên cho cả thế giới biết rằng anh đã làm tôi tổn thương...tổn thương sâu sắc!! Anh nói anh là chồng tôi..mà anh đi bên vực một người con gái khác để la mắng, chửi rủa, nghi ngờ tôi!?? Anh là chồng kiểu gì vậy?? Tôi không cần đâu... Anh đòi chia tay tôi!? Ok, tôi sẽ theo ý anh... Tôi và anh chia tay, xem như chúng ta chưa từng quen biết nhau!! Nhưng muốn thế đâu phải dễ!! Tôi đành phải ngậm người về Mỹ để tránh xa tầm mắt của anh... Cách này sẽ khiến cho anh và cả tôi quên nhau dễ dàng lắm!! Anh không tin tưởng tôi... Ok, tôi chấp nhận!! Nhưng đừng vì lý do đó mà anh hạ nhục danh dự của tôi!! Cái tát ngày hôm đó anh dành cho tôi... Tôi không bao giờ quên đâu!!

Thôi thì đến đây thôi nhì... Đầu còn gì để nói nữa đâu!! Mong rằng sau này khi tôi gặp anh cũng như anh gặp tôi... Chúng ta xem như chưa hề quen biết cho nhẹ lòng mỗi người nhé!! Chúc anh hạnh phúc...

Tạm biệt anh, người cũ ...

Kí tên:

Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh"

Lâm Minh Phúc: 23 tuổi, là trợ lý của nó, giúp nó đảm nhiệm các công việc trong cty, đẹp trai, ga-lăng, cực kì tốt bụng, giỏi võ, Phúc còn là hôn phu của Như (Venus) và là anh rể của

-Ừ!! -Phúc

-Alô, nghe!! Gọi chi cưng?? -nó

-Nhận rồi!! -nó

-Con nít quá!! Màyy với Lam sao rồi?? Kết hôn chưa?? -nó

-Ôi thôi đi!! Xao quá... Thôi tao giải quyết mớ chuyện cái!! Tối mai tao lên đường về Việt Nam đây nhé!! -nó

Cúp máy, cười nhẹ với phong thái lạnh lùng như bao ngày... Nó vẫn cứ thế, vẫn bay hoay, quay quẩn với đống công việc từ sáng cho đến chập tối rồi mới về... Nhìn bóng dáng đó... Ôi sao mà nó cô đơn thế!??

Rồi cái ngày nó về Việt Nam cũng tới.....

Đứng chờ 2 nhò bạn mình ra rước quả thật là cà một quá trình... Lâu mà phải nói là lâu hơn cả lâu luôn... Và thế là chị Khanh đã bị cho leo cây suốt 2 tiếng đồng hồ :v Biết mình đến trễ nên khi đã đặt chân tới sân bay, Lam và Minh Anh đã nhanh chóng đi kiểm nó...

-2 đứa bây cũng được lắm đó -nó mặt lạnh

-Uôi mệt quá!! Giân chúng mày cũng chả có ích gì cho tao!! Tha thì tha... Cơ mà chờ tao về trước đã!! -nó nhún vai, cười cười

Vẫn là thói quen cũ của Lam, leo lên xe là phóng một mạch về nhà với tốc độ kinh hoàng, về nhanh, về lẹ để còn được tắm với chị Khanh nữa chứ :3

-5 năm rồi tao mới thấy tài lái xe của mày lên cấp đấy Lam!! -nó cười

-Ừ!! Mày giỏi lắm, giỏi nấu ăn, giỏi chỉ đạo và giỏi cả lái xe nữa.... -Minh Anh

-Ừ, chưa nói xong... Giời lái xe, giời ăn, giời la làng, vân vân và mây mây... Nói tóm lại là có bao nhiêu tật xấu là mây giời hết ấy!! Hahahaha..... -Minh Anh ôm bụng cười

-Ồ... Thôi mà Lam!! -Minh Anh xuống nước, năn nỉ -Khanh~~ héo mì!!

-.....Mày nhá..sau này còn chọc là tao cho nhìn nhé!! -Lam

-Thôi vào nhà đi!! À mà 2 ông chồng yêu quý của chúng mày đâu rồi!?? -nó hỏi

-.....Ồ mài gót!! 2 ông biết nấu hủ!?? -nó

-Ông Tuấn Anh chồng tao thì nấu ăn cũng được ấy, ngon... Còn ông Bảo thì...tao bó tay!! Chưa bao giờ thấy ông Bảo xuống bếp cả... -Minh Anh nhún vai

- Vào ăn đi đã rồi tính tiếp!! - nó nói rồi kéo đồng vali của mình vào nhà...

-Hey Khanh... Mới về hả?? -Bảo

-Ừ mới về!! Hai người làm cái mô tê gì thế?? -nó

-Nấu ăn!! -đồng thanh trả lời, mặt tỉnh bơ

-Xong chưa!?? -nó

-Xong rồi nè!! Quá ngon luôn.... -Bảo

-Lam em yêu~~~~ Minh Anh em yêu~~~~ vào ăn nè mấy đứa !!-nó nói vọng ra ngoài

-OK!!! -đồng thanh

Trong lúc ăn cơm, tụi nó và 2 chàng nói chuyện với nhau rất vui vẻ... Nói hồi thì Tuấn Anh lên tiếng...nói về việc mà chính nó cũng không muốn nhắc tới...

-Khanh.. Còn liên lạc..với Quân không??

-Này.....chồng!! Đừng nhắc... -Minh Anh nói rồi lấy tay thọc vào bụng Tuấn Anh, chau mày

-À, không sao.... Khanh... Hết liên lạc rồi... Hết quen biết luôn... -nó cười nhẹ

-Sự kiện kì này của tập đoàn tao.... Có tập đoàn Phan gia tham dự đấy!! -Minh Anh e hè, ngại ngại

-Ờ... Tao biết!!! -nó

-Mày ồn không Khanh!?? -Lam lo lắng

-Tao ồn... -nó cười

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Người đứng...!?

🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷🍷

Tối hôm sau, tại bar Crazy, Bảo và Tuấn Anh vừa bước vào là đã đảo mắt tìm kiếm hấn... Trong khoảng thời gian này..muốn kiếm hấn quả thật rất dễ... Nơi hấn chọn lúc nào cũng chỉ có bar... Bước lại gần mà nồng cả mùi rượu!! Cũng khá dễ hiểu thôi, sáng sớm thì tới cty đến chiều tới thì lại vào bar... Quanh đi quanh lại suốt 5 năm trời, nhìn hấn chả khác nào một cỗ máy khi chỉ được lập trình với 2 công việc: đi làm và vào bar cả... Nhìn mà chán cả mắt!!!

-Này, uống đủ rồi đấy!! -Tuấn Anh đi tới, giật lấy ly rượu mà hấn đang cầm

-Uống thì ngồi... Không thì về!! -hấn ngược mặt mình lên, nói

-Tụi tao uống!! Ok!?? -Bảo

-.....-im lặng

-Khanh...mới về đấy!!! -Tuấn Anh vừa uống vừa nói

-Hồi nào?? -hấn

-Hôm qua!! -Bảo

-Có dự sự kiện không?? -hấn

-Có!!... Mà tính sao? - Tuấn Anh

-Sao là sao??... Thôi tao về trước -hấn nói rồi loạn choạng đứng dậy, bước đi

-Đi được không đó!?? -Bảo đỡ lấy tay hấn

-Được!! -hấn

Bỏ đi một mạch ra phía bên ngoài rồi leo lên chiếc mui trần của mình, hấn phóng nhanh đến bãi đất trống, nơi nó và hấn vẫn hay thường đến với nhau để chụp hình... Bước xuống xe với tâm trí trống rỗng, hấn bước đi trong vô thức, buồn bã tiến lại gần gốc cây si già, ngồi xuống... Móc trong túi ra cái điện thoại..dò từng chỗ một như đang kiểm số của một ai đó..... Bất giác dừng lại, ngón tay khẽ do dự trước dòng chữ cũng như hàng số hiện lên trên màn hình...."My eny♥□♥□"

....."tít..tít..."

"Alô!! Tòì... Khanh nghe đấy!! Cho hỏi ai đầu dây...??" -nó

-..... -hắn không nói gì, chỉ im lặng lắng nghe từng tiếng nói mà nó thốt ra

"Ai đây...??" -nó

-Khanh... Anh-xin-lỗi!! -hắn nói lí nhí

"Ai đây....?? Nói gì cơ??...." -nó lại tiếp tục hỏi

-..... -im lặng được hỏi thì hấn cúp máy...vì sợ rằng nếu mình còn nghe giọng nói đó lần nữa thì chắc rằng hấn sẽ không kiềm chế được mà sẽ hét thẳng vào điện thoại mất....

Rồi cái ngày sự kiện tham dự giữa các tập đoàn cũng được tổ chức, đông vui và rất tưng bừng... Nhưng đâu ai biết rằng...có 2 con người, đứng đầu 2 tập đoàn nhất nhì cả nước, 2 bóng dáng cô đơn đang bơ vơ, che lấp nỗi niềm buồn bã là một phong thái lạnh lùng, lặng lẽ giữa chốn đông người..

-Này, em uống đi!! -Phúc đi tới, đưa cho nó ly nước cam

-Uầy, đi dự sự kiện phải uống rượu chứ sao uống nước cam!! Hi, nói chứ cảm ơn anh nhá.... -nó cười nhẹ

-Không có gì :) Uống đi nàng!! -Phúc cười

-Hi... -nó cười

-Ê, Khanh!! Qua đây.... -Lam đứng phía bên kia, giơ tay ra hiệu

-Ò.... -nó

Bước tới bàn của Lam và Minh Anh đang ngồi, khẽ mỉm cười rồi lấy từ tay Lam ly rượu... Nhẹ nhàng cười nói khá vui vẻ... Bất chợt, như nhận thức quen thuộc của mình, nó phát hiện ra cái hình bóng quen thuộc ấy...rất lạnh lẽo nhưng cực kì quyền rũ đang tiến lại gần, rất gần... Sau vài giây lơ lơ lơ lơ để tiêu hoá được những hình ảnh đang mập mờ trước mắt mình, nó như đứng hình trước "đối tượng" ấy... Là HÂN!?

-Quân....!! -Bảo lên tiếng

-Ồ...chào mọi người!! -hắn

Chào hỏi nhau được vài câu thì hẳn cũng ngồi xuống... Dưới ánh đèn ấm áp của khuôn viên căn biệt thự nhà họ Trần, nó và hẳn ngồi đối diện nhau, cách mỗi cái bàn thôi mà giống như xa cách cả một thế giới... Hai ánh mắt bắt gặp nhau, những ký ức, cảm xúc lúc xưa như ùa về... Không khí lúc này như nóng ran lên, khó thở cực kì!!! Thấy thế, Minh Anh mới đứng dậy lên tiếng, phá bỏ đi cái lớp bọc cứng nhắc, lạnh lẽo này....

-À, sau mấy năm gặp lại mọi người vẫn không thay đổi gì nhii!?!?

-Ý mày là vẫn đẹp như xưa phải không?? -Lam đùa

-Yuh~~~~ nó đó!! Hìhì.... -Minh Anh

Ngồi nói cười với nhau rất vui vẻ, nhưng 2 tấn băng lúc đầu vẫn chưa tránh khỏi tình trạng "băng tan", cứ thế mà ngồi đờ suốt cả buổi nói chuyện.....

Đến khoảng 11h30 tối thì sự kiện cũng kết thúc, mọi người tạm biệt nhau, ai về nhà nấy... Riêng tụi nó và tụi hấn thì vẫn còn ở lại.....

-Uầy, 12h10 rồi!! Tao về nhà mấy đứa!! -nó đứng dậy, phui phui bộ váy rồi nói

-Mày không ngủ ở đây à!?? -Minh Anh

-Tao về nhà chú đi ngủ cũng được, sẵn thăm ông bà luôn!! -nó (gia đình ông hiệu trưởng hỏi nó còn học đó nha mấy bạn :>)

-Ồ... Cho tụi này gửi lời hỏi thăm luôn nhá!!! -Lam

-Ok!! -nó cười

Vừa bước ra khỏi bàn thì váy nó đã bị vướng vào thành bàn, làm rơi cái ví xuống sàn gạch... Đang định cúi xuống nhặt thì có một cánh tay đã thực hiện trước điều đó... Khá ngạc nhiên nhưng cũng nhanh chóng lấy lại phong thái như bình thường, khẽ miệng khẽ nhếch nhẹ lên....

-Cảm ơn!!!

-Không...có gì!!!

Trở trêu thật, người có cánh tay vĩ đại đã nhấc lên cái ví ấy của nó đó chính là... hẢn!!! PHAN-MINH-QUÂN....!?!?

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bô Tam Siêu Quây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 42: Anh không buông được....!!!

Ngày hôm sau, tại phòng ăn của căn biệt thự.....

-Ông Quân lại không về nhà à chồng!?? -Minh Anh vừa rót nước vừa nói

-Ừ vạ!! Thằng đó nó chỉ có bar thôi chứ đi đâu được.... -Tuấn Anh

-Hôm qua nhìn mặt Quân với Khanh lúc rót cái ví căng kính hồn luôn á!! -Lam

-Chính xác!! Nhìn muốn nổi cả da gà.... -Bảo -Thôi Tuấn Anh, mày gọi thử cho mấy đứa quản lý bar mình coi nó sao rồi!! Sẵn kêu tụi nó chờ Quân về đây luôn...

-Ồ... Chờ tí chờ tí!! -Tuấn Anh nói rồi cầm đt đi ra ngoài...

....Vài phút sau....

-Ê, thằng Quân nó không có ra bar mình mày ơi!! -Tuấn Anh chạy vào

-Chứ nó đi đâu!?? -Bảo

-Gọi thử cho Ren với Rain bar vợ coi coi ở đó có Quân không đi chồng!! -Lam

-Để tao gọi cho.... -Minh Anh

"Alô, em nghe nè tỳ ơi!" -Rain

-Có anh Quân ở đó không mấy đứa!?? -Minh Anh

"Anh Quân á?? Ảnh ở đây nè mấy tỳ, say mềm luôn, em với anh Ren định đưa anh Quân về mà ảnh không chịu..." -Rain

-Em đưa điện thoại cho anh Quân dùm tỳ đi Rain!! -Minh Anh

"Dạ vâng....!!!" -Rain

.....

-Minh Anh, đưa điện thoại đây cho anh!! -Tuấn Anh

-Ồ... Nè!! -Minh Anh

"Hức... Minh Anh à!?? Gọi...hức...có gì không?? Hức..." -hấn lèm bèm

-Minh Anh gì?? Mày đang đầu đó!? Sao nay lại đổi bar?? Làm lo muốn chết!! -Tuấn Anh xả một tràng

"Hức... Tuấn Anh à... Hức... Mày ra đây với tao đi..tao buồn quá..hức... Tao nhớ Khanh!! Tao nhớ...Khanh mày ơi... Hức....!!!" -hấn

-Hừ... Mày ở đó đi!! Tụi tao đến hốt xác mày về cho mà coi!! -Tuấn Anh nói rồi cúp máy, quay qua nói với 3 bạn đang ngồi kế bên hóng chuyện....

-Thay đồ đi vào bar hốt xác nó về.... -Tuấn Anh

-À, mà vợ... Gọi cho Khanh đi!! Rủ Khanh đi chung luôn... -Tuấn Anh

-Ừầy, chồng hám à?? Rủ Khanh đi gặp Quân thì dễ gì nó đi cho chồng!? -Minh Anh

-Trời, thì vậy chồng mới nhờ vợ đó!! -Tuấn Anh

-Hề!?? Là sao...?? -Minh Anh

-Mày chậm tiêu thế!! Cái IQ cao ngất của mày đâu rồi Minh Anh!?? Sợ mày luôn á.... Mày gọi cho nó rồi mày nói khéo khéo là nó đi hà!! -Lam-Ồ nhỉ! -Minh Anh gạt đầu tỏ vẻ hiểu ý

"Reng...reng...."

"Alô, nghe nè! Gọi chi cưng!?" -nó

-Khanh em yêu, thay đồ đi... Vào bar chơi với tụi này!! -Minh Anh

"Sao lại vào bar!?? Có chuyện gì à?" -nó ngập ngừng tỏ vẻ dăm chiêu

-À, đi...đi thăm bar!! 2 thằng đệ yêu dấu của mày nghe tin mày mới về nên rủ mày ra...ra bar chơi á!! -Minh Anh (nói dối như thật :>)

"Ồ... Để tao thay đồ rồi xin chủ đi, mắc công 2 người lại lo... Mà lát chúng mày tới rước tao nhé!!!" -nó

-Ok!!! Khanh yêu~~~ -Minh Anh cúp máy

-Mày nói dối kinh hồn luôn :v -Lam

-Tao mà.... Thôi!! Đi thay đồ đi kéo trẻ, lát mình còn phải rước con Khanh nữa!! -Minh Anh

-Ồ.... -đồng thanh

Khoảng 30phút sau, trên đoạn đường dài, có 3 chiếc mui trần đang chạy băng băng với tốc độ...KHÁ cao :> Dừng xe rồi bước xuống một căn biệt thự cũng to không kém gì nhà mình, Minh Anh tiến lại gần chỗ nó đang đứng chờ, thấy chum chìa khoá to lên tay nó rồi nói..

-Con mũi trần đen yêu dấu của mày nè... Tự xử nha con =))

-Thanks bấy bề!! Thôi đi... -nó cười, leo lên xe phóng đi trước, 2 chiếc còn lại phía sau thấy thế cũng phóng theo sau

Tại bar Night, tụi nó, Bảo và Tuấn Anh bước vào với biết bao con mắt liếc nhìn... Lại gần bàn quản lý, việc dạo mắt tìm kiếm của Bảo và Tuấn Anh khiến nó khá thắc mắc...

-2 người có hẹn với ai sao?? -nó

-À không có, mà Khanh kêu Ren với Rain ra đi!! -Bảo

-Ồ... -nó -Ren, Rain ơi!! Tụi chị tới rồi nè!!

-Dạ... -Ren và Rain nghe tiếng của nó thì từ đằng sau chạy lại gần

-Mọi người đi theo em đi!! Anh Quân ở trong đây nè!! -Rain

-Hả?? Em nói gì vậy!?? Quân gì?? Ở đâu... -nó ngạc nhiên

-Thì anh Quân say không biết trời trăng mây gió gì hết, nằm trong bar mình nên em bảo mọi người tới đây chờ anh về mà!! Tỳ không biết hả!?? Em nói với tỳ Minh Anh rồi mà!! -Ren

-Minh Anh... Mày lừa tao à!?? -nó liếc về phía Minh Anh bằng một ánh mắt lạnh ngắt khiến cô nàng bất chợt rùng mình

-À, à.... Thôi, mình vào trong đi!! Đi...đi Ren, Rain!! -Minh Anh chuẩn (chuẩn là thượng sách v)

Đi theo hướng mà Ren và Rain chỉ thì bây giờ tụi nó cùng 2 chàng còn lại đang đứng trước một căn phòng VIP, nơi mà tụi nó và tụi hấn đã từng nhậu nhẹt với nhau rất vui vẻ...

-Tao không vào... -nó đứng lại

-Thôi vào đi. Năn nỉ mày luôn đó!! Không lẽ tới đây rồi không vào..!?? -Lam lay lay tay nó

-Hù... -nó

Vừa mở cửa ra thì tụi nó đã thấy một cảnh tượng không nên thấy....hắn thì ngồi đó, kế bên thì có 2,3 con nhỏ ông ẹo đang chuột say, gương mặt sắt lạnh chả phản ứng gì với điều đó cả... Hầu như nhìn hẳn rất...thoải mái!?! Chúng kiến xong cảnh này thì nó chỉ muốn bỏ về quách cho xong nhưng vừa mới quay đi thì đã bị một cánh tay giữ lại. Là Minh Anh!! Cô nàng không muốn nó về, cô muốn nó phải ở lại đây để chứng kiến sự cố gắng cũng như tấm lòng chuộc lỗi của hắn... Mà hình như...hắn chả làm gì chuộc lỗi cả, toàn rượu chè, gái gú, tào lao... Ôi trời ơi, Quân ơi là Quân!! Năn ông quá đi mất!!!

Nắm tay nó kéo vào, Minh Anh để nó ngồi đối diện với hẳn... Mập mờ hình ảnh của cô vợ xinh xắn lúc xưa, hẳn như tình hẳn khi biết được rằng...nó đang ngồi ở đây, ngồi đối diện với mình... Những cảm xúc lại một lần nữa như thiêu đốt cả 2 trái tim, 2 tâm hồn tổn thương.. Không khí lại y chang như lúc ở sự kiện, ngột ngạt, khó chịu vô cùng... Ngồi được hồi lâu thì nó đứng dậy, bỏ đi ra ngoài. Hẳn thấy thế cũng đuổi theo sau, nắm lấy tay nó, nhẹ nhàng ôm chăm lấy nó từ phía sau...

-Khanh ơi, anh xin lỗi!! Anh thật lòng xin lỗi em!!! Anh nhớ em nhiều lắm, em biết không Khanh!! -hắn khẽ nói, mùi rượu trên người hắn như tỏa ra khi hắn ôm nó, nó biết chứ... Nó cũng nhớ hắn lắm!! Bộ nói quên là sẽ quên được sao??? Điều đó khó lắm, nó không làm được đâu, cả hắn cũng thế... Hai hàng nước mắt từ khoé mi nó rơi xuống...nó đang khóc!! Khóc vì một người con trai đã từng làm nó đau, làm nó tổn thương....

-Buông ra!! -nó vội lấy tay lau sạch hai hàng nước mắt vô nghĩa đó, thay vào là một phong thái lạnh lùng đến kì lạ

-Anh không buông được.....!! Anh không buông được em một lần nào nữa đâu Khanh à!! Anh thật sự rất nhớ em.... -hắn

-Anh buồn cười thật!! Xin lỗi, làm ơn buông ra... Tôi có công việc!! -nó khẽ nhếch môi mình lên, lấy tay kéo hần ra khỏi người mình rồi bước đi một cách lạnh lùng, đầy vẻ cô đơn, buồn bã....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tại sao lại là em!??

Kể từ cái ngày ở bar hôm đó tới bây giờ, nó và hân không còn gặp nhau nữa... Nó thì ngày qua ngày nằm trong phòng từ sáng cho đến chiều, tới bữa thì xuống ăn, ủ rũ, bơ phờ không tả nổi... Còn về phần hân thì vẫn chỉ xuất hiện trong bar, nhưng điều đặc biệt ở đây là bên cạnh hân nay đã xuất hiện một người con gái, dễ thương và cực kì tài năng.....

-Oppa a~~~, anh xong công việc chưa đi chơi với em đi!!

Giọng nói ngọt ngào, dễ thương của một người con gái khiến hắn như hoàn hồn trở lại với thực tại... Vợ và ngược mặt lên nhìn cô gái ấy, hắn khẽ thở dài rồi lại dùng gương mặt lạnh băng làm thủ vũ khí che lấp đi nỗi thất vọng đang xoay vòng vòng trong tâm trí của mình...

-Lai là cô!?? -hắn

-Oppa sao vậy?? Oppa không vui hả!??

~~~~~ GTNV mới nhé ~~~~~

Sáng hôm sau, tại quán cafe nơi mà An đã hẹn nó, Lam và Minh Anh...

-Hai bây nay gan nhợ!! Không dẫn chồng theo luôn... -nó

-Gan gì?? Hai ông nằm ngủ chèo queo ở nhà, tao đi còn không biết chứ ở đó mà đòi đi theo... -Lam

-Hôm qua tụi này đi chơi về trễ nên 2 ông còn ham ngủ tới giờ đó mà~~ -Minh Anh

-Mà này, con bé An nó có chồng thật á?? Chắc chồng nó cũng phải đẹp trai lắm ha!! -Lam

-Mày tối ngày chỉ có trai trai... Có chồng rồi mà còn mê trai hà mẹ!?? -Minh Anh

-Ủa vô duyên, mê trai là nghề của tao mà, bộ muốn bỏ là bỏ được á!?? -Lam cãi

-Thôi, mệt quá!! Vào kiểm bàn ngồi chờ đi đã!! Hai bây rảnh quá đứng đây cãi lộn :3 -nó nói rồi bỏ đi một mạch vào trong

Khoảng 15phút sau, hần và An bước vào, đảo mắt tìm kiếm bàn thì phát hiện..nó, Lam và Minh Anh đã đến đây từ lúc nào, tụi nó đang ngồi trong một góc bàn, cạnh cửa sổ... Vội vã nắm tay hần chạy nhanh lại bàn tụi nó đang ngồi, hần như đứng hình trước sự thật đang trước mắt mình... Chị họ mà An đã nói cho hần nghe đó chính là nó!!

-Chị Khanh, chị Lam, chị Minh Anh yêu dấu~~~ -An

-À, chào em.. -Lam ngạc nhiên

-Hello em!! -Minh Anh ngạc nhiên không kém

-Giới thiệu với mọi người, đây là anh Quân, anh ấy là hôn phu của em!! -An cười mím

-Chào...chào mọi người!! -hần ấp úng

Nãy giờ nó là người im lặng nhất!! Chả nói gì cả... Lời nói vừa rồi của An cũng như sự hiện diện của hần đang tay trong tay với cô em họ của mình, nó như thất thần trước sự thật khó tin này....Tại sao lại là em?? Tại sao lại là em hả An?? Ông trời đang trêu đùa nó và hần sao!?? Mà cũng phải thôi, chính nó là người đã hủy hôn trước rồi còn gì!! Khẽ nhếch mép cười kinh bản thân mình rồi đành ngậm ngùi đứng phía sau cầu mong cho cô em họ bé bỏng được hạnh phúc....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Anh xin lỗi!!

👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑👑

Chiều, tại nhà nó, Lam và Minh Anh (tất nhiên cũng phải có 2 ông kia >)...

-Khanh à!! Ăn cơm đi Khanh!! Tao mang lên tới đây cho mày luôn này... Mở cửa ra đi!! -Lam đứng bên ngoài, trên tay cầm một mâm cơm, khuôn mặt lộ rõ những đường nét lo lắng

-Tao không đói... Mày đem xuống đi!!! -nó

-Mày ăn đi!! Nguyên ngày mày không ăn gì rồi đấy!!! Năn nỉ mày mà... Mở cửa cho tao vào đi Khanh... -Lam

-Mới một ngày thì chưa chết đâu... Đừng cãi nhai nữa..đem xuống đi!! -nó gắt

-Khanh.... -Lam

-Làm ơn..!! -giọng nó dịu lại, hai hàng nước mắt từ khoé mi bắt chợt rơi xuống, bây giờ thật sự nó chỉ muốn ở một mình... Một mình mà thôi!!

Lam đứng bên ngoài, gương mặt xinh xắn đầy lo lắng, lẳng lẳng bước xuống nhà, trên tay vẫn còn y sì mâm cơm... Sót cho nhỏ bạn của mình, từ một đứa mang cho mình một vé về bề ngoài lạnh lẽo nhưng sâu bên trong, nó vẫn là một đứa con gái, mà là con gái thì ai mà chẳng có lúc yếu đuối... Chứng kiến cảnh người em gái mình yêu thương đánh hôn với người mà mình xem là cả cuộc đời mà không đau, không buồn mới là lạ ấy!!

-Sao thế em!?? Khanh vẫn không ăn á!?? -Bảo chạy tới, cầm mâm cơm giúp Lam, hỏi

-Không chịu mở cửa cho em... Cũng không chịu ăn uống gì cả!!! Kiểu này nó kiệt sức thì toi luôn ấy!! -Lam

-Hừ, cái con này!! Để tao lên xem sao.... -Minh Anh

-Này vợ, em định lên thật á!?? Anh nghĩ em cần cho Khanh ở một mình thì hơn... -Tuấn Anh

-Em có cách... Thôi mọi người làm gì làm đi!! Để em lên nói chuyện với nó!! -Minh Anh

-Ừ... -đồng thanh

.....Phòng nó...

"Cốc...cốc..." -Khanh, mở cửa cho tao!! -Minh Anh

-..... -im lặng

-Nhanh.. Ra mở cửa cho tao!! -Minh Anh vẫn gõ cửa

-Mày...về phòng đi!! Tao không ăn... -nó

-Tao không bắt mày ăn!!! Tao chỉ muốn nói chuyện... -Minh Anh -Ra mở cửa ngay cho tao!!

-..... -im lặng

-Giờ mày không mở thì tao phá cửa nhé!! Một..mở cửa cho tao vào!! Còn hai..tao tự phá mà vào!! Chọn nhanh!! -Minh Anh

Nó nghe thế thì đành lúi thủ leo xuống giường, ra mở cửa cho Minh Anh vào... Vừa mở cửa ra thì Minh Anh đã bắt gặp ngay gương mặt phờ phạc cũng như đôi mắt sưng phù vì khóc nhiều của nó... Chẳng giống như bình thường một chút nào!!-Chịu mở rồi à??? -Minh Anh cười nhẹ

-Muốn gì....!?? -nó

-Muốn nói chuyện... -Minh Anh

-..... -im lặng

-Tao biết vụ hồi sáng làm mày buồn, nhưng cũng không phải vì thế mà mày bỏ ăn bỏ uống!! Mày hiểu chứ... -Minh Anh

-Tại tao không đói... -nó

-Mày nói thế thì tao cũng chả biết nói gì hơn nữa!! Nhưng tao mong mày hiểu..tao áp lực cho bản thân không phải là điều tốt đâu!! Mày muốn khóc thì mày cứ khóc cho thoải mái... Khóc hết đêm nay đi.. Buồn gì trong lòng thì nói hết ra luôn đi!! Giữ làm gì cho nặng người... -Minh Anh

-Tao..không muốn thấy cảnh hai người đó...lấy nhau mày..à!!! -nó như oà khóc lên, gương mặt cúi gằm xuống, nước mắt giã giụa tem lem, nhìn nó bây giờ chả khác gì một đứa con nít đang khóc đòi kẹo vậy... Khóc một cách tự nhiên và rất thỏa mãn!!

-Mày vẫn còn yêu... Quân!?? -Minh Anh bất ngờ hỏi

-Tao..không quên được... Thật sự tao không quên được... Nhìn thấy Quân tay trong tay với...An... Tao đau lắm!! Đau..kinh khủng!! -nó khóc

-Tao hiểu... Nếu như mày còn yêu Quân, thì cố mà níu kéo lại... Tao tin rằng, Quân vẫn còn rất yêu mày!! Quân không dễ để một người con gái nào khác thay thế mày được đâu...đừng lo!! -Minh Anh vuốt nhẹ những sợi tóc của nó, khẽ mỉm cười

-Hức...hức... -nó vẫn khóc

-Thôi nào, bây giờ nghe tao!!! Mày phải ăn, ăn cho có sức mà để níu kéo lại tình yêu của mình!! Mày hiểu ý tao nói chứ!?? -Minh Anh

-....Ừm.. -nó

Thế là Minh Anh đã giúp nó một phần để vui đi nỗi buồn, giúp nó lấy lại khá tinh thần... Vui vẻ cùng Minh Anh xuống bếp ăn cơm, nó như hiểu ra những lời mà Minh Anh đã nói với nó lúc này!! Vui lắm, hạnh phúc lắm vì bên cạnh nó lúc nào cũng có những vòng tay bạn bè ấm áp như Minh Anh, Lam, Bảo và Tuấn Anh vậy...

Trong khi đó, tại một cánh đồng nhỏ, vào buổi tối, không có người qua lại, riêng chỉ có 2 người, một con trai và một con gái.. Đang cùng nhau ngồi ngắm những vì sao, những vì tinh tú trên khoảng không bầu trời bao la...

-Oppa a~, anh sao vậy!?? Anh không được khỏe à?? -An

-À, không có!! Sao em lại hỏi vậy!?? -hắn mắt vẫn nhìn lên trời, miệng thì trả lời câu hỏi của An

-Em thấy anh cứ như người mất hồn ấy!! Mắt thì nhìn lên trời, cơ mặt thì chả hoạt động, đơ như cây cơ luôn ấy!! -An

-Tĩnh anh xưa giờ vẫn vậy!! -hắn khẽ cười nhẹ

-Ừm.. Oppa này, em hỏi anh cái này nha!! -An

-Hỏi đi.... -hắn

-Anh...với chị họ em, từng có hôn..ước với nhau... từng là người yêu nhau trong một..khoảng thời gian không ngắn... Đúng chứ à!?? -An ấp úng

-Sao..sao em biết điều này!?? -hắn bất ngờ

-Em có nghe ba mẹ nói!! -An cười nhẹ

-Vậy à!?? -hắn

-Anh có..yêu em không!?? -An

-..... -hắn im lặng

-Không sao!! Em biết anh không yêu em từ lúc mà anh và em gặp mặt chị Khanh rồi kìa!! Anh đừng lo, em không sao đâu!! -An

-Anh...anh chỉ có thể coi em là em gái của mình thôi!! Anh không yêu em... Em rất tốt, rất đẹp, rất ngoan nữa..nên anh tin rằng...một ngày nào đó không xa, em sẽ gặp được người yêu em thật lòng!! Cảm ơn em vì tất cả những gì em đã làm cho anh!! -hắn

"....."-vẫn là sự im lặng, đang định cúp máy thì hần lên tiếng

-Khoan đã... Em khoan cúp máy!! Anh biết em còn giận anh.. Không phải là còn nữa mà là rất giận!! Mong em nghe anh..một lần này thôi cũng được!! Xuống gặp anh đi!! Anh đang ở ngoài cổng đây.. Nha Khanh!! -hần -Em không xuống thì anh không về!! Đợi tới sáng..

"Trời sắp mưa.....!!!" -nó khề nói

-Anh mặc kệ... Em không xuống anh không về!! Mưa thì tắm cho tới sáng cũng được... Anh muốn gặp em!! -hần

"Không quan tâm!!!" -nó nói rồi cúp máy, quăng ngay cái điện thoại lên ghế (ghế sofa ấy >)

Hần đứng dưới cổng, tức quá không làm gì được nên cũng đứng chờ... Chờ được hồi thì trời bắt đầu đổ mưa.. Một cơn mưa lạnh lẽo, một cơn mưa cô đơn...

Hần đứng bên ngoài xe, không một cây dù che thân, người thì chỉ mặc một cái áo thun, ướt như chuột lột mà hần cũng vẫn một mực không bước vào xe.. Tên này gan to thật..muốn làm chuột cống đêm khuya hay sao mà hành xác thế!?? Cũng may lúc đó, Tuấn Anh từ bên trong nhà bước ra trên cầm một bịch rác to tưởng đang định đem ra thùng rác bị thanh lí thì bắt gặp một dáng người quen thuộc đang dựa vào thành xe, người thì run run như chết còng... Là hần chứ còn ai vào đây nữa!! Quăng ngay bịch rác ấy vào thùng rác rồi cầm dù chạy nhanh lại chỗ mà hần đang đứng, lấy lấy người hần...

-Quần, Quần... Mày muốn chết à hay sao mà đứng đây dầm mưa thế!?? -Tuấn Anh

-Tao..tao..chờ Khanh...!! -hần thì thào

-Mày bị ngu à!?? Thôi thôi mệt quá, vào nhà trước đã!! Đi...-Tuấn Anh nói rồi dìu hần vào nhà

Vào tới bên trong thì Bảo, Lam và cả Minh Anh cũng rất ngạc nhiên!? Sao hần lại tới đây vào giờ này... Mà tại sao lại ướt như chuột lột thế!?? Dầm mưa à!?? Có bị thần kinh không vậy trời??

-Minh Anh, lấy dùm anh cái khăn với bộ đồ nhè!! Nó ướt như chuột lột rồi..không thay đồ thì nó bệnh cái ngồi cười không!! -Tuấn Anh

-Ok ok chờ em tí!! -Minh Anh

Sau khi thay đồ, làm ấm cơ thể xong thì hần đã tỉnh táo lên được đôi chút.. Và thế là 4 anh chị nhiều chuyện lại tiếp tục trạng sử nhiệm vụ hỏi đáp nhanh....

-Này, ông làm gì ở đây thế!?? Bộ điên hay sao mà dầm mưa!?? -Lam

-Chờ Khanh!! -vồn vện hai chữ

-Thần kinh lên tới nào rồi à!?? -Minh Anh

-Ờ... Sắp nổ banh đầu rồi!! -hần

-Mày bệnh thật rồi!! -Bảo

-Ừ thì tao bệnh mà!! -hần

-Nói chuyện với mày chán quá!! -Tuấn Anh

-Tao nói tao bệnh rồi, nhừ đầu quá, muốn nổ banh đầu luôn này... Tụi mày có thuốc ko!?? Cho xin bài chục viên đi... -hần nói tay thì chà chà vào nhau rồi áp vào má

-Đề rờ thử đã.... -Minh Anh nói rồi dơ tay lên đặt lên trán hần, tay còn lại thì đặt lên trán mình

-Ý..ý.. ông Quân ông sốt rồi kìa!! Nóng lắm ấy.... -Minh Anh hốt hoảng lật đặt đứng dậy chạy vào trong lấy nhiệt kế cùng hộp thuốc

-Cái tội ngu.... Mày đi chữa thần kinh giúp tao đi Quân ạ!!!!

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Trò chơi tha thứ

👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤

22h15'.....

"Ất xì...." -Hờ hờ, thôi tao đi ngủ trước nhé!! -hần vừa nói vừa lấy tay khịt khịt mũi, mặt thì đỏ hồng lên

-Ờ ờ, mày lên phòng tao mà nằm ngủ!! -Tuấn Anh

-Coi bộ kì này mày bị cảm không có nhẹ đầu đó!! Mặt đỏ chót với cả người nóng như cái lò lửa thế kìa thì làm ăn được cái gì...!?? -Bảo

"Ất xì..." -...Ủm ừm, tao đi đây!!

Hần trả lời qua loa, rồi đi về phía cầu thang, leo từng bậc chậm rãi lên lầu.. Đến trước cửa phòng, một tay cầm cái chăn đang quấn quanh người mình, một tay thì mở cửa, lùi thui bước

vào bên trong, nhảy tót lên giường rồi nhanh chóng xây dựng ngay cho mình một giấc ngủ dài đến sáng... Trong đầu hắn bây giờ chỉ nghĩ rằng..ngủ một giấc thật ngon đến sáng thì mọi chuyện sẽ yên ổn, hắn sẽ bắt đầu công cuộc chuộc lỗi và năn nỉ nó... Nhưng hắn đâu biết được rằng, bệnh cảm cúm bình thường cũng có thể sinh ra các bệnh cảm cúm khác nặng hơn!?? Và đúng như thế, đồng chí của chúng ta chỉ vì muốn hi sinh để năn nỉ người yêu tha thứ mà làm bệnh :) bệnh cực kì cực kì "nặng" luôn... Sốt nguyên đêm!! :v

11h30'...

-Ê chồng ơi, Quân không có hạ sốt!! Thở hỗn hển nữa là đằng khác... Có cần đưa vào bệnh viện không!?? -Minh Anh

-À, em kêu vợ chồng Lam qua đây đi!! -Tuấn Anh búng tay, miệng nở cười ranh ma

-Ừ ủa liên quan hà!??? -Minh Anh

-Trời ơi, vợ ngọc ơi là vợ ngọc... Anh có cách cho Khanh gặp mặt Quân rồi!! -Tuấn Anh -Nên em kêu 2 đứa kia qua lạ đi rồi anh nói cho mà nghe..

-À... Ok ok!! Chờ e tí.... -nói rồi bay ngay lại cái sofa, Minh Anh vội lấy cái điện thoại rồi bấm gọi cho Lam, khẩn trương báo Lam và Bảo qua phòng mình họp gấp....

.....

-Vụ gì thế!?? -Lam

-Chà biết!?? Tự nhiên Tuấn Anh đòi kêu vợ chồng mày qua phòng họp hiếc gì này nên tao mới gọi thôi!! -Minh Anh nhún vai

-Thế tóm lại là có sự kiện gì xảy ra!?? -Bảo

-Ờ thì tao mới nghĩ ra cách giúp thằng Quân nỗi tình xưa với Khanh ấy mà!! -Tuấn Anh

-Cách gì??? -Bảo

-Lại đây nói nhỏ cho nghe!! Nói nhỏ nói nhỏ hông có được nói lớn... Nói lớn mất linh!! :)) -Tuấn Anh

Thế là cả đám nghe theo, dắt cái lỗ tai lại gần Tuấn Anh rồi dóng thẳng lên nghe anh chàng "tuyên truyền" về cách giúp bạn vượt khó....

-Kính nhờ!!!! -Bảo ngạc nhiên

-Nay thông minh nhờ!!! -Lam-Thông minh đột suất nhờ!!! Quà là chồng cưng của em!! -Minh Anh

-Thế giờ sao!?? Thực hiện ngay và luôn không!?? -Tuấn Anh

-Quất, sợ gì!! -Bảo cười

-Ế cơ mà này, con Khanh nó mà biết là xong đời ấy!! -Lam

-Kệ, sợ gì!! Mình giúp nó mà, không sao đâu!! Haha.. -Minh Anh

-Ok ok!! -Lam-Mày lên nói nó đi Minh Anh, tao với 2 ông này ở dưới đây chuẩn bị!!

-Ừ!!

"Cốc..cốc..."

-Ai!?? -nó nói vọng từ bên trong

-Là tao..Minh Anh đây!!! -Minh Anh

-Mày vào đi.. Cửa không khoá!! -nó

.....

-Chưa ngủ à!?? -Minh Anh

-Chưa!! Còn mày...sao giờ chưa ngủ? -nó hỏi

-Coi phim với chồng :3 -Minh Anh

-Hay ha!! Mà này, lên đây làm gì thế!?? -nó

-Này Khanh!! -Minh Anh

-Hớ?? -nó

-Mày biết chăm sóc người bệnh không?? -Minh Anh

-Cũng sơ sơ!! Sao thế? Ai bệnh à?? -nó

-Không có... À mà cũng không hẳn là không có, ở dưới phòng tao có người bị cảm! Nóng lắm...từ lúc 6h mấy đến giờ rồi mà không hạ sốt!! -Minh Anh (nổ kia chời :v)

-Ai thế!?? -nó nhú mày, nghiêng đầu hỏi

-Tao nói mày hứa đừng chửi tao đi rồi tao mới nói mày nghe!! -Minh Anh

-Ờ rồi!! Tao hứa... Nói đi!! -nó

-Là..là Quân ấy!! -Minh Anh

-Tại sao lại là anh ta?? -nó nói, cúi ngay gương mặt đang tối sầm của mình xuống

-Thì..thì Quân dầm mưa từ chiều đến giờ để gặp mày mà mày không xuống nên ông đứng chờ quai ở đó luôn đến khi Tuấn Anh ra dục rác mới thấy ấy!! Lúc đó, Quân ướt như chuột rồi!! Tay chân thì lạnh cóng luôn... -Minh Anh kể

Nó khá ngạc nhiên với những điều mà Minh Anh vừa kể... là hần nói thật chứ không phải đùa, là hần vẫn đứng chờ đến khi nó xuống tận dưới để gặp hần thì thôi..

-Thế giờ....anh ta sao rồi??? -nó bắt ngờ hỏi

-Sốt liên miên từ lúc đó đến bây giờ mà không hạ một chút nào, thờ gấp với rất khó khăn để thờ nữa!! -Minh Anh

-Thế bây giờ là mày muốn tao xuống chăm sóc cho anh ta??? -nó

-Tại vì có mình mày là rảnh thôi!! Mày xuống chăm sóc ông đi!! Chăm được thì chăm, không được thì thôi!! -Minh Anh năn nỉ, trong lòng thì thầm mừng rỡ vì kết quả đã giống với kế hoạch được 50%

-Được rồi!! Tao sẽ chăm sóc anh ta!! -nó nói rồi đứng dậy, đi ra ngoài

-Này, mày nhớ chăm sóc kĩ kĩ vào, ông sốt nặng lắm ấy... 39,5 độ chứ chẳng chơi đâu nhé!!! -Minh Anh

-..... -nó chà nói gì, chỉ lặng lẽ bước xuống cầu thang rồi tiến lại gần cái phòng mà Minh Anh nói

Hé mắt nhìn vào bên trong, nó bắt gặp trên giường, một người con trai với một gương mặt vô cùng quyến rũ nhưng lại có phần xanh xao, trên vùng trán thì ướt đẫm mồ hôi, bước vào bên trong, nó ngỡ người khi thấy hần, người con trai mà nó đã từng rất yêu thương, đang mệt mỏi trên giường bệnh...

-À Khanh, xin lỗi mày nhé!! Làm phiền mày rồi.... -Lam nhìn nó, cười e thẹn

-À...ừ...không có gì!! -nó nói nhưng mắt vẫn cứ nhìn chăm chăm vào hần

-Thôi tụi này về phòng có việc rồi!! Nhớ Khanh nhé... Cần gì cứ alo... -Tuấn Anh

-..... -nó

Cả đám sau khi hoàn thành kế hoạch một cách mỹ mãn rồi thì mãn nguyện, cùng nhau tụ tập bên dưới phòng khách, ăn chơi xả lán... Chà thềm để tâm gì đến 2 con người trên lầu cả...

Chăm sóc người bệnh là một việc không phải dễ..nhưng để đáp ứng được điều đó cho người mà mình yêu thương, người mà mình xem là cả mạng sống thì quả là một điều hết sức lớn lao và dễ làm... Chỉ cần một chút tận tình và một chút yêu thương thì sự chăm sóc ấy sẽ được xem là hoàn hảo!!!

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 47: Chăm sóc người bệnh

👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤

Nhẹ nhàng tiến lại gần giường hần, nó đặt mình ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, hai mắt cứ nhìn chăm chăm vào người con trai trước mặt... Đôi môi quyến rũ, nét mặt điển trai nay đã nhạt xanh đi phần nào, càng ngắm, nó càng cảm thấy buồn, những kí ức lúc xưa như đang ủa về trong nó, những lúc vui, lúc buồn, lúc giận hờn cũng như những lúc ngọt ngào bên hần, đã 5 năm năm qua nó không tài nào quên được, càng nghĩ tới thì nó lại càng đau... Nhiều đêm cứ nằm trắng trọc suy nghĩ..hần có xứng đáng để mình đau khổ vậy không??? Cứ thế ngày qua ngày, dần lòng không quan tâm đến những suy nghĩ đó, dần lòng là sẽ tập quên hần, không sớm thì muộn nhưng vẫn không thể nào thực hiện được... Sợi dây đã từng cột nó và hần lại với nhau, đã từng một thời đứt lìa khỏi nhau, nay lại cố gắng buộc nhau lại chặt hơn!! Sợi dây ấy....phải chăng là định mệnh không thể tách rời!??

Nó vội xoa đi những dòng kí ức đang thay nhau chạy đùng đùng trong đầu mình mà đứng dậy, bắt tay vào công việc cao cả của mình, công việc mà đó giờ nó chưa bao giờ đụng tới...chăm sóc người bệnh!!

Trời ơi trời, nhìn người con trai trước mặt mà nó chỉ muốn hét to lên, có tên điển nào mà lại đi dầm mưa để chờ một người mà mình biết chắc 99,9% sẽ không ra gặp mình không hà trời!?? Vâng, cũng nhờ đại ân đại đức của tên điển đó mà bây giờ nó phải cầm đầu chăm mũi vào chăm sóc... Thiệt khổ quá đi mất!! Khẽ thờ dài, đoạn nhẹ nhàng lấy chiếc khăn trên trán hần, nhúng vào làn nước ấm, rồi đắp lại chỗ cũ...cứ thế mà làm liên tục không nghỉ tay, khăn khô thì nhúng, nhúng xong lại đắp lên, mãi đến gần 1h sáng thì nhiệt độ của hần cũng từ từ hạ xuống, nhấc bông chiếc khăn lên, lấy bàn tay mịn màng của mình, sờ nhẹ lên trán hần.. Cảm thấy có gì đó lạ lạ, mùi hương thân quen bay tỏa khắp nơi, hần từ từ mở mắt, quay sang kể bên, nhìn thật sâu vào đôi mắt, con người đang ngồi trước mặt mình, khẽ mỉm cười hạnh phúc....

Về phần nó thì sau khi thấy hần mở mắt thì vội vàng đứng dậy, quay mặt đi nhưng bất thành... Cánh tay mềm yếu đã được một bàn tay khác mạnh mẽ hơn nắm lại, là hần không muốn nó đi, muốn nó ở lại chăm sóc thêm tí nữa...

-Khanh... Đừng đi mà!!! -hần

-À buông ra, tụi bạn tí!! -nó lạnh

-Em..muốn đi cũng được, nhưng mà..nghe anh nói cái đã!! Được không!?? -hần thêu thào

-Nói!?? -nó

-Anh xin lỗi!! Là do anh sai, là do anh ngu ngốc nên mới không tin em.. Suốt 5 năm qua, đối với anh như một cơn ác mộng. Mỗi ngày anh thức dậy, anh đều muốn thấy em kề bên, nhưng bên cạnh anh, vẫn là một chiếc giường trống, là tương lai của anh nếu không có em, một tương lai vô định và không hề tồn tại... -hắn

-Đã nhiều lần anh ao ước quay ngược lại thời gian để cùng em làm được mọi thứ, cùng em đánh răng mỗi buổi sáng và tối, cùng em ăn những bữa ăn ngon trong gia đình, cùng em tay trong tay đi chơi và cả cùng em chia sẻ những hạnh phúc... Anh biết là em rất hận anh, nhưng anh mong em có thể hiểu được rằng.. Anh cần em! Anh cần em hơn bất cứ thứ gì, Khanh à!! -hắn

Từng lời nói của hắn thốt ra như nhát dao cứa sâu vào tim nó, gây ra rồi lại xin lỗi, con gái không đủ bao dung để tha thứ cho sự tàn nhẫn ấy đâu.. Giương mặt xinh đẹp, lạnh lùng vốn có nay lại ướt đầm nước mắt, đôi vai nhỏ bé cần nơi nương tựa đang nấc lên từng tiếng hồi...

-Khanh à!! Đừng khóc... Em khóc anh đau lắm!! Ngoan nhé...đừng khóc!! -hắn từ từ đứng dậy kéo tay nó quay về phía mình, ôm thật chặt, khẽ lùa những ngón tay, đan sâu vào những sợi tóc, vuốt nhẹ nhàng...

-Hức...hức... Ai cho..hức...anh ôm tôi!?? Buông...ra!!! -nó nói, nước mắt vẫn không ngừng rơi, đẩy hắn ra khỏi người mình nhưng không được, hắn ôm chặt quá!!

-Không cho cũng ôm!! Em khóc thế này mà anh không ôm thì để thằng khác vào ôm thì chết!! -hắn cười nhẹ

-Oa..... -nó oà khóc lên

-Ày, đừng khóc mà!! -hắn

-Anh...xấu lắm!! Anh xấu tính...lắm Quân à!! -nó

-Ừ anh xấu lắm!! Đừng khóc nữa, anh xin em đấy!! -hắn vuốt ve

-..... -nó

-Này, đừng giận anh nữa nhé!! Muốn gì anh cũng chiều.. Chịu không!?? -hắn

-....Đẹp...!! -nó nín hắt (kính nheo ~v)

-O, thôi mà!! Tha lỗi đi!! 5 năm rồi mà, giận dai quá mau già lắm!! -hắn năn nỉ

-Đẹp, già kệ tôi!! -nó

-5 năm rồi không ôm em nè, không hôn em nè, không ngủ chung với em nè...anh nhớ lắm!! Tha cho anh đi!! -hắn

-..... -nó

-Đi mà!! Nha..nha... -hắn

-Không là không mà!! Anh nói nhiều quá, tôi về phòng!! -nó nói rồi đẩy hắn ra xa

-Vậy giờ em muốn anh làm gì thì em mới chịu tha lỗi cho anh!?? Em nói đi, anh làm hết!! -hắn

-Chắc không?? -nó bất giác quay đầu lại hỏi

-.....*gật gật đầu* -hắn

-Muốn gì anh cũng thực hiện à!?? -nó

-.....*gật gật* -hắn

-Khó cũng làm!?? -nó

-Khó cỡ nào anh cũng chơi tất!! -hắn

-Thế mai... đánh với tôi một trận đi!! Nếu anh thắng, tôi đồng ý tha thứ, còn nếu thua...đẹp nhé!!! -nó

-O..sao khó vậy!?? -hắn

-Tôi về phòng, thuốc để trên bàn, cháo ở dưới bếp!! Tự lấy mà dùng... -nó nói rồi bỏ đi một mạch không thèm đếm xỉa gì tới anh chàng đang đứng ngơ ngác ngác phía sau lưng mình

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Dương Ngọc Bảo My!??

👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤👤

Hắn mệt mỏi, bơ phờ nằm trên giường, suy nghĩ đến lời thách đấu của nó.. Rất phân vân không biết nên chọn cách giải quyết nào cho hợp lý cả...nếu không đánh thì thế nào nó cũng không chịu tha thứ, mà nếu đánh thì với cái tình trạng bệnh tình hiện giờ của hắn thì thắng nó mới là lạ ấy... Thôi thì coi đó đi tắm giải stress trước đã rồi tính tiếp!!

Bệnh hần thì vẫn chưa hết, tắm được hồi thì ngủ quên từ lúc nào mà cũng chưa hay.. Thế là khoảng 1 tiếng mấy 2 tiếng sau, một chàng trai với vẻ đẹp quyến rũ lòng người bước từ phòng tắm ra với bộ dạng ko thể nào thậm hơn... Mặt đỏ hồng, hai mắt búp xuống vì mệt mỏi, đi đứng loạng choạng... Vừa mới đỡ bệnh được cách đây vài tiếng mà lại đi ngâm nước.. KHÙNG chắc!! -_-

Trùm khăn quanh đầu, hần bước xuống nhà bếp lấy nước uống thì gặp Tuấn Anh, thấy bộ dạng là lạ của hần thì Tuấn Anh cũng lấy làm thắc mắc, lấy tay chọt chọt rồi hỏi..

-Ê, đi đâu đấy!?? -Tuấn Anh

-Uống nước... -ngần gọn xúc tích

-Hôm qua có uống thuốc không!?? Sao hôm nay thấy mày bơ phờ, mệt mỏi thế, hình như càng ngày càng nặng ấy!! -Tuấn Anh

-Nãy ngủ quên.... -hần tay cầm chai nước, nói

-Ngủ quên thì càng khỏe chứ sao!! -Tuấn Anh

-Trong bồn tắm ấy!! -hần

"Bóp..." -Thằng khùng!!!!!!!!!! -Tuấn Anh ức chế, lấy tay đánh mạnh vào đầu hần

-Ui đau!! Sao đánh tao!?? -hần

-Tại mày ngu tao đánh cho đỡ ngu . _____. -Tuấn Anh

-Sao chửi tao ngu!?? -hần

-Mày biết chiều nay mày có hẹn làm vài trận với Khanh không!?? . _____. -Tuấn Anh

-Biết... -hần

-Thế sao còn đi ngâm nước, thông minh quá vậy!?? Mày muốn thua à . _____. -Tuấn Anh

-Tao ngủ quên mà!! -hần cãi

-Tao không biết đâu.. Mày làm sao làm đi!! Chiều nay 6h20phút đó con . _____. Giờ 3h10phút rồi, còn 3 tiếng 10 phút ấy, mày làm sao thì làm đi!! Tao..... BỐ TAY!!! -Tuấn Anh

-.....Thuốc nằm nơi phương trời!?? -hần

-.....*chỉ chỉ* trong tủ!! -Tuấn Anh

Lết cái thân tàn của mình lại gần tủ thuốc, hần với tay lấy ngay hũ thuốc cầm, thò tay vào lấy ra 2 viên rồi bỏ vào miệng, ực thêm miếng nước... Hoàn thành xong hết thì hần lại lết ngay cái xác của mình lên trên lầu, còn Tuấn Anh thì đứng một góc, khoanh tay rồi lắc đầu ngán ngẩm cho cuộc đời của thằng bạn thân mình....Về phần nó thì cũng không khác gì hần mấy, cũng đang trầm trọc suy nghĩ về ý định của mình rồi nằm ngủ queo tới tối, làm bạn Quân bị leo cây khi trong trạng thái mệt mỏi...

Thay đồ rồi leo lên mô tô phóng như bay đến chỗ hẹn, một căn nhà bỏ hoang ở sau vách núi, bước xuống xe rồi tiến vào bên trong, hần phát hiện rằng là nó chưa tới nên đành ngồi riêng một góc chờ, thế mà chờ mãi đến gần 7h30' tối mà cũng chả thấy nó đâu, định lấy điện thoại ra gọi thì phía bên ngoài, tiếng xe mui trần đua nhau thắng ken két...

Trên chiếc mui trần màu đen đến đầu tiên, bước xuống là một cô gái với một vẻ đẹp sắc sảo nhưng vô cùng bí hiểm, trên môi còn đọng lại nụ cười nửa miệng đáng sợ...

-Phan Minh Quân, chào anh!!!

-Ai....!?? -hần đứng dậy, nhìn xung quanh

-Em đây!! Người con gái mà anh đã từng yêu đấy!!

-Dương Ngọc Bảo My!??? -hần nhếch môi

-Là em!! -nhỏ My bước vào

-Sao cô tới đây!?? -hần

-Anh không cần phải biết đâu anh yêu à!! -nhỏ My

-Cô...cho người theo dõi Khanh!?? -hần

-Đúng! Không hổ danh là Phan Minh Quân, người yêu của em... -nhỏ My nhếch môi -À nhầm chứ, đúng hơn là người yêu CŨ của em!!

-Lắm trò... Hèn quá đấy!! -hần

-..... -nhỏ My

-Mục đích của cô là gì!?? -hần

-Ăn một trà mui... -nhỏ My

-Ý cô là trà thù... -hần nhú mày

-Hừ, phải!! Tôi về đây để trả thù, trả thù anh và cả con nhỏ đó... Giết sạch!! -nhỏ My hăng giọng, ánh mắt nét lên vài tia căm phẫn

-Mạnh mẽ lắm!! Muốn giết luôn cả tôi ư!?? Nhào vô.... -hần nhếch môi, khiêu khích

-Chà phải anh đang bệnh sao??? Sức lực sẽ giảm một nửa đó người yêu ơi! Hahaha... -nhỏ My cười lớn

-Một nửa sức lực của tôi cũng đủ đẩy cô xuống gặp Diêm Vương... -hắn

-Được.. Đây là do anh khiêu khích!! Tôi không nương tay!! -nhỏ My nhếch môi, phẩy tay ra lệnh -LÊN!!

Sau cái phẩy tay đó của nhỏ thì đám tay sai phía sau một bước phi thẳng đến hắn, cũng may nhờ phản xạ nhanh nên hắn cũng chặn được vài cái và cũng đáp trả lại... Nào ngờ có thằng chơi xỏ, cầm gậy đánh vào sau lưng hắn, khá đau đấy nhưng hình như chả xi nhê gì nhiều... Khịt khịt mũi rồi buộc miệng chửi thề một câu. Tập trung chuyên môn, xử lý gọn lẹ đám ruồi bu này...

Một mình hắn quát hết gần cả trăm thằng, công nhận, sức bền đấy!! Cơ mà đuối quá... Sức chúng nó còn trâu hơn cả hắn nữa!! Đánh hoài mà chả thấy hết, hắn bắt đầu thấm mệt và cả sức cũng chả còn để đánh nhau... Bỗng từ phía sau, một chấn động đã va mạnh vào đầu hắn... "Toàn lũ chơi hèn!!" -hắn thầm nghĩ. Chúng nó lại chơi trò đánh lên...

-Hèn..... -hắn ngồi dưới đất, hai tay ôm lấy đầu, lắc lắc nói

-Tôi đã nói rồi!! Anh mà đã bệnh rồi thì cơ hội dành chiến thắng của tôi vốn vẹn 99,9%... -nhỏ My nhếch môi

Đầu thì xoay vòng vòng trong mây mờ hỗn loạn, đứng lên còn chả vững thì đánh với chả đám gì.... Aizzz, ngâm nước làm gì cho khổ vậy trời!??

-Vậy bây giờ chính tay em tiễn anh xuống Diêm Vương rồi từ từ em gửi luôn cô vợ đáng yêu của anh nhé!!

Nhỏ My nhếch môi khinh bỉ, rồi thò tay vào túi áo khoắc, lôi ra cây súng cùng hộp đạn nhỏ.. Với vài kĩ thuật đơn giản, nhỏ My đã nhanh chóng nạp đạn vào súng với nét mặt vô cùng bình thản, ý định giết người không buồn tha đang dồi dào trong tâm trí nhỏ... Bây giờ, nhìn nhỏ là một con quỷ sống..đang thèm khát máu người..và người đó không ai khác chính là hắn, vật thể thân đầu tiên phải trả giá cho nỗi nhục 5 năm về trước của nhỏ My và người thứ hai..chắc hắn sẽ là nó!!

Cạch! Khẩu súng đang được chia thẳng vào mặt hắn.

-Nhìn anh bây giờ rất đáng thương đấy Quân à!! Hahaha... -nhỏ My

-..... -hắn

-Đừng làm thái độ khinh người đấy với tôi!! Chỉ cần một phát...pằng...anh đi đời đấy anh yêu!!! -nhỏ My nhếch môi

Đáp lại câu nói đấy của nhỏ My vẫn là một cái im lặng đến rợn người của hắn.. Họng súng vẫn chia thẳng, với tài năng bắn súng của mình, chắc chắn 90% viên đạn lần này bay ra sẽ bay thẳng vào hắn, xuyên qua mắt rồi cuối cùng là tọt trung tâm não... Khiến cho người được chọn làm đích của viên đạn...chết không trăn trở!!

Ngón tay trắng nõn nà chuẩn bị giật cò súng thì.....

-KHOAN ĐÃ.....!!!!

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Dậy đi..em sẽ không giận anh nữa!!

◀◀◀◀◀◀◀◀Flashback◀◀◀◀◀◀◀◀

Nó đang nằm ngủ thì nhận được cuộc điện thoại từ Minh Anh.. Nhỏ đang thắc mắc về cuộc chiến giữa nó và hắn nên mới gọi thử..nào ngờ vừa nghe nó bắt máy, vừa mới hỏi được một hai câu thì lại nhận ngay một câu trả lời....không đầu vào đâu!!

-Ê Khanh, sao rồi!? Gần một tiếng rồi á..mày với Quân sao rồi!?? Ai thắng ai thắng... Ở đâu vậy cho tụi tao tới coi với!! -Minh Anh riu rít

-Nói gì vậy!?! Đang ngủ mà... -nó

-Hê!? Chưa đi á!? Mày biết mấy giờ chưa? 7h30phút rồi đó!! Mày hẹn với Quân mà giờ còn nằm ngủ á!? -Minh Anh

-Aizz, quên nữa!! Thôi bye, cảm ơn mày... -nó

-Khoan khoan....mày với Quân..hẹn nhau ở đâu vậy!?? -Minh Anh đánh liều, nuốt trôi cục khan trong cổ họng của mình rồi hỏi

-Nhà hoang ở sau vách núi gần đấy!! -nó

-À ờ, mày đi đi kéo trẻ... -Minh Anh

Cúp máy rồi ngồi bực dọc, chợt nhớ đến lời hẹn giữa nó và hắn, hai tay thì vô đầu bứt tóc trong vẻ rất bực mình.. Với tay lấy cái đồng hồ, khề chau mày rồi buộc miệng xì một tiếng, tề hết 1 tiếng mấy rồi!! Lật đặt đứng dậy, tiến lại gần tủ đồ, lựa chọn ngay cho mình một bộ đồ rồi leo lên mô tô phóng nhanh đến chỗ hẹn..

Đến nơi, vừa bước xuống xe thì cùng lúc đó cũng có khoảng 2 đến 3 chiếc mui trần vừa tới, đua nhau thắng ken két... Khá tò mò nên nó cũng mò mò đi theo phía sau...rình, rình và rình!!

Đứng sau cái thân cây cổ thụ to ở gần đó, nó như bắt gặp trước hình dáng cũng như điệu cười khẩy của người con gái với nét đẹp cầu kì vừa bước xuống xe... "Là My..Đương Ngọc Bảo My!?? Tại sao cô ta lại ở đây!?" Hàng ngàn câu hỏi cứ thay phiên nhau chạy vòng vòng trong đầu nó..cảm thấy như có điều gì bất an chuẩn bị xảy ra nên cuối cùng, nó cũng đành quyết định đi nhẹ nhàng phía sau...nhằm mục đích theo dõi từng động tĩnh của nhỏ My!! Trước khi bước vào, nhỏ My còn hắt mặt về phía tên đàn em như ra hiệu thực hiện một việc gì đó, rồi lại nhếch nhẹ môi lên nở một nụ cười bí hiểm..dù chỉ là thoáng qua, rất nhẹ nhàng nhưng cũng đủ làm người nhìn thấy nó cảm thấy lạnh ngay sống lưng!!

Nhẹ nhàng theo sát phía sau nhỏ My, nó đã đi được vào tới bên trong căn nhà hoang, cảm nhận được mùi hương quen thuộc của hắc trộn lẫn với mùi gỗ mốc của căn nhà, nó lại nhẹ nhàng hơn trước..cố gắng không để phát ra tiếng động, không để nhỏ My phát hiện sớm... Lắng nghe hết cuộc nói chuyện giữa nhỏ My và hắc, nó lại chật vật với cảnh nhỏ My rút súng từ trong túi áo ra..trong đầu phân vân giữa 2 lựa chọn... 1 là xông thẳng ra ngăn nhỏ My không được bóp còì.. 2 là đứng yên xem những cử chỉ của nhỏ My!! Lúc đầu nó đã chọn lựa chọn thứ 2 nhưng đến khi thấy nhỏ My đưa súng đến sát đầu hắc, ngón tay thì chuẩn bị giật còì để viên đạn bay ra thì nó đã lập tức đổi ngay lựa chọn sang thứ 1..căng quá căng rồi, không đổi mới là áy!!-KHOAN ĐÃ.....!!!!

Khẽ quay người về phía con người đang từng bước tiến lại gần mình, nhỏ My khẽ nhếch nhẹ môi mình lên, hạ súng xuống rồi trả lời lại câu nói vừa nãy bằng một giọng nói đầy mỉa mai...

-Ha, chào bạn cũ, Nguyễn Ngọc Đoàn Khanh!!

-Làm gì ở đây vậy!?! -nó

-Làm gì đâu!! -nhỏ My nhún vai -À mà cũng không hắc, định mượn chồng yêu của cô chơi vài ván áy mà...

-Cô muốn gì??? Nói rõ ra luôn đi...đừng úp úp mở mở..khó chịu lắm!! -nó nhún mày

-Tôi nghĩ cô hiểu lí do tôi đến đây hơn ai hết chứ!! -nhỏ My

-Muốn trả thù sao!?!? -nó -Việc của 5 năm trước....!?

-Khá khen!! Đúng... Là thế đấy!! Tôi muốn trả thù... Tôi muốn 2 người, tất cả đều phải chết...trong tay tôi, không ai khác!!

Nhỏ My nhếch môi, giọng ra hiệu cho mấy tên đàn em lao vào đánh nó... Xứ lí nhanh gọn đám ruồi bu..nó tiếp tục tiến nhanh lại phía nhỏ My, từng cú đánh, cú đá đều nhắm thẳng đến nhỏ... Nó nhắm rất chuẩn, đánh phát nào là chuẩn phát đó nhưng nhỏ My cũng đâu phải phải dạng vừa gì..né rất siêu và đỡ cũng rất kinh!! Có lẽ nó là người có lợi thế hơn nhỏ My...đường đường là bang chủ của một bang lớn, có sức ép trong giới mafia mà..lợi hại hơn là đương nhiên!! Nhanh chóng đánh gục nhỏ My, đánh đến khi thấy nhỏ kiệt sức thì nó lại nhanh chóng chạy lại, nhìn xung quanh tìm kiếm hắc, phát hiện hắc đang nằm bên đồng thùng giấy cũ, gương mặt thì đầy rẫy những vết thương còn đọng lại vài giọt máu đỏ...

Chạy lại gần hắc, lấy tay quệt đi những vết máu, đôi chân mày thì nhíu lại, miệng mấp máy hỏi han đủ điều...

-Này Quân, có sao không!?!? Có đau lắm không? Này...

-Khanh... Aizz, anh khoanh sao!! Hoi..ê ảm chút thôi... -hắc loạng choạng, dùng tay chống xuống đất đứng dậy nhưng rồi lại ngã phịch, coi bộ lần này vết thương đáng lo ngại đây!!

-Ờ, ề ảm chút đó hả!?!? -nó nhăn mặt

-.....-hắc

-Không hổ danh là bang chủ của một bang hùng mạnh trong thế giới ngầm... -nhỏ My nhếch môi -Nhưng tài giỏi cỡ nào..cũng đừng hòng thoát khỏi phát súng này của tao!!!

"Đoàng..." Cầm súng trên tay, nhỏ My đã không ngần ngại mà bóp còì, ngay phía nó, đằng sau lưng, một vật thể nhỏ chết người đang lại gần, rất gần...

Một hơi ảm quen thuộc, một cánh tay vững chắc, một mùi hương quyến rũ, những thứ đó đã từng thất lạc cách đây 5 năm trời..nay lại một lần nữa ùa về trong con người cả nó và hắc... 1 phút, 2 phút, 3 phút trôi qua, nó vẫn không hề bị gì, vẫn còn rất tỉnh táo, vẫn chưa cảm thấy đau chỗ nào, chẳng lẽ phát súng vừa rồi lại là một phát súng bắn hụt... Không đúng..vừa nãy nhỏ My nhắm rất chuẩn mà..thế viên đạn bay đi đâu!?!?Thứ chất lỏng màu đỏ, không quá đặc cũng chẳng hề lỏng, đang từ từ chảy ướt đầm cả vai nó.. Định thần lại rồi dùng hết tất cả lí trí còn lại của mình, để đón tiếp sự thật chẳng mấy tốt lành này... Hắc lấy thân mình đỡ đạn cho nó!?! Nó thấy tim mình như muốn nổ tung, thân hình to lớn, vững chắc của hắc từ từ rũ xuống, đổ ập vào người nó...

Hoang mang, chân tay như rụng rời, nước mắt cứ từ đó mà tuôn trào... Đôi môi mấp máy tên của người con trai đang nằm trong tay mình..

-Này Quân, Quân ơi, anh sao vậy!?!? Trầ...lời em đi... Đừng im...im lặng như thế..mà!! -nó nấc lên từng hồi, tay thì gắng sức lay lay người con trai áy...

-Khanh...anh không sao!! Đừng..khóc... -hắc cười gượng, đưa tay lên lau đi những giọt nước mắt đang từ từ rơi từng giọt xuống má mình, nóng hổi

-Không...không... Anh dậy ngay cho..em!! Dậy đi...em sẽ không..giận anh nữa!! -nó -Em hứa đấy....dậy đi Quân!!

-.....- hắc

-Haha, màn kịch rất cảm động đấy!! Và tiếp theo...là mày nhé!! Khanh.... -nhỏ My nhếch môi, nâng cao cây súng lên một lần nữa, gương mặt tự tin hướng thẳng về phía nó

Nó vẫn ngồi đó, gương mặt vẫn lăm lem nước mắt, ôm người con trai kể bên một vũng máu đỏ... Nó hình như vẫn không có ý định né tránh phát súng tiếp theo mà nhỏ My chuẩn bị bắn ra..nó đang ngồi thất thần nơi đó, cảm xúc hỗn loạn, thất vọng, đang tự trách mình vì đã mở ra cuộc hẹn vô nghĩa hôm nay...

-ĐỪNG HÒNG BẮN ĐƯỢC PHÁT TIẾP THEO...

Giọng nói mạnh mẽ xen lẫn nóng giận được vang lên từ phía chiếc cửa cù ki của căn nhà hoang... 4 đáng người, 2 nam, 2 nữ, cùng mấy tên ruồi bu canh cửa của nhỏ My đang nằm la liệt dưới đất... Là Lam, Minh Anh..có cả Bảo và Tuấn Anh nữa

"Đoàng..." Một phát súng nữa được nói tiếp vang lên, kì này viên đạn không phải của nhỏ My mà là của Minh Anh.. Viên đạn được bắn ngay vào bụng nhỏ My, từ từ gục xuống, gương mặt nhỏ vẫn thế, vẫn là một gương mặt lạnh nhạt, tỏ sự khinh bỉ...

Một tay ôm bụng ngay vết thương vừa bị bắn, tay còn lại vẫn không buông rời cây súng, vẫn một mực nâng cao cây súng lên lần nữa để nhắm thẳng đến nó.. Lam từ phía xa bay tới, đá văng cây súng trên tay của nhỏ My ra xa.. Ban đầu, nhỏ còn tỏ vẻ khá bức bối và nuối tiếc vì không thể giết được nó, rồi dần về sau, lấy lại tinh thần rồi thò tay vào móc trong túi ra một cái điều khiển nhỏ, miệng lại nở nụ cười ranh ma...

-Nếu tao chết...cả đám chúng mày...cũng chẳng thể sống yên được đâu!! Chết hết đi... -nhỏ My bỗng hét lên rồi bấm mạnh vào cái nút đỏ to trên cái điều khiển, tiếng chuông đồng hồ ở phía xa xa kia, từng giây từng giây bắt đầu đếm ngược...

-Quả thật tao đoán không sai!! Là bom hẹn giờ tự chế!! Chạy trước đã... -Minh Anh

Cả đám vội vàng chạy về phía nó và hấn, chia nhau ra... 2 đứa con gái thì diu nó đứng dậy rồi chạy thẳng ra ngoài, còn 2 thằng con trai thì lật đật, khăn trương vác hấn lên vai rồi chạy theo sau.. Không chạy nhanh, chết cả đám!!

5...4...3...2...1....

♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡♥≡

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

↔↔↔↔↔↔ Flashback ↔↔↔↔↔↔

-Ừ thì vào!! Cơ mà chúng nó biết lựa địa điểm kinh ~ chỗ gì đâu mà âm u nổi cả da gà!! -Lam

-Thôi vào lẹ... -Tuấn Anh

-Cục gì đây!? Đẽ giữa đường là thế nào!? Bực mình quá... -Lam chau mày, định co chân lên đá cái vật dị hợm trước mặt mình ra chỗ khác thì bị Minh Anh cản lại

-Ê, đừng có đá..nó nỏ ấy!! -Minh Anh

-Gi. bộ bom hay sao mà nổ với chẳng nổ!? -Lam

-Tao không rõ, nhưng nghe xung quanh có mùi thuốc nổ với cả nhìn cái cục này cũng giống giống bom tự chế mà tụi thằng Ren hay làm.. -Minh Anh

-Chắc không phải đâu..ai đòi mà để bom giữa đường như mày nói!? -Lam

-Đừng cãi..có mùi thuốc nổ xung quanh cục này mà!! -Minh Anh

-Thôi kệ đi vợ ơi, mình vào trong xem tình hình coi thế nào kìa... Còn cái cục này..kệ nó đi!! -Tuấn Anh

-Ừ, đúng rồi đúng rồi! -Bảo

-Vậy thôi, kệ đi! Minh vào trong... -Minh Anh khẽ nhún vai rồi một mạch đi thẳng vào bên trong...

.....

- Thế nào...còn đũa nào còn sống không!? - trong bụi cây gần nơi phát nổ, một tiếng động xì xào vang lên, xung quanh nơi đó là những con người nam thanh nữ tú, gương mặt lấp lém, tay chân đầy rẫy những vết thương...

-Aizz..chưa chết!! -Bảo

-Mày cũng cứng ghê ha!! -Tuấn Anh cười

-Cứng gì mà cứng...đau muốn chết!! -Lam ngồi dậy, nhăn nhó rồi dùng tay phủi phủi đầu gối mình, nơi có vết trầy to đang chảy máu

-Uầy, em cũng không sao nè!! Vợ anh giỏi ghê... -Bảo từ phía bên đây bò lại gần Lam rồi phụ cô thổi phù phù vào vết thương

-Lam không sao á!? Thế vợ tôi có sao không!?? Cả Khanh nữa.. -Tuấn Anh

-Minh Anh nó nằm một đồng kìa... Cậu không lại xem còn ở đó hỏi tôi!! Cơ mà hình như bị trầy ngay mặt với cổ ấy!! Còn Khanh thì hình như không sao... -Lam

.....Bò bò lại kê bên Minh Anh. Tuấn Anh khẽ vuốt nhẹ mấy ngọn tóc đang che phủ mặt Minh Anh, động tác nhẹ làm cho Minh Anh chợt tỉnh giấc sau cơn đau ê ẩm đang bùng tỏa trên người mình... Công nhận, mọi người chạy nhanh ghê!! Chơi với bom mà không ai bị gì!! -Minh Anh

-Em bị trầy quá trời kìa!! Có sao không thế vợ!? -Tuấn Anh

-Không sao!! Giờ đem Quân vào bệnh viện kìa..còn Khanh, thôi để em với Lam đưa nó về nhà!! -Minh Anh

-..Tao..không về đâu!! Cho tao ở..với Quân đi, trong bệnh viện!! -nó lên tiếng

-Ừ vậy thôi cũng được!! Bảo ơi, anh gọi bệnh viện đi.. -Lam

-Ok!! -Bảo

....Tại bệnh viện, 10h30 tối....

Nó lo lắng, đi qua đi lại trước cửa phòng cấp cứu, lâu lâu lại ngẩng mặt lên, chấp hai tay lại như đang cầu nguyện gì đó..

-Khanh à..ngồi xuống đi nào!! Chân mày chảy máu đấy..mày đi qua đi lại kiểu này thì nó chảy ra thêm đó.. -Lam

-Mặc kệ!! Máu không nhiều nên tao không chết được đâu!! -nó

-Ồ, thế mày muốn máu nó chảy nhiều à!? -Minh Anh

-.....-nó

"TING..." Tiếng đèn báo trước cửa phòng cấp cứu đột ngột vang lên, ngay sau đó là một loạt bác sĩ cùng y tá của mình bước ra...

-Bác sĩ, anh ấy sao rồi? Có gì nghiêm trọng không? -nó

-Cậu ấy không sao, đã qua cơn nguy kịch rồi, chúng tôi đã gấp viên đạn ra khỏi vai cậu ấy nên mọi người ko cần phải quan tâm... Có điều... -bác sĩ

-Sao...?? -nó

-Chúng tôi không thể xác định rõ khi nào thì cậu ấy có thể tỉnh dậy..1 tuần, 2 tuần, 1 tháng, 2 tháng...có thể sẽ là 1 năm hoặc sẽ lâu hơn nữa... Thành thật xin lỗi về việc đó!! -bác sĩ

-Cậu ấy còn triệu chứng gì khác nên mới hôn mê lâu tới vậy sao bác sĩ!? -Bảo

-Theo chúng tôi biết thì..cậu ấy đang bị cảm lạnh không hề nhẹ mà còn bị bắn ngay vai, mất máu khá nhiều, cũng may nhóm máu của cậu ấy còn dư trong kho máu của bệnh viện... Chúng tôi sẽ chuyển cậu ấy xuống phòng đặc biệt để tiện cho việc chăm sóc! -bác sĩ

-À vâng..cảm ơn bác sĩ! -Bảo

Rồi các y bác sĩ cũng rời đi, để lại sau lưng những giọt nước mắt lăn dài trên 4 con người, và niềm đau tột cùng của người con gái mang danh nghĩa yêu hân...

Hân nằm đó, yên bình một cách kì lạ, gương mặt nam thần ngày nào nay nhạt bết vì bệnh... Đôi mắt nhắm híp đi như thể chưa có chuyện gì xảy ra..như thể đang bỏ mặt thực tại, chắc đó là một khoảng không ấm áp và bình yên đối với hân.. Hân nhắm mắt thế này thì hân có biết được là ở ngoài đang có rất nhiều người mong muốn hân tỉnh dậy không!? Rất nhiều người đang mong muốn nghe giọng nói của hân không!? Vậy tại sao hân lại không thử mở mắt ra chứ!? Tại sao cứ phải bỏ mặt tất cả để yên bình nằm nhắm mắt ngủ say thế này!?Nó tiến lại gần, gạt đi hết những giọt nước mắt đang vurun vắn trên đôi gò má mình mà cố nhìn kĩ hân hơn... Mong ước nhỏ nhoi bấy giờ của nó là thấy hân tỉnh dậy..thấy hân ngày qua ngày ở bên nó, luôn năn nỉ, làm trò để nó nguôi giận..nhưng ngờ sao khó thế!?

Nhẹ nhàng ngồi xuống kế bên hân, dùng bàn tay ấm áp của mình nắm lấy bàn tay hân, siết nhẹ...

-Phan Minh Quân, em xin anh, xin anh hãy tỉnh dậy..nhìn em, một lần thôi!! Anh đừng nằm mãi thế...em không chịu được đâu!! Em sẽ không giận nữa, không giận anh về bất kì điều gì nữa!! Em hứa... Là tại em không tốt, là tại em nên anh mới bị thế này... Em xấu, em hư lắm..nên anh dậy để trách mắng em đi... Quân ơi!! -hai hàng nước mắt của nó cứ thế mà chảy xuống, ướt đầm...

Minh Anh và Lam cũng không kiềm được cảm xúc, đi đến bên nó, quỳ xuống, quàng tay mình lên vai nó, lay nhẹ an ủi.

-Quân, cậu làm tổn thương con Khanh tại này chưa xử cậu đâu đấy!! Cậu lo liệu mà mau tỉnh dậy rồi giải quyết hết với bọn tôi nhé!! -Minh Anh

-Ai cũng mong cậu mau chóng tỉnh lại, tôi cũng thế, cậu phải tỉnh lại để còn làm đám cưới với Khanh nữa chứ, tôi và Minh Anh không chờ 2 người nữa đâu nhé!! Đừng để Khanh chờ lâu quá chứ... -Lam nói, cố kiềm chế không phát ra tiếng nấc

-Mày là người dẫn dắt bang đấy, mày phải mau chóng tỉnh dậy, không mày bang sẽ không còn hùng mạnh như trước, mày hiểu không Quân!? Tao với Tuấn Anh sẽ không có bạn để đi chơi, đi bar nổi tối, rảnh mà tỉnh dậy cho nhanh.. Nếu không đừng trách tao nha thằng kia... -Bảo

-Đấy, mày thấy không, ai cũng quan tâm, mong muốn mày mau sớm tỉnh dậy đó mày biết không!? Mày nằm im thế này tao nhìn chả quen chút nào, mày tỉnh dậy nhanh rồi còn đi làm thêm vài trận với mấy bang khác cùng bọn tao chứ!! Đừng làm phụ lòng mong chờ của mọi người nha... Lo mà mau mở mắt!! -Tuấn Anh

Cứ thế mà từng người từng người đều bộc lộ hết cảm xúc trong lòng của mình, ai ai cũng mong muốn được thấy hân tỉnh dậy... Nhưng sao...hân vẫn nằm đó, nhắm mắt, lặng thinh thế!???

Rồi cái ngày ấy cũng tới...đã 269 ngày rồi, kể từ cái ngày mà hân nằm trên giường bệnh, cái ngày mà nó không nở một nụ cười nào, cái ngày mà nhiều người đau buồn nhất... Đối với nó đó quả thật là một khoảng thời gian dài khi không có hân kế bên, suốt ngày lao đầu vào công việc, tối về lại vào bệnh viện, ngày nghỉ cũng chỉ có mỗi việc chăm sóc và chăm sóc hân..đêm từng ngày từng ngày một, lúc nào cũng âm thầm hy vọng...ngày hôm nay là ngày hôm nay hân sẽ tỉnh dậy, nhưng lại vô vọng vì đó không phải sự thật....

Sải bước thật nhanh trên hành lang bệnh viện, trên tay là một bó hoa hồng to, nó từng bước một tiến vào phòng hân... CÁCH!

Cánh cửa phòng mở ra..Nhẹ nhàng cầm bó hoa vào bình, nhường người kéo rèm màn qua một bên để những ánh nắng nhỏ nhoi có thể len lỏi chiếu vào phòng..-Anh này, nay trời đẹp quá nhỉ!? Anh biết gì không, mai là Valentine đấy... Mai em sẽ nghỉ làm ở công ty để tới đây chơi với anh ha... Mà công nhận anh ngủ lâu ghê, cũng 269 ngày rồi chứ đâu ít gì đâu.. Em thêm nghe giọng anh với cả muốn ôm anh ngủ lắm luôn nè!! -nó đùa, cười nhẹ một tiếng rồi lại thờ dài, dùng tay vuốt lấy mái tóc của hân

-Đề em kể anh nghe cái này nha...Ren có bạn gái rồi đó, xinh lắm luôn, giờ 2 đứa với Rain đang phụ bọn em trông coi bang đấy, vẫn hùng mạnh như ngày nào, còn bang anh, giờ cũng tốt lắm..công nhận Bảo với Tuấn Anh tài thật luôn, không làm bang rớt 1 hạng nào mà vẫn giữ vị trí đầu bang đấy, ai cũng nhớ anh nên anh rảnh mà.....

Đang nói thì nó đột ngột dừng lại, cơ mặt dần ra, như vẫn không tin vào mắt mình, là hấn là hấn.... đang cử động tay hấn...cử động rồi!!

-Bác sĩ, bác sĩ ơi, bác sĩ!!! -chạy thật nhanh ra ngoài, nó nhìn xung quanh tìm kiếm

.....

-Chúc mừng gia đình, cậu ấy đã tỉnh lại rồi!! -bác sĩ từ bên trong bước ra, mặt tươi cười

-Vậy là cậu ấy khỏe rồi đúng không bác sĩ!? -Tuấn Anh

-Đúng rồi, trong khoảng thời gian hôn mê vết thương của cậu ấy đã lành hẳn, nếu muốn, ngày mai mọi người có thể xuất viện cho cậu ấy!! -bác sĩ

-Cảm ơn, cảm ơn bác sĩ nhiều lắm ạ!!! -nó

Vừa bước vào phòng thì nó đã thấy hấn tỉnh, ngồi dựa vào thành giường, tay cầm ly nước uống... Thần sắc thể này có lẽ đã khỏe rồi..

-Quân, em nhớ anh lắm!! Cuối cùng anh cũng tỉnh rồi.... -nó mừng rỡ chạy tới ôm hấn

-À khoan...xin lỗi em là ai vậy!? -Quân

-Hả...mày không nhớ Khanh sao!? Là Khanh đó, còn tao mày nhớ tao không!? -Bảo

-Nhớ..mày là Bảo nè!! -hấn

-Thế còn đây.... -Bảo

-Tuấn Anh!! -hấn

-Còn đây... -Bảo

-Minh Anh -hấn

-Đây... -Bảo

-Thì là Lam chứ ài, hỏi kì vậy!? -hấn chau mày

-Vậy tại sao mày không nhớ Khanh!? Khanh là người yêu mày đó, là hôn thê của mày đó!! -Tuấn Anh

-..... - im lặng

Nó nãy giờ là người im nhất, cảm xúc như rối tung lên..tuyệt vọng, đau lòng, hối hận.. Tại sao hấn không nhớ nó!? Là tại hấn hận nó tới vậy sao!? Tại sao vậy!? Tại sao!? Hai hàng nước mắt tự dưng rơi xuống, rơi một cách tự nhiên...

-Em nhắc lại lần nữa xem, em là ai!? -hấn bắt chợt hỏi

-Em là...Khanh, Nguyễn Ngọc Đoan Khanh!! Là người yêu của anh!! -nó khóc

-Em là ai!? -hấn nhắc lại

-Em là hôn thê của anh!! -nó

-Không!! Em sai rồi, em là vợ chính thức của anh cơ!! -hấn kéo tay nó lại, ôm nó vào lòng, vuốt ve như đang dỗ ngọt

-Mai chúng ta làm đám cưới nhé, em yêu!

-----The End-----

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quạt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: [Ngoại truyện 1]

Một tuần nay....mưa ngoài trời vẫn không có dấu hiệu tạnh hẳn. Mưa trắng xóa, nhuộm đậm cả vùng trời cát vàng mịn trên bờ biển. Tại một ngôi biệt thự to, màu trắng, có cặp vợ chồng trẻ đang cùng nhau chung sống rất vui vẻ...

Kingkoong..

-Minh Quân! Có người tới kìa...anh mở cửa giúp em!! -nó

-Ừ. Để đó anh mở cho!! -hấn

Tạch. Cửa được mở, trước mặt hấn bây giờ là một người con gái, trên tay cầm chiếc ô to to, tay còn lại ôm hộp thức ăn nhanh. Hấn nhận ra ngay..là cô nhân viên ở cửa hàng Fast Food mà hằng ngày hấn thường tới để mua xiên que cho nó.. Cô đang cười, gương mặt thì lấm lem nước nhưng vẫn không thể nào che đi được sự hấp dẫn của đôi má lúm xinh xinh trên mặt.

-Đây là...!? -hấn

-À.. Mong là anh nhớ em! Em thấy trời mưa một tuần nay không dứt nên nghĩ nhà anh tới bây giờ sẽ không còn gì ăn với lại cũng không thấy anh ra ngoài để mua đồ ăn nữa... Nên thôi sẵn em đem tới cho anh luôn. -cô gái ấy cười, gương mặt ửng hồng lên vì phát hiện hân đang ở trần. Trước mắt mình là một bộ ngực vạm vỡ, thân hình 6 múi quyến rũ người nhìn.

Hân lơ đãng nhìn điệu bộ quan tâm của cô nhân viên mà không màng tới ý đồ của cô gái ấy, thôi thì nhận đại vậy, đầu sao thì trong nhà cũng không còn gì ăn được...

-Trời đang mưa... Em có thể vào nhà không?

Hân nhận lấy hộp thức ăn, móc trong túi mình chiếc ví rồi rút ra mấy tờ tiền mà không để ý tới ánh mắt thèm muốn của cô nhân viên.. Cô cố ý liếc vào phòng khách nhà hân, cơ hồ định sẽ bước vào.

-Em không tin được là một người con trai như anh mà lại độc thân và sống một mình như thế này đây!! -cô gái ấy

-Tôi không sống một mình... -hân nhún vai -Và đặc biệt tôi cũng chẳng hề độc thân!!

-Dạ? -cô nhún mày khó hiểu

-Tôi sống với vợ tôi!! -hân

-..... -nét sững sờ lộ rõ trên gương mặt, cô gái ghen hòng

-Cảm ơn cô đã cố lòng tốt đem đồ ăn tới, cô nên về!! Về cẩn thận... -hân nói rồi lùi vào trong nhà, từ từ đóng cửa lại

Vừa quay mặt vô hân chợt khựng lại, một luồng khí lạnh đang lan toả trước mặt hân, nó với về mặt đầm chiêu, khó chịu đang cố truy xét về hộp thức ăn thơm ngon trên tay hân...

-Anh gọi đồ ăn!?

-Không, là người ta tự dung đem tới!! -hân

-Tự dung đem tới?? -nó -Anh buồn cười, không ai rảnh mà dầm mưa đem đồ ăn tới nhà cho trai lạ để bán như thế đâu!!

-Em đang dò xét anh sao? -hân

-Sao?? -nó-Này, em đừng tự nhiên tò cái thái độ đó chứ.. -hân nhăn mặt

-Tự nhiên sao...!? -nó -Quan hệ của anh với người ta tốt quá nhi!? -nó khoanh tay, nhếch nhệ môi

Hân nuốt khẫn, cổ lờ đi rồi vội xuống bếp, lấy tô đồ thức ăn ra...

-Thôi bỏ đi... Em ăn trưa đi không lát lại đói!!

-Anh chạy theo rồi đưa người ta về đi không lại lo.. -nó mĩa mai

-Này Khanh, đủ rồi! -hân dằn giọng

-Em nói sai sao?? -nó

-Em đừng tự nhiên cộc tính lên rồi truy xét anh như thế chứ... Em khó chịu ở đâu phải không? -hân

-Không!! -nó lạnh

-Thôi... Anh lấy cháo cá cho em ăn!! -hân

Nó im lặng, ngồi yên vị trên chiếc ghế bàn ăn, hân thì loay hoay trong bếp, múc ra cho nó tô cháo cá, thơm phức...

-Đây... Em ăn đi cho nóng!! -hân

Nó chà thềm để ý gì tới lời nói của hân.. Có phải nó đang nổi giận vô cớ quá không? Rõ ràng là hân không có lỗi mà... Vừa cảm muốn múc lên miếng cháo, bỏ vào miệng vừa tự ngẫm nghĩ. Bỗng nó khựng người lại, từ bên dưới dạ dạy có gì đó muốn trào lên và...tràn ra ngoài.

Nó ném ngay cái muỗng cháo xuống đất.. Chạy vù vô nhà vệ sinh, nôn thốc nôn tháo...

-Quân.. Ném ngay tô cháo đó đi đi!! -nó một tay lấy ôm bụng, tay còn lại bịt cả mũi và miệng

-Em sao thế?? Bị gì à? -hân

-Kinh quá!! Mùi của cháo cá ấy!! -nó nhăn mặt

-Anh thử rồi!! Ngon mà... -hân

-Không biết... Mới đầu vừa bước xuống bếp, thấy anh múc tô cháo, nghe mùi đã có cảm giác ón ớn rồi, em mới nghĩ chắc do mình đang đói nên ngán ăn, nhưng không hiểu sao khi ăn vào lại muốn nôn ra ngay!! -nó nói, tay mở tủ lạnh, lấy ra chai nước, tu một hơi

-Không ổn rồi... Em cần phải đi kiểm tra ngay!! -hân

-Không cần!! Anh đi mà ăn hết đồng cháo đó đi!! -nó nhăn mặt rồi một mạch chạy thẳng lên phòng

Hân đứng ngơ ngác giữa nhà... Sao dạo này nó lạ vậy?? Thất thường và rất dễ nổi cáu... Hay giận những điều nhỏ nhặt cũng như những điều không đáng để giận.. Hân đang thắc mắc..rất rất là thắc mắc!! Nó và hân gặp vấn đề khó giải quyết này bao lâu rồi?? Hân đang tự hỏi mình đã làm gì sai để nó thành ra thế này sao!?

Mưa to... Bên ngoài trời mưa vẫn không dứt...

Mãi thì thời gian cũng dần trôi qua. Trời cũng đã tối, thế nhưng nó nằm trong phòng, một mực không ăn bất cứ thứ gì mà hấn đem lên, từ gà hầm đến những cây xiên que mà nó vốn thích nhất... Đối với nó bây giờ, mùi của các thức ăn đó đều rất đáng sợ...- Vợ ơi..em ăn gì không anh đi mua cho!! -hấn

-Không!! -nó cuộn tròn trong chăn, lên tiếng

-Trưa đến giờ em không ăn gì rồi... Giờ còn không ăn nữa em bệnh đó!! -hấn

-Mặc kệ em!! Em không sao... Anh ngủ đi!! -nó

-Em có chuyện gì vậy!/? Nói anh nghe với... -hấn nói rồi choàng tay qua eo nó, ôm

-Em đang mệt, anh ngủ đi!!

Nó nói rồi trở mình quay mặt vào trong, hấn cũng đành im lặng, không nói gì..nhắm mắt lại từ từ rồi chìm vào giấc ngủ, cả ngày hôm nay hấn đã quá mệt mỏi rồi, hấn cần nghỉ ngơi..

.....2 tiếng sau. Nó chợt mình, trở qua trở lại liên tục, nó không tài nào ngủ được một giấc sâu vì bụng mình cứ cồn cào rồi lại kêu réo om xòm, miệng thì thêm vô cùng mùi vị của món mì quảng. Trằn trọc hồi lâu, nó cũng quyết định ngồi dậy, đánh thức hấn..

-Quân!! Quân à... -nó lay lay tay hấn

Hấn ngủ rất say nên dường như vẫn chưa nghe thấy nó gọi, nằm im như tượng..

-Quân!! -nó

Hé hé mắt nhìn rồi lại tiếp tục nhắm mắt, chìm vào giấc ngủ

-Mình Quân!! Dậy đi... Em đói quá!! -nó tiếp tục lay

Lần này thì hấn như bừng tỉnh, nhẹ nhàng nhòm người dậy, neho neho mắt nhìn...

-Em sao vậy?

-Em đói. -nó

-Em ăn gì để anh mua!/? -hấn

-Em thèm Mì quảng!! -nó

Chòm tới lấy cái đồng hồ, hấn thờ dài...

-2h30 sáng rồi, chắc giờ ngoài đường cũng có mấy quán mì đêm còn bán, em ở nhà đi!! Anh đi mua... -hấn nói rồi đứng dậy, mở tủ lấy ra cái áo tay dài, mặc vào

-Em đi với!! -nó

-Anh đi nhanh thôi! Em chịu đói một tí nhé... -hấn

-Cho em đi cùng anh đi!! Em không ở nhà một mình... -nó

-Ngoan đi, ngoài trời lạnh lắm, em đi giờ này mai em sẽ bệnh đấy!! -hấn cười nhẹ, hai tay vuốt vuốt tóc nó

Hấn vừa bước ra khỏi phòng, nó đã cầm ngay cái áo khoác chạy theo...

-Em sợ. Em đi với anh!!

.....

Cặp vợ chồng trẻ nắm tay nhau đi tung tăng giữa trời đêm, gió biển từ đâu thổi vào, luồn qua người nó, khẽ làm nó rùng mình...

-Đấy, anh bảo không nghe!! -hấn chau mày

-Không sao!! -nó cười

-Thôi...lên anh công!! -hấn

Nó nhảy phọt lên lưng hấn... Trên đường đi, một người con trai đang công một người con gái, rất tình cảm. Nó khoác chiếc áo khoác to, đôi tay thấm lạnh ghi chặt lấy cổ hấn.

-Lạnh đúng không!/? -hấn

-Ừ. Rất lạnh. -nó

-Thế sao vẫn cứ đầu đòi theo!! -hấn

-Em thích!! -nó phì cười

Im lặng nói tiếp im lặng... Chỉ còn nghe mỗi tiếng sóng cùng những tiếng gió đang hoà quyện vào nhau...êm êm, sâu sắc.

-Mượn vai anh nhé!! Em buồn ngủ... -nó

-Đôi vai này của em từ lâu rồi!! -hấn

-Ừm... Em yêu anh!

Nó nhẹ nhàng chìm vào giấc ngủ. Giấc ngủ vô cùng an toàn và rất đáng tin cậy..trên vai hắn.

-Anh yêu em!!

.....Đến trung tâm chính, vài cửa hàng vẫn còn sáng đèn.

-Cháu cần gì?

-Ở đây còn Mì quảng không a? -hắn

-Tầm 30 phút nữa sẽ có... Cháu chờ nhé! -bác gái bán hàng dịu dàng

-Cháu sẽ chờ!

-Cháu đặt cô bé xuống đây đi.. Gần gần bếp lò một tí, cho ấm!!

-Cháu cảm ơn!

Hắn nhẹ nhàng đặt nó xuống, rất nhẹ nhàng để nó không tỉnh giấc...

-Cô bé xinh thật đấy! Chắc cháu yêu cô bé này lắm nhỉ...!?

-Dạ vâng.. Rất yêu! -hắn

-Nhưng tại sao hai cháu lại ra đây ăn muộn thế?

-Trưa giờ cô ấy không ăn gì, cháo cá thì ăn được một muỗng lại chạy vào nhà vệ sinh nôn ra ngay, gà hầm cũng không, đến cả mấy cái xiên que, món cô ấy thích nhất mà cô ấy cũng không ăn, bảo là mùi rất khó chịu... Thật sự thì cháu cũng không biết làm thế nào!! Để yên cho cô ấy ngủ đến bây giờ thì cô ấy gọi cháu dậy và bảo là thèm mì quảng..

-Ra là thế!! -bác gái bán hàng cười

-Dạo gần đây cô ấy cũng rất lạ, cháu không biết cháu đã làm gì sai để cô ấy giận.. Cô ấy trở nên cọc tính và hay cáu gắt vô cớ.

-...Những người trẻ tuổi bây giờ như cháu quả thật rất ngốc!! Cháu sắp được làm ba rồi!!

Tìm hắn sững lại, đầu hắn như đang cố tiếp thu được những gì mình đang nghe...

-Dạ!?

-Cháu không nhận ra sao? Cô bé này..vợ cháu.. Cô ấy có thai rồi và cô ấy đang bị ghen.

Một tia hạnh phúc len lỏi bên trong tâm trí hắn. Cảm xúc cồn cào, khó mà diễn tả được bằng lời nói. Một thứ cảm xúc khiến con người ta lâng lâng, vui sướng biết nhường nào...

Và giờ đây, một khởi đầu mới...được hình thành.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 52: [Ngoại truyện 2] (Kết)

"Ngày 26/09/2016, ngày quan trọng nhất cuộc đời tôi và anh, ngày mà chúng tôi..thuộc về nhau..mãi mãi!"

-Vợ ơi, em xong chưa, trễ lắm rồi đấy! -hắn đứng bên ngoài, tay chỉnh chỉnh lại cái cà vạt trên áo

-Xong rồi đấy! -nó từ bên trong bước ra -Mà này anh, hình như bụng em lại to nữa hay sao ấy.

-Đúng rồi, em phải cho con anh nó lớn nữa chứ! -hắn cười, tay dịu dàng xoa xoa cái bụng đang từng ngày một căng tròn lên của nó

-Ày, vừa nãy bảo trễ, giờ lại ngồi lì ra đây!

-Ờ ha..thôi đi nhanh không lại bỏ lỡ tiệc quan trọng.

Người chồng trẻ với dáng dấp thanh lịch sánh đôi cùng người vợ trẻ đẹp mang tầm vóc của một "bà bầu" sang chảnh, cùng nhau đi đến nhà hàng hạng sang, nơi có một buổi tiệc quan trọng diễn ra...

-Khanh, Quân.. Hai con tôi rồi! -mẹ của nó từ bên trong đi ra, hai tay đang rộng ôm chầm lấy nó

-Chào mẹ! -khẽ mỉm cười -Chưa tới giờ sao mẹ?

-Anh chị còn đang tiếp khách! Khoảng 15 phút nữa mới tới giờ.

-Đấy! Thế mà anh lại bảo em trễ... -nó chau mày, quay sang nhìn hắn

-Anh có biết đâu! -gãi gãi đầu rồi hần nờ nụ cười huề, vòng tay dẫn nó vào trong -Thôi vô trong nha vợ, vô trong cho mát nha!

-Ừ hai đứa vô trong đi! Để mẹ phụ chị tí.. -mẹ nó

Tại Đại sảnh. . .

-Hey, Bầu ơi, ở đây nè! -Minh Anh đứng bên góc bàn, một tay cầm ly rượu vang đỏ, tay còn lại giơ cao lên, phất qua phất lại ra hiệu

-Lâu không gặp, mày xinh hẳn ra! Haha -Lam

-Nhớ mọi người ghê! -nó

-Sao rồi? Cháu tao khoẻ không? -Minh Anh

-Mấy thấy mẹ nó vẫn khoẻ thì 100% nó khoẻ hơn mẹ nó nữa nhé. -nó cười

-Mọi người tới sớm vậy!/? -hắn

-Tới sớm để phụ cô dâu chú rể sửa soạn, ai lâu lắc như 2 vợ chồng bầu chúng bây. -Tuấn Anh trêu

-Hôm nay có vợ xinh đẹp của tao ở đây nên tao không thèm cãi tay đôi với mày! Mày con nít lắm -hắn

-Ăn đập nha Quân!

-Thôi đi hai ông! -cười cười rồi quay qua Bảo, Lam nói -Anh xem thử coi đã tới giờ chưa?

-Tới giờ rồi này, hình như khách cũng tới đủ luôn rồi đấy! Sao chưa thấy làm lễ ta? -Bảo

-Kìa, vừa nói! Ba mẹ 2 bên vào rồi kìa. -hắn cười-Ờ? Tới giờ rồi á, chờ tao tí! Sơn thêm miếng cho tươi xanh :)) -Minh Anh

-Tươi xanh để thằng nào ngắm? . _ . -Tuấn Anh xám mặt, liếc liếc

-Ai thêm ngắm em ngoài anh!/? -Minh Anh

-Nói vậy nghe đời nờ hoa ghê =)) -Tuấn Anh

Tiếng nói cười rộn rã khắp hôn trường nơi diễn ra bữa tiệc quan trọng này.. Đến khi đèn vừa tắt hẳn mọi người mới dần dần im lặng, chú tâm đến 2 con người ăn mặc sang trọng đang từ bên ngoài tiến vào. Chậm chậm chầm chậm . . Tiếng nhạc nhẹ nhàng vang lên, theo từng bước chân của hai con người, là bài "My love" của Westlife, rất hợp với phong cảnh đám cưới hôm nay.

Cả sân khấu lẫn bàn ăn đều được trang trí rất chi tiết và đẹp mắt, cũng nhờ một tay thiết kế của nó cũng như mắt thẩm mỹ của Như đã làm cho buổi tiệc trên cả tuyệt vời, trên mỗi bàn ăn đều có một cành hoa hồng đỏ, kèm theo là tấm thực đơn các món ăn, xung quanh sân khấu được làm rực rỡ bởi bong bóng màu hồng trắng, cột dây phía dưới, phía trên thả lồng đèn bong bóng cứ thế mà tung tăng bay qua bay lại, trông rất vui mắt. Dòng chữ "Lễ Thành Hôn" và hai cái tên của cô dâu chú rể có màu đỏ tươi, kim tuyến màu lấp lánh xung quanh, làm nổi bật cả sân khấu.

"Bốp...bốp..." Tiếng vỗ tay kéo dài, gương mặt vui vẻ hạnh phúc của cô dâu chú rể không tài nào vui đi được, đến khi cả hai nhân vật chính của buổi tiệc bước lên tới sân khấu, khắp gian phòng im hẳn, chỉ còn nghe mỗi tiếng nói của anh MC "đẹp trai" :))

-Cảm ơn mọi người đã bỏ ít thời gian để đến tham gia lễ thành hôn của đôi bạn Đoàn Như - Lâm Phúc trong buổi chiều ngày hôm nay . . .

(Bạn nào đi đám cưới rồi chắc biết mấy ông MC hay nói gì nhi :v Yuu lười kể quá nên bỏ qua nha :v)

Buổi tiệc cũng kết thúc, mọi người dần dần ra về, chỉ còn lại gia đình hai bên đang cùng nhau trò chuyện rất vui vẻ. Cô dâu chú rể tất bật đứng bên ngoài tiễn khách ra về, chụp hình này nọ, khá bận rộn. Bàn của tụi nó là cái bàn rộn ràng nhất trong tất cả các bàn ở đây, cũng như là cái bàn tổng hợp các bạn trai xinh gái đẹp :))

-Cô dâu xinh ghê luôn á mấy đứa! -Minh Anh

-Như mà không xinh thì còn ai xinh nữa. -Đoàn Như từ đầu bước tới bàn tụi nó, một tay xách váy cưới, tay còn lại cầm ly rượu, nâng cao lên -Mấy đứa dô cái chúc mừng chị coi nè!

-Vợ em bầu bì nên miễn rượu nha chị! -hắn cười xuề xoà, rút ly rượu trên tay nó xuống, thay vào đó là ly nước lọc "thơm ngon"

-Nhóc chăm vợ quá đấy! -Như cười nhẹ

"1...2...3 Dô" -Chúc anh chị trăm năm hạnh phúc!! -đồng thanh

-Nay anh đẹp trai lắm đấy anh rê!

-Quá khen rồi! Bầu bì thế này ăn có vừa miệng không em? -Phúc cười mỉm

-Em vốn dễ ăn nên vác thêm cái bụng này cũng thế thôi anh ơi! Ôn cả mà haha... -nó

-Thôi trẻ rồi tụi em về nha! -Lam đứng dậy, phui phui váy

-Vây em với Quân cũng về chung với tụi nó luôn nha anh chị! -nó

-Okay tụi em về cẩn thận nha! Cảm ơn mấy đứa! -Như

-Cảm ơn gì không biết nữa! Khi nào rảnh rủ nhau đi bar đi, coi như anh chị khao tụi em vậy! -Minh Anh

-Ê con kia, mày đang khiêu khích tao đấy à? -nó liếc xéo

-Làm gì có! Khiêu khích đâu?

-Mày nghĩ sao mà kêu tao vác cái này đi bar? -nó nhăn mặt, tay chỉ chỉ vào cái bụng của mình

-Tao đâu nói cho mày đi? Mày ở nhà mà! -Minh Anh nhún vai, tỉnh rụi ==))

-Ồ. . . _ Mày được!

-Thôi được rồi, về thôi nào! -Tuấn Anh đi trước, kéo tay Minh Anh theo sau

-Đúng rồi! Về thôi. -Bảo

-Bye mọi người! Về cẩn thận nhé!

-----END-----

#End vẫn đáng yêu như ngày nào ==))

#In dấu răng: YuuCoo

#Cảm ơn mọi người đã theo truyện của Yuu trong suốt thời gian qua ạ *cuối đầu*

Bạn đang đọc truyện *Bộ Tam Siêu Quậy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.